

**การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

**การศึกษาค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ**

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาลัยราชภัฏ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ มีสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รศ.ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยตรีวิโรจน์ ศรีสุข ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตากพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 นางพัชรพร แรมนิต ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลรอดบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ตาก เขต 1 นางสาววรางคณา พิชญ์สังคม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนชุมชน วัดสันป่าลาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไข และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร ครู และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเด่นไม้สูงพิทยาคม และโรงเรียนยางโองน้ำพิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

วีรวรรณ ราชโ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	วีรวรรณ ราโช
ที่ปรึกษา	รศ. ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560.
คำสำคัญ	ตอบสนองด้วยท่าทาง, กิจกรรมการเรียนรู้, การสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นโดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนโรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 13 คน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 /80 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04 / 79.23 เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรม 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียน ($\bar{x}$ = 25.23 S.D. = 2.42) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 14.15, S.D. = 1.14) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.44)

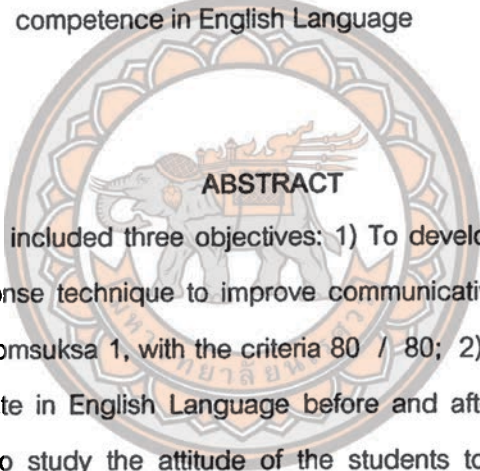
Title THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES USING
TOTAL
PHYSICAL RESPONSE TECHNIQUE TO IMPROVE
COMMUNICATIVE COMPETENCE IN ENGLISH LANGUAGE OF
MATHAYOMSUKSA 1

Authors Weerawan Raso

Adviser Assoc. Prof. Wiwat Meesuwan, Ed.D

Academic Paper Independent Study, M.Ed.in Curriculum and Instruction
Naresuan University,2017

Keywords Total Physical Response, Learning Activities, Communicative
competence in English Language

ABSTRACT

This research included three objectives: 1) To develop learning activities using Total Physical Response technique to improve communicative competence in English Language of Mathayomsuksa 1, with the criteria 80 / 80; 2) To compare the students' ability to communicate in English Language before and after the intervention of TPR technique; and 3) To study the attitude of the students toward TPR technique for communicative competence in English Language. A researcher-made and content-validated instrument was employed in the study. A one group pretest-posttest experimental research design was applied to 13 students chosen purposively. The experiment was undertaken at Denmaisungwittayakom School, Ban Tak District, Tak Province under the Office of Primary Education Area during the first semester of academic year 2018. Results indicated among others that: 1) To develop learning activities using Total Physical Response technique to improve communicative competence in English Language of Mathayomsuksa 1, was effective registering at 78.04 / 79.23; 2) The students' communicative competence in English Language has evidently increased after administering TPR technique at .05 level of significance; and 3)

The students' attitude toward TPR technique was generally satisfactory at a high level of $\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.44 Thus, TPR technique is commendable in language teaching that redounds to the enhancement of students' communicative competence.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	3
ขอบเขตงานวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
การฟังและการพูด.....	12
การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	21
วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง.....	31
ความพึงพอใจ.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง.....	53
แหล่งข้อมูล.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง.....	63
แหล่งข้อมูล.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การดำเนินการทดลอง.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้โดยใช้กิจกรรมการ เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	70
แหล่งข้อมูล.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	72
4 ผลการวิจัย.....	73
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ แบบตอบสนองด้วย ท่าทาง.....	73
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย ท่าทาง.....	79
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผลการวิจัย.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	85
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	96
ประวัติผู้วิจัย.....	204

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงการวิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How to make cupcakes กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	55
2 แสดงแบบแผนการวิจัยด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	66
3 แสดงการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มของการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	68
4 แสดงรายละเอียดระยะเวลาดำเนินการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	69
5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	74
6 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลาของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 3 คน.....	76
7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 /80 กับนักเรียนจำนวน 9 คน.....	78

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 กับนักเรียนจำนวน 23 คน	78
9 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ความของ นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการ สื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน.....	79
10 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการ เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	82

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสารเพื่อศึกษาการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ หลักสูตรภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามหลักภาษา (Cognitive Linguistic Function) สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพหรือศึกษาในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2551 : 33) ดังที่ ไนบิทท์ (Naibitt, 1995) กล่าวไว้ว่าภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษากลาง ในการสื่อสารของมวลมนุษยชาติ เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษาการประกอบอาชีพ และการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งนี้โดยผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ตำราวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจึงได้เปรียบในด้านการสื่อสาร สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิดและวัฒนธรรมของชาติอื่น ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540 : 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศได้ระบุให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย คือพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นที่แพร่หลายในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นคือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันทางด้านภาษาและยังเป็นเครื่องมือเพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูลและเทคโนโลยีต่าง ๆ

โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) เปรียบเสมือนได้ว่าเป็นหัวใจของการเรียนการสอนซึ่งจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพและมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ดังนั้นผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมเป็นผู้ได้เปรียบที่จะพัฒนาตนให้มีความเจริญก้าวหน้า

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องฝึกทักษะพื้นฐานให้กับนักเรียน โดยผู้วิจัยคัดเลือกรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีรูปแบบที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน และเน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน นักเรียนควรจะได้รับ การฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกการพูด นักเรียนจะเริ่มพูด เมื่อพร้อมที่จะพูด นักเรียนจะเรียนภาษาจากการสังเกตและการกระทำของผู้อื่นจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่นักเรียนรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างยิ่งขึ้นการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: T.P.R.) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งซึ่งพัฒนาขึ้นโดย แอชเชอร์ (Asher, 1982, p. 569) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกามีหลักการสำคัญ คือเน้นความเข้าใจในการรับรู้ภาษาที่สอดคล้องความเครียดของนักเรียนโดยใช้ประโยคคำสั่ง ครูจะพูดคำสั่งภาษาต่างประเทศพร้อมทั้งแสดงท่าทางของคำกริยาในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น ๆ ซ้ำประมาณ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามไปด้วยจนกว่านักเรียนพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบอย่างจากครูทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้โดยการฟังและแสดงออกด้วยภาษา การแสดงท่าทางเป็นสิ่งสำคัญมากในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเพราะจะทำให้ นักเรียนเข้าใจ และสื่อความหมายได้ตรงที่สุดลำดับชั้นการสอนในชั้นแรกจะมุ่งทักษะการฟัง และตามด้วยการเคลื่อนไหวทันทีโดยมีความเชื่อตามทฤษฎีว่าเด็กจะมีระดับความสามารถในการฟังสูงและ ความสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูด นอกจากนี้ทักษะการฟังยังเป็นตัวสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนอีกด้วยดังนั้นวิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตามทฤษฎีการจำของ เพียเจต์ พบว่าการที่เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อ โดยการเคลื่อนไหวจะช่วยให้ นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ที่ถาวรยิ่งไปกว่านั้น วิธีการนี้ยังเป็นการสอนที่ไม่เป็นธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาที่สองคือเริ่มจากทักษะการฟัง พูดอ่านและเขียนตามลำดับ โดยคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียนเป็นหลัก และการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำสื่อในชีวิตประจำวันมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มี

โอกาสได้เรียนจากสื่อที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีโอกาสในการนำไปใช้ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเมื่อนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษามากขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียนไปตามขั้นตอนลดความวิตกกังวลหรือความกลัวในการพูดภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเชื่อมั่น ในการใช้ภาษาอังกฤษกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็นเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ ในการก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิตเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้นำและจะช่วยให้ นักเรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากความสำคัญทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะของครูได้เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง และวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาพัฒนาเป็นการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ21101 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อที่จะนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทดลองในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้คือเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารและสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How to make cupcakes ประกอบด้วย 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 What are cupcakes?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 What do you need?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 How much or How many	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5 How to make cupcakes	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6 Let's make cupcakes	จำนวน 2 ชั่วโมง

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ในด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวัดผลและประเมินผล ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน

2.2 การหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำไปใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 23 คน ซึ่งดำเนินการใน 3 กลุ่ม คือ

2.2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม จำนวน 3 คน จำแนกเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษาเนื้อหา

2.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม จำนวน 9 คน จำแนกเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรม

2.2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน 23 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรม

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

3.2 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้คือเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารและสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How to make cupcakes ประกอบด้วย 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 What are cupcakes?

เรื่องที่ 2 What will you need?

เรื่องที่ 3 How much or How many

เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes?

เรื่องที่ 5 How to make cupcakes

เรื่องที่ 6 Let's make cupcakes

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเด่นไม้สูงวิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน 13 คน ที่เลือกโดยการสุ่มแบบเจาะจง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขอบเขตด้านเนื้อหาโดยดำเนินการประเมิน 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ กิจกรรม ระยะเวลาการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ

1.2 ด้านกระบวนการ ประเมินเกี่ยวกับกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การแสดงท่าทาง การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ

1.3 ด้านผลผลิต ประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่ได้รับจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเด่นไม้สูงวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response) หมายถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจ และนักเรียนเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของครูโดยการปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งครูจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วยเพื่อเป็นตัวอย่างที่มีการเคลื่อนไหวของร่างกาย และเป็นการปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อคำสั่งนั้น ๆ โดยนักเรียนต้องไม่พูดตาม ทั้งนี้ทักษะการพูดจะเกิดขึ้นต่อเมื่อนักเรียนมีความพร้อมที่จะแสดงออกตามธรรมชาติของนักเรียนแต่ละคน โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนตามแนวของอัชเชอร์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ

- TPL-B (Total Physical Response – Body)

- TPR-O (Total Physical response – objects)

- TPR - P (Total Physical Response - Picture)

- TPR - S (Total Physical Response - Story telling)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching) หมายถึง การสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันได้

ความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในการฟังสิ่งที่ได้ยินและการแสดงออกของนักเรียนในการพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อและข้อสอบอัตนัย 3 ข้อ คะแนนเต็ม 36 คะแนน

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 หมายถึง เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จัดไว้ในกิจกรรม และประสิทธิภาพของกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งกำหนดเกณฑ์เท่ากับ 80 / 80

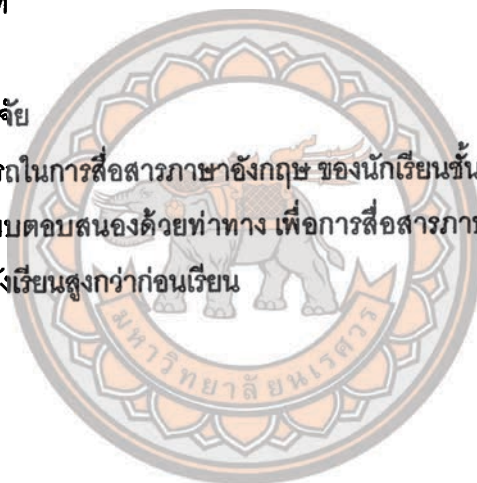
80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมดได้ถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเมื่อนักเรียนได้เรียนครบทุกกิจกรรมได้ถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกทางบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบประเมินในลักษณะมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของลิเคอร์ท

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยโดยนำมาเรียบเรียงไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 1.2 โครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. การฟังและการพูด

- 2.1 ความหมายของการฟัง
- 2.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง
- 2.3 ความหมายเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
- 2.4 ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
- 2.5 การพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ
- 2.6 ประโยชน์ของการฟังและการพูด

3. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 3.1 หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 3.2 ความหมายการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 3.3 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 3.4 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 3.5 การวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือ TPR

- 4.1 ความหมายของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 4.2 หลักการของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 4.3 ขั้นตอนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 4.4 กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 4.5 ประโยชน์ของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 4.6 การสร้างกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

5. ความพึงพอใจ

- 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 5.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 5.3 การวัดความพึงพอใจ
- 5.4 เครื่องมือวัดความพึงพอใจ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยภายในประเทศ
- 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง

ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูด

2.1 ความหมายของการฟัง

สุรพันธ์ กุศลสง (2558 : 9) กล่าวว่า การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ และมีประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว นอกจากนี้ การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เช่น ฟังครูอธิบายในชั้นเรียน ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายที่ครูต้องการจะสื่ออย่างตั้งใจ สามารถตีความและวิเคราะห์คำพูดได้ สำหรับการฟังภาษาต่างประเทศ ผู้ฟังจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับข้อมูลทางภาษาศาสตร์ และบริบทสถานการณ์เป็นต้น

รีเวอร์ส (Rivers. 1981 : 16) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่เกิดจากการสร้างสรรค์ การที่จะเข้าใจเสียงที่ได้ยิน ผู้ฟังต้องรู้ที่มาของคำ การจัดรูปคำและเสียงที่ขึ้นสูงและลงต่ำ สิ่งและผู้พูดพูดออกมานั้นจะสื่อสารได้หรือไม่ ความสำคัญจะอยู่ที่ความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นไปได้ว่า แม้ผู้ฟังจะรู้จักภาษาของผู้พูดเป็นอย่างดี ผู้ฟังก็อาจจะไม่รู้เรื่องเลยหากภาษาและวัฒนธรรมนั้นผู้ฟังยังไม่คุ้นเคยความยุ่งยากในการฟังก็จะมีมากขึ้น

แครชเชน (Krashen. 1983 : 79 – 98) กล่าวว่า การฟังหมายถึง การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้ผู้เรียน ได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย ตัวอย่างเช่นวิธีการของ อັชเชอร์ ที่เรียกว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR) วิธีการนี้

คือ การที่ผู้สอนใช้คำสั่งให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติตาม ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สอง หรือ ภาษาเป้าหมายจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดออกมา

วิลเฟอร์ ธนสุวรรณ (2560: 8-24) ให้ความหมายว่า การฟังเป็นทักษะเบื้องต้นของทักษะทั้ง 4 ตาม หลักธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา (The Nature of Language) การเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งนั้น นักเรียน ควรจะได้เริ่มเรียนจากการฟังก่อน แล้วจึงฝึกพูด ส่วนการอ่านและเขียนนั้นเป็นขั้นตอนที่ควรฝึกหลังจาก นักเรียนสามารถฟังและพูด ออกเสียงได้ดีพอสมควรแล้ว ส่วนการพูดเป็นการแสดงออกซึ่งความคิดความ ต้องการทางหนึ่ง เช่นเดียวกับการเขียนแต่การพูดเป็นการแสดงออกทางวาจาโดยใช้สื่อการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการที่ค่อนข้างจะต้องใช้เวลา เพราะนักเรียนต้องเรียนรู้การฝึกการออกเสียงคำ ต่าง ๆ และเลียนแบบตามครูผู้สอน

สรุปได้ว่า การฟังคือปัจจัยป้อนเข้า เมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถแสดงออกทางคำพูดได้ และ ประสิทธิภาพของการฟังขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง การฟังยังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังจะต้อง ใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาว่า มีความหมายอย่างไรโดย ใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์ และต้องมีเข้าใจในความหมายที่ฟังได้อย่าง ถูกต้องชัดเจน ซึ่งการฟังที่ดีนั้น ต้องฟังให้เป็น และฟังให้เข้าใจ โดยผู้ฟังจะต้องฟังทั้งเนื้อหา อารมณ์ และ ความรู้สึกของผู้พูด

2.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

อารี สุวรรณทัศน์ (2555 : 9) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะการ ฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จะเห็นได้ว่าในการสนทนาแต่ละครั้ง ผู้ฟังจะต้องฟังข่าวสารให้ เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียดังสำนวนไทยที่ว่า "ฟังไม่ได้ศัพท์ จับไปกระเดียด"

รูบิน (Rubin. 1994 : 199-221) ได้อธิบายว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ ภาษาของผู้เรียนนั้นเริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนมีปัญหา ในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ภาษาล้มเหลว

ดวงเดือน แสงชัย และคณะ. (2557, : 12) ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด ที่จะนำไปสู่ทักษะ ขั้นต่อ ๆ ไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังแยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้นจะเน้นใน การฟังเสียงให้นักเรียนจำเสียงได้และสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักสังเกตและจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความ

แตกต่างกันอย่างไรระดับที่ 2 เป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ การฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องราวได้เข้าใจเป็นขั้นสุดท้าย การฟังอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผู้ฟังได้รับความรู้และความเพลิดเพลิน ซึ่งจะช่วยพัฒนาสติปัญญาให้เจริญงอกงามได้ การจะฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ฟังควรรู้หลักการฟังเพื่อนำไปพัฒนาทักษะการฟังของตนเอง ทั้งต้องหมั่นฝึกฝนและพัฒนาประสิทธิภาพในการฟังอย่างสม่ำเสมอการฟังที่ดีที่ผู้ฟังควรฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการฟัง มีหลักใหญ่ๆ ดังนี้

1. มีสมาธิในการฟัง การมีสมาธิเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมกรฟังที่ดี ผู้ฟังควรมีสมาธิในการฟังอยู่เสมอ การมีสมาธิจะเริ่มมาจากความตั้งใจฟัง มีใจจดจ่อต่อเรื่องที่ได้ฟัง ไม่วอกแวกต่อสิ่งรบกวนต่าง ๆ การมีสมาธิในการฟังยังจะทำให้ผู้ฟังมีกิริยาท่าทางที่สำรวมอีกด้วย

2. พยายามจับประเด็นสำคัญ วิธีการฟังที่ดีนอกจากต้องใช้สมาธิในการฟังแล้ว ผู้ฟังควรพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่องทุกครั้งที่ยัง การจับประเด็นสำคัญเริ่มมาจากผู้ฟังกำหนดจุดมุ่งหมายในการฟังไว้แล้ว ฟังอย่างตั้งใจตลอดเรื่อง จดบันทึก และพยายามจับสาระสำคัญโดยใช้การพิจารณาจากพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ และสุดท้ายให้สรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง

3. พิจารณาไตร่ตรองเรื่องที่ฟัง เป็นการฟังแล้วนำเรื่องที่ฟังมาวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น หาสาระความรู้จากเรื่องที่ฟัง แล้วนำมาพิจารณาประเมินค่าว่าน่าเชื่อถือ มีประโยชน์หรือเหมาะแก่การนำไปปฏิบัติตามหรือไม่

ฮูเซนที และ โปสเทลทาเวท (Husen, T.; & Postlethwaite, N. T. (2005)., 2005 : 3439) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้และตีความเสียงที่ได้ยิน ให้เป็นสิ่งที่มีความหมายขึ้นในใจผู้ฟัง ดังที่ ริเวอร์ส และ เทมเปอร์ลี (Rivers and Temperly, 2007 : 63) กล่าวไว้ว่า การฟังนั้นเป็นกระบวนการร่วมกันระหว่างการรับรู้ (Perception) และความรู้ภาษา

นิโคลัส (Nicholas, 2010 : 19-22) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการภายในซึ่งไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ทั้งไม่มีผู้ใดจะสามารถบอกได้อย่างแน่นอนว่าในขณะที่ผู้ฟังฟังและทำความเข้าใจนั้น จะเกิดอะไรขึ้น หรือผู้ฟังนึกคิดอย่างไรและในทางที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา นอกจากนี้ นิโคลัส ยังกล่าวว่า "การฟังเป็นกระบวนการที่มีความหมายที่ผู้ฟังจะต้องใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันโดยตลอดระหว่างข้อมูลของผู้ฟังกับข้อมูลของผู้พูด" เช่นเดียวกับ ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 2009: 95) กล่าวว่า การฟังหมายถึง "การเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน คือ การถอดความภาษาและตีความโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้ฟังจะต้องมีความตั้งใจและมีความจำเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ จึงจะเกิดความเข้าใจในการฟัง"

รอสท์ (Rost, 2011 : 30) กล่าวว่า การฟังหมายถึง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง โดยพิจารณาจากตัวชี้แนะ (Cue) มากกว่าที่จะเน้นการจับคู่เสียงกับความหมายซึ่งสอดคล้องกับชมิคท์

(Schmidt, 1990 : 131) กล่าวว่า การฟังหมายถึง กระบวนการสร้างความหมายกระบวนการดังกล่าวประกอบด้วย การรับสารที่เป็นภาษาพูด รวมถึงตีความสารนั้น ซึ่งสารที่ได้รับในการฟังนั้นบางครั้งอาจมีความหมายแตกต่างจากภาษาที่ประกอบในคำพูด

คุก (Cook, 2009 : 62) กล่าวว่า การฟังหมายถึง ความสามารถในการตีความสารที่ได้รับ การตีความมีลักษณะคล้ายกับการที่นักถอดรหัส (Cryptographer) ทำการถอดรหัสจากข้อมูลที่ได้รับทั้ง ๆ ที่ไม่รู้รหัสมาก่อน

อันเดอร์วูด (Underwood, 2014 : 1) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ฟังต้องให้ความสนใจและความพยายาม เพื่อที่จะเข้าใจและทราบความหมายของสิ่งที่ฟัง รวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดด้วย

วิดโดสัน (Widdowson, 2016 : 59-60) กล่าวว่า การฟังหมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดโดยเฉพาะนั้น สัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไรและเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าตาอย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำแต่เฉพาะข้อความที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังเท่านั้นและจะตัดหรือไม่สนใจข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ต้องการทิ้งไป

แคทลีน (Kathleen, 2006 : 76) กล่าวว่า การฟังหมายถึง ทักษะที่ได้รับการพัฒนาแล้ว โดยที่การฟังจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดสิ่งกระตุ้นอย่างกะทันหันที่ส่งไปยังสมองและได้รับการตีความแล้วเกิดความเข้าใจ ส่วนการได้ยิน (Hearing) เป็นกระบวนการทางกายภาพ เมื่อส่งคลื่นเสียงไปกระทบเยื่อแก้วหูและสามารถเกิดการรับรู้การสั่นสะเทือนหรือเสียงซึ่งถือว่าได้ยินเสียง

สรุปได้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งสำหรับการสื่อสาร ที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป เช่น การพูด การอ่าน และการเขียน สามารถพัฒนาขึ้นได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี และต่อเนื่องสม่ำเสมอ ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก บุคคลแต่ละคนจะมีสมรรถภาพในการฟังต่างกัน ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ อีกทั้งการฟังนั้นต้องมีสมาธิในการฟัง ผู้ฟังควรพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่องทุกครั้งทีฟังพิจารณาไตร่ตรองเรื่องที่ฟัง เป็นการฟังแล้วนำเรื่องที่ฟังมาวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น หาสาระความรู้จากเรื่องที่ฟัง แล้วนำมาพิจารณาประเมินค่าว่าน่าเชื่อถือ มีประโยชน์หรือเหมาะแก่การนำไปปฏิบัติตามหรือไม่

2.3 ความหมายเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 167) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

ชัยยา เปรมภักดี (2557 : 18) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดข่าวสารโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ โดยผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้วิธีที่ทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ

ดวงเดือน แสงชัย และคณะ, (2557 : 22) ทักษะการพูด เป็นทักษะที่สอดคล้องและควบคู่ไปกับทักษะการฟังอยู่เสมอ เมื่อมีการพูดเกิดขึ้น ย่อมจะทำให้เกิดทักษะการฟังด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า การสอนพูดจะแทรกปนไปกับการสอนฟังเป็นทักษะที่จะฝึกควบคู่กันไปกับการฟังเสมอ การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารยิ่งกว่าการอ่านและการเขียน

อิทธิพล เหล็กกล้า (2558, 28) มีความเห็นคล้ายตามกันเกี่ยวกับการพูดว่า การพูดเพื่อการสื่อสารหมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 บุคคลขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จ ดังนั้นผู้พูดต้องใช้สำเนียง และเรียงถ้อยคำที่มีความถูกต้อง และสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องและเหมาะสมด้วย และการพูดเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากที่สุด

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2557, 12) ได้กล่าวไว้ว่า การพูด คือการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง การพูดจึงต้องมีผู้พูด (speaker) และผู้ฟัง (audience) มีจุดมุ่งหมายในการพูด (objective) มีเนื้อหาสาระ (information) มีเครื่องมือในการสื่อสาร (material)

เบิร์น และ จอยซ์ (Burns & Joyce, 2005, 8-9) การพูดเป็นกระบวนการสร้างและสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งสาร การรับสาร และวิธีในการสื่อสารข้อมูล รูปแบบของความหมายขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม และจุดประสงค์ของการพูด

แมคคาที และ โอคิฟฟี (McCathy & O'Keeffe, 2004, 30-31) การพูดต้องการให้ผู้เรียนรู้จักสร้างเป้าหมายเฉพาะของสมรรถวิทยาทางภาษา และสมรรถวิสัยทางสังคม ผู้พูดที่ดีต้องสังเคราะห์ภาษาในการพูด และการแสดงออกทางภาษาให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้แล้วการพูด ถือเป็นหัวใจสำคัญของการ

สื่อสาร การตัดสินใจว่าผู้พูดที่ดีต้องทำอะไร ครูช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงความสามารถทางการพูดของผู้เรียนได้ โดยคำนึงว่าจะจัดกิจกรรมการพูดอะไรที่สามารถทำได้ในชั้นเรียน และอะไรคือความต้องการของผู้เรียน

แวลเลท (Valette. 2009: 80) ซิทโซปูลู (Tsitsopoulou. 2009 : 56) และวิตโตสัน (Widdowson. 2009 : 59 - 60) กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง แต่เป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด และในการพูดสื่อสารที่ดี พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดที่สอดคล้องเหมาะสม มีความสำคัญเท่ากันกับความรู้ในเรื่องภาษา

สรุปได้ว่า การพูดหมายถึง การใช้ความสามารถด้านภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้พูดต้องมีความสามารถที่จะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจและรับข้อมูลที่ถูกต้อง และมีการเลือกใช้คำ น้ำเสียง รวมถึงการแสดงออกด้วยท่าทางที่เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับโอกาส อีกทั้งยังควรคำนึงถึงมารยาทในการพูดที่ถูกต้องตามประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

ทักษะฟัง-พูดเป็นทักษะที่แสดงออกทางคำพูด (Speech Skills) และในการฝึกทักษะนั้นจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจการฝึกทักษะพูดจะต้องออกเสียง วลี และประโยคให้ถูกต้องไปจนถึงสนทนา ได้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพ้องและเข้าใจได้ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2559, หน้า 20) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การฟังและการพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน การฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอ ๆ กับการฝึกความสามารถในการพูด ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะทั้งสองไปพร้อม ๆ กันการฟัง-พูดเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดพูด และสามารถตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ ทักษะฟังเป็นทักษะด้านการรับ (Receptive Skill) และทักษะพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) ผู้ฟังสามารถจะตีความในสิ่งที่ได้ยินด้วยการสังเกตการณ์เน้นเสียงหนักเบา ระดับเสียงสูงต่ำในประโยคการแสดง สีนัยท่าทางได้ถึงแม้ว่า ผู้พูดจะใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ หรือมีการใช้ความฟุ่มเฟือยทางภาษา (Redundancy) ในระหว่างที่พูดก็ตาม (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2559, หน้า 1-2)

อัชเชอร์ (Asher. 1979: 17 - 19) เชื่อว่า ธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมานั้นจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาก่อนมากมาย ในขั้นแรกเด็กจะค่อยๆเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายก่อน เช่น การมอง การหัวเราะ หรือการยิ้ม เป็นต้น อัชเชอร์ยังเชื่อว่า ไม่เพียงความสามารถเข้าใจในด้านการฟังของเด็กจะดีกว่า การพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาการพูดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมองและระบบประสาท ของเด็กสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด สังเกตได้จากการที่เด็กฟังและเข้าใจภาษาหรือสังเกตได้จากการที่ เด็กไม่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งคำ แต่สามารถเข้าใจและทำตามผู้ใหญ่ได้เมื่อได้รับคำสั่ง ฉะนั้นในการเรียน การสอนที่จะให้ผลดี ควรพิจารณาขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ โดยเริ่มจากให้ความสำคัญของการฟัง และความเข้าใจเป็นหลักก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ การฝึกฟังมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียง และสำเนียงที่ชัดเจน และถูกต้องด้วย การที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงไม่ถูกต้องในขั้นแรกๆ อาจทำให้เกิดความสับสนในการแยกเสียงและการจำเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนฝึกพูดทันทีที่เริ่มเรียน จะทำให้เกิดความผิดพลาดมีมากและเป็นสิ่งที่ขัดขวางทางการเรียนรู้อีกด้วย ถ้าให้ฝึกการฟังก่อนการพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์ในการเรียนภาษาที่ดี สามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

วิดโดสัน (Widdowson. 2016 : 59 – 60) กล่าวว่า การฟังคือ ความสามารถที่จะเข้าใจว่า ประโยคแต่ละประโยคที่ผู้พูดพูดนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ อย่างไร มีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสารและสามารถเลือกเฉพาะประโยคที่มีความหมายตรงกับวัตถุประสงค์ในการฟังและตัดส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการพูดออกไป การพูดเป็นทั้งการกระทำหรือการใช้คำพูดเพื่อเป็นการสื่อสาร ในการพูดจึงมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการปฏิสัมพันธ์เพื่อสื่อความเข้าใจ การพูดจึงไม่ได้เป็นเพียงการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทางและการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือ การพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมายโดยผ่านอวัยวะในการรับสาร คือ หู ส่วนการพูดโดยไม่ออกเสียง สามารถสื่อความหมายโดยผ่านทางสายตาให้เป็นที่เข้าใจกันได้

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นจากการที่ได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายทางการฟังมาแล้วอย่างเพียงพอและจะต้องใช้เวลาในการปรับตัว ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั่นเอง

2.5 การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ

จากองค์ประกอบในการพูด ซึ่งแสดงถึงความสามารถด้านการพูดข้างต้น จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น คือให้ผู้เรียนมี ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งนี้

แฮริส (Harris 2016: 81-82) และบาร์ทซ์ (Bartz. 2016: 81-82) กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ที่เหมือนกัน คือ

1. ความคล่องแคล่ว ความต่อเนื่อง ความราบรื่น และมีความเป็นธรรมชาติในการพูด (Fluency)

2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

สำหรับแฮริสเน้นความสามารถในด้าน การออกเสียง (Pronunciation), คำศัพท์ (Vocabulary), หลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) ในขณะที่บาร์ทซ์ เน้นด้านปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication) หรือข้อมูลที่ผู้ฟังเข้าใจ, คุณภาพของข้อความที่ใช้ในการสื่อสาร (Quality of communication) โดยเน้นความถูกต้องของข้อมูลหรือข้อความที่สื่อสารออกไปและพยายามในการสื่อสาร โดยพูดออกมาทางวาจา พร้อมกับแสดงท่าทาง หรือสีหน้า

แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวความคิดของคานาล และสเวน (Canale;& Swain.2015 : 1-48) ซึ่งให้ความเห็นว่าในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกันจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถทางด้านนี้มีได้เป็นแต่เพียงความสามารถในการเข้าใจและการใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่ยังหมายถึงความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องเมื่อผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้ผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ ประโยคในการพูดเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ โดยใช้อย่างปราศจากความลังเล และทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการพูด

2. ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคมจะสามารถช่วยให้ผู้พูดใช้วาจาพฤติกรรม (Speech Acts) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ผู้พูดจะสามารถเลือกรูปแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับวาจาพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดการสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและจุดประสงค์ในการสื่อสาร

ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างไป ตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิดเห็น หรือการโต้เถียง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมโยงประโยค (Discourse competence) ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรมีความรู้ในการความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถ ทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาโดยมีลำดับก่อน-หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้ในการแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันก็จะทำให้รักษาการสนทนาให้ดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic competence) นอกจากความสามารถดังกล่าวแล้ว ผู้พูดที่พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสารด้วย จะทำให้ผู้พูดเพิ่มพูนศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพถึงแม้ว่าหากผู้พูดจะบังไม่มีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ดีพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขกับความบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนากับผู้อื่นได้ เช่นเดียวกัน

แครร์รอล (Carroll, 2016: 135) ได้จัดระดับความสามารถของทักษะทางการพูดไว้ 9 ระดับดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับที่ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User) หมายถึงระดับที่ผู้พูดสามารถพูดได้เพียงสองสามคำ

ระดับที่ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด (Extremely Limited User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดพูดอย่างตะกุกตะกัก เกิดความผิดพลาดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาและรู้รายละเอียดบางส่วน จึงไม่สามารถสนทนาต่อเนื่อง อย่างเป็นเรื่องเป็นราว จับรายละเอียดไม่ได้ จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น

ระดับที่ 4 ระดับที่ใช้ภาษาเกือบพอเพียง (Marginal User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถสนทนาตอบโต้ได้ แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาเงียบ ไม่สามารถนำการสนทนา หรืออภิปรายได้ มีความยากลำบากในการสนทนาหากสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบากและขาดความต่อเนื่อง แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่าเข้าใจในเรื่องที่สนทนา มีสำเนียงมกการใช้ภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3 คือคู่สนทนามีความเข้าใจผิดน้อยกว่าคู่สนทนาในระดับที่ 3

ระดับที่ 5 ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest User) หมายถึง ระดับที่ผู้พูดสามารถสื่อความหมายใจความหลัก

จากองค์ประกอบในการพูด ซึ่งแสดงถึงความสามารถด้านการพูดข้างต้น จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น คือให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งนี้

แฮริส (Harris 1988: 81-82) และบาร์ทซ์ (Bartz. 1979 : 81-82) กล่าวถึง องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ที่เหมือนกัน คือ

1. ความคล่องแคล่ว ความต่อเนื่อง ความราบรื่น และมีความเป็นธรรมชาติในการพูด (Fluency)

2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

สรุปได้ว่า การพูดคือการสื่อสารที่เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร หากต้องการให้มีประสิทธิภาพนั้นคือ ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถในการพูดประกอบกันหลายด้าน มีความถูกต้อง เช่น การเลือกใช้คำ ประโยคที่เหมาะสมกับสถานะทางสังคม นอกจากนี้ผู้พูดต้องวิธีการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

3. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.1 หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

Morrow (1981) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า มีทั้งหมด 5 หลักการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

หลักการที่ 1 มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงาน หลักการนี้กล่าวว่า การเรียนใด ๆ หรือการทำกิจกรรม ใด ๆ ก็ตามต้องมีจุดประสงค์และ เป้าหมายที่แน่นอน และต้องเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการจะเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เช่น ต้องการให้นักเรียนสามารถอ่านคำแนะนำ เขียนจดหมาย จองห้องพักของโรงแรม ฟังการพยากรณ์อากาศได้เข้าใจ หรือสามารถถามทิศทางได้ นอกจากนี้กิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูให้นักเรียนทำ ถ้าสามารถตอบตัวเองได้ว่าทำไมถึงทำ ก็สามารถที่จะนำสิ่งนั้นไปเชื่อมโยงกับงานปฏิบัติ เพื่อการสื่อสาร (Communication Task) ได้ เพราะเป็นสิ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นจริงในสถานการณ์ ของภาษาต่างประเทศ

หลักการที่ 2 ให้ความสำคัญกับความสามารถโดยรวม มากกว่ารายละเอียด ปลีกย่อย หลักการนี้ถือว่า การแยกสอนภาษาเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ เท่ากับการสอนภาพรวมของภาษาทั้งหมด

หลักการที่ 3 กระบวนการสำคัญกว่าเนื้อหา หลักการนี้ถือว่า การจะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศนั้น จะต้องให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่จำลองกระบวนการสื่อสาร การฝึกรูปแบบต่าง ๆ ของภาษานั้น ก็ควรอยู่ในลักษณะของกระบวนการสื่อสาร ซึ่ง Morrow ได้แนะนำกระบวนการที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกภาษา กระบวนการนี้สามารถอยู่เดี่ยว ๆ หรือสอดแทรกเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน กระบวนการเหล่านี้ ได้แก่

1. การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) การสื่อสารจะเกิดขึ้น เมื่อมีคนสองคนหรือมากกว่านั้น รู้ข้อมูลบางอย่างในขณะที่คนอื่นไม่รู้ แล้วมีการเปลี่ยนข้อมูลกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ขาดหายไปจนครบ

2. ทางเลือก (Choice) ผู้เข้าร่วมในการสื่อสารจะมีตัวเลือกที่จะพูด อย่างไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับความคิดที่เขาต้องการจะแสดง และจะเลือกรูปแบบไวยากรณ์ที่เหมาะสม

3. ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) การที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนสอง คน เขาจะต้องมีจุดประสงค์อยู่ในใจแล้วว่า จะสื่อสารกันในเรื่องใด การสื่อสารจึงไม่ได้เกิดเฉพาะ การพูดด้วยกันเท่านั้น แต่ต้องมีเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วย ดังนั้นการสื่อสารจึงรวมถึงยุทธวิธี และ เทคนิคต่าง ๆ มีการได้ตอบให้ ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้การสนทนาบรรลุเป้าหมาย

หลักการที่ 4 เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง หลักการนี้กล่าวว่า ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมสื่อสาร ในสถานการณ์จริง ๆ ด้วย หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้ภาษาแล้ว การที่นักเรียนอยู่ภายใต้การควบคุม ของครูตลอดเวลา ไม่ได้ก่อให้เกิดบรรยายกาศสื่อสารได้ แต่ครูก็ไม่ควรปล่อยให้ นักเรียนฝึกเอง ต้องมีการเตรียมและจัดระเบียบกิจกรรมต่าง ๆ ไว้เหมาะสม

หลักการที่ 5 ไม่เคร่งครัดกับข้อผิดพลาด หลักการนี้กล่าวว่า ครูไม่ควรที่จะเคร่งครัดในข้อผิดพลาด เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นักเรียนทำขึ้น เช่น ใช้รูปแบบไวยากรณ์ผิด ออกเสียงผิด ตราบใดที่นักเรียนสามารถสื่อสารได้เข้าใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออก และสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียน Morrow ยังได้กล่าวเสริมว่า หลักการทั้ง 5 ประการนี้ เป็นส่วนสำคัญในการ พัฒนาแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึก การใช้ภาษาที่เป็นจริงแล้ว จะต้อง

คำนึงถึงหลักการดังกล่าว แนวทางการสอนใดที่ไม่ได้คำนึงถึง หลักการทั้ง 5 ประการนี้จะไม่คุ้มค่า และไม่เป็นการสอนตามแนวการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) การจัดการเรียน การสอนจึงควรเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1) ต้องให้นักเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ครูต้องบอกให้ นักเรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนการสอนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษา เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักเรียน ให้นักเรียนรู้สึกว่เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่าง เพิ่มขึ้นได้ นั่นคือสามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะการอ่าน เมื่อเรียนหรือฝึกแล้ว นักเรียนสามารถอ่านคำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ หรือในทักษะการพูด นักเรียน สามารถถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้ เป็นต้น

2) การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ในชีวิตประจำวันการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกริยาทำทาง ประกอบ ดังนั้น นักเรียนก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ตลอดจนควรจะได้ฝึก และใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3) ต้องให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าว ควรจะมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท และสถานการณ์ด้วย นั่นคือนักเรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

4) ต้องให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ นั้น นอกจากนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้วยัง ต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (information Gap) เกม (Game) การแก้ปัญหา (Problem solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play)

5) นักเรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ครูจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่อง (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้ อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ เหมวรรณ ชันมณี (2558) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียง กับสถานการณ์จริงมากที่สุด รูปแบบของการฝึกเป็นไปในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) ครูจึงมีหน้าที่จัดกิจกรรมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในหมู่นักเรียนทั้งใน รูปแบบของกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม ให้โอกาสนักเรียนได้ใช้ความสามารถ ในการสื่อสารของตนเองตามที่เขาต้องการ ไม่ควบคุมแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาทุกครั้งที่นักเรียนใช้จน ทำให้ แต่ควรให้คำแนะนำและให้กำลังใจ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนใน การใช้ภาษาเพื่อให้อรรถประโยชน์ในการสื่อสาร

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จมีหลักการในการสอนได้แก่ ผู้สอนควร มุ่งเน้นให้นักเรียน สามารถใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายและเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ นักเรียน ได้ฝึกกิจกรรมสื่อสารในสถานการณ์จริง เพราะการที่นักเรียนอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้สอน ตลอดเวลาไม่ได้ก่อให้เกิดบรรยากาศในการสื่อสาร และในการสอน ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับกระบวนการ มากกว่าเนื้อหาและให้ความสำคัญกับความสามารถโดยรวมมากกว่ารายละเอียด ฝึกย่อย อีกทั้งไม่ควร เคร่งครัดกับข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้น トラบดที่นักเรียนสามารถ สื่อสารได้เข้าใจ นอกจากนี้ใน ส่วน ของบทเรียน ผู้สอนควรเสนอบทเรียนในลักษณะของบทสนทนาสั้นๆ ที่นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษา โดยเป็นรายบุคคลหรือเป็นคู่ รวมถึงการดูแลควบคุมนักเรียน ครูควรให้คำแนะนำและให้กำลังใจนักเรียนอย่าง ทั่วถึง และที่สำคัญคือ การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) รวมทั้งให้ความสำคัญกับเรื่องความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการใช้ ภาษา แต่ก็คำนึงถึงความถูกต้อง (Accuracy) ด้วยเช่นกัน จากหลักการข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า ผู้สอนต้อง นึกถึงการใช้ภาษาที่สามารถทำให้เกิดการสื่อสารได้เป็นลำดับแรก

3.2 ความหมายการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสื่อสาร ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Communications มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Communis หมายถึง ร่วมกัน (Common) นั่นคือ เมื่อมีการสื่อสารหรือการสื่อสารความหมาย หมายถึงการกระทำ ร่วมกันในบางสิ่งบางอย่าง ได้แก่การถ่ายทอดหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิดร่วมกันระหว่าง ผู้ทำการสื่อสารและผู้รับสาร (McQuail, 2015)

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2559) กล่าวถึงความหมายของการสื่อสารว่า เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้สื่อหรือช่องทางต่าง ๆ เพื่อมุ่งหมายใ้มนำวจิตใจให้เกิดผลในการให้เกิดการรับรู้ หรือเปลี่ยนทัศนคติ หรือให้เปลี่ยนพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

วิรัช สงวนวงศ์วาน (2560) ให้ความหมายว่าการสื่อสารคือ การถ่ายโอน (Transfer and understanding of meaning) ดังนั้นการติดต่อสื่อสารจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อสามารถส่งผลต่อความหมายและผู้รับเกิดความเข้าใจถูกต้อง การสื่อสารอาจมีลักษณะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal communication) และเป็นเครือข่ายองค์กรหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าการติดต่อสื่อสารขององค์กร (Organization communication)

ธิตินพ ขยธวัช (2558) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการส่งมอบสารสนเทศและสิ่งมีความหมายต่าง ๆ จากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง โดยการใช้สัญลักษณ์ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน หรือเป็นการแลกเปลี่ยนสารสนเทศและการส่งมอบสิ่งที่มีความสำคัญต่าง ๆ

มิลเลอร์ (Miller, 2014) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง รอยซ์ และเบทสัน (Ruesch & Bateson, 2017) ให้ความเห็นว่า การสื่อสารไม่ได้หมายถึง การถ่ายทอดสารด้วยภาษาพูดภาษาเขียนที่ชัดแจ้ง และแสดงเจตนาชัดเจนเท่านั้น แต่การสื่อสารยังรวมไปถึงกระบวนการทั้งหลายที่คนมีอิทธิพลต่อกันด้วย

ออสกู๊ด (Osgood, 1971) กล่าวว่า ความหมายโดยทั่วไป การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่งคือผู้ส่งสารมีอิทธิพลต่ออีกฝ่ายหนึ่งคือผู้รับสาร โดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งถูกส่งผ่านสื่อที่เชื่อมระหว่างสองฝ่าย

สรุปได้ว่า การถ่ายทอดหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิดระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยใช้สื่อหรือช่องทางต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อสามารถส่งผลต่อความหมายและผู้รับเกิดความเข้าใจถูกต้อง และแสดงเจตนาชัดเจนที่ส่งผ่านสื่อที่เชื่อมระหว่างสองฝ่าย

3.3 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สก๊อตต์ (Scott, 1981 quoted in Johnson and Morrow, 1984 : 70-77 อ้างถึงใน พลากร ไชโย. 2559 : 26) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาไว้ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนต้องบอกวัตถุประสงค์ที่จะเรียน เช่น บอกว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่องการชอ้ออง การให้คำแนะนำ หรือการขอโทษ

ขั้นที่ 2 การแสดงภาษาในบริบท ผู้สอนแสดงให้เห็นว่าหน้าที่ทางภาษาหนึ่ง ๆ ที่กำหนดไว้ในตอนเริ่มเรียนนั้นสามารถแสดงออกมาในรูปภาษาได้หลายรูปแบบ และความหมายของ แต่ละประโยคนั้น อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด สถานการณ์และวิธีการพูด การนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเข้าใจว่าการใช้ภาษาให้ถูกกาลเทศะในสถานการณ์จริงนั้นเป็นเรื่องสำคัญ

ขั้นที่ 3 การฝึกและการถ่ายโอน เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่เรียนการฝึกควรมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ควรฝึกโดยการถามตอบแบบเดิมซ้ำ ๆ กันเพราะผู้สนทนามักทราบคำตอบอยู่แล้ว หรือการฝึกกระสวนประโยค (Pattern drill) โดยนำโครงสร้างเดียวกันมาฝึกไว้ด้วยกัน ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เพราะอาจมีหน้าที่ทางภาษาคนละอย่างกัน ดังนั้นครูจึงควรสอนรูปแบบตามหน้าที่ทางภาษา การฝึกควรกระทำทันทีหลังจากการนำเสนอเนื้อหา โดยอาจเริ่มจากการพูดพร้อม ๆ กันเกี่ยวกับภาษาที่เรียน จากนั้นจึงให้ตอบทีละคน ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดซ้ำในแนวเดิม แล้วจึงให้ผู้เรียนถามคำถาม เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถที่จะตอบได้ ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องถูกต้องสมบูรณ์ ผู้สอนจึงกำหนดให้ผู้เรียนจับคู่กัน และฝึกสนทนาโดยเปลี่ยนบทบาทกัน ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกสิ่งที่จะพูด ผู้สอนเป็นเพียงผู้สนับสนุนและวางโครงเรื่องให้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 112-115) ได้สรุปขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่สำคัญไว้ 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation or introduction new language) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะถือเป็นจุดเริ่มต้น การเรียนรู้และการฝึกใช้ภาษาในลำดับต่อไป ในขั้นนี้ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาต่อผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย ในขั้นนี้จะแบ่ง เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

(1) นำเข้าสู่เนื้อหา (lead-in) ผู้สอนจะเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องเป็นต้น จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียนโดยเนื้อหาควรมีสถานการณ์กำกับ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องราว หรือบทสนทนาไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยวควรเป็นเรื่องราวที่ผู้เรียนมีพื้นความรู้อยู่บ้างแล้ว

(2) กระตุ้นการเรียนรู้ (elicitation) ผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ย่านเพียงใดด้วยการถามคำถามให้ตอบ สังเกตดูลักษณะการตอบ ถ้าตอบ

ได้คล่องแคล่วก็ไม่ต้องเสนอเนื้อหามากนักแต่ถ้าได้บ้างไม่ได้บ้างจะต้องหากลวิธีในการอธิบายเนื้อหาทางภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจ

(3) อธิบายเนื้อหาทางภาษา (explanation) ผู้สอนต้องอธิบายและแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาถิ่นในการอธิบายก็ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (practice / controlled) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ ในลักษณะการฝึกแบบควบคุม (controlled practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาจริงอย่างอิสระในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ผู้สอนจะเริ่มต้นกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้กระทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลการทำงานกิจกรรมภายหลัง

กฤษฎา แสงเดช (2551 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2551:1) ครูต้นแบบวิชาภาษาอังกฤษ ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation Library) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรม Warm up หรือกิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว บอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยคหรือการอ่าน และการเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกฝน (practice) ขั้นนี้เป็นการฝึกที่อยู่ในความดูแลของครู (controlled practice) เมื่อเห็นว่านักเรียนเข้าใจแล้ว จึงให้นักเรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (free practice) ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะการฝึกของนักเรียนถึงแม้จะพบว่า มีข้อผิดพลาดแต่เมื่อฝึกเสร็จแล้วจึงจะแก้ไขภายหลัง เพราะระยะนี้ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (fluency)

ขั้นที่ 3 ขั้นแสดงออก (production) เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การเล่นเกม ร้องเพลง และการทำแบบฝึกหัด ในการสอนแต่ละครั้ง เน้นบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เช่น

ฟังแล้วพูด : นักเรียนฟังครูและคู่สนทนา

ฟังแล้วอ่าน : ฟังคำถามแล้วเลือกตอบโดยการอ่านคำตอบที่เป็นตัวเลือก

ฟังแล้วเขียน : เขียน คำ วลี หรือประโยคตามคำบอก

มอริว (เสาวนีย์ เวโรจนันท์. 2547 : 11; อ้างถึงใน Morrow. 1981 Principles of communicative methodology. pp.59-66) กล่าวว่า การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น ควรยึดหลักการสอนต่อไปนี้

1. รู้ว่าเรากำลังทำอะไร กล่าวคือ ผู้เรียนรู้อะไรกำลังทำอะไร ทำไม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เช่น การฟังการพยากรณ์อากาศจากวิทยุ โทรทัศน์ การถามทิศทางต่าง ๆ การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่กำหนดให้การเขียนจดห้องพักในโรงแรม เป็นต้น

2. ส่วนรวมของภาษาทั้งหมดสำคัญกว่าส่วนย่อยหลาย ๆ ส่วน ร่วมกันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงนั้นผู้เรียนไม่สามารถที่จะรู้ว่าการสื่อสารนั้นจะเป็นอย่างไร และต้องใช้ภาษาอย่างไรจึงจะเหมาะสม ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความเข้าใจในการใช้ภาษาโดยรวมทั้งหมดไม่ใช่เข้าใจในแต่ละส่วนเพื่อที่จะนำมาใช้ในการสื่อสารเท่านั้น

3. กระบวนการสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษา ในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน กระบวนการที่ใช้มีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษาที่ฝึก Morrow (1981) ได้เสนอรูปแบบในการฝึกดังนี้

3.1 การทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูล ในชีวิตจริงการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่านี้ คนหนึ่งรู้ในบางสิ่ง อีกคนไม่รู้ในสิ่งที่คนนั้นรู้ ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการสื่อสารก็เพื่อเติมช่องว่างนั้นให้เต็ม กล่าวอีกอย่างก็คือเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันของคนที่มีข้อมูลและคนที่ไม่รู้ข้อมูล การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนครูจึงควรจัดให้มีสถานการณ์ในลักษณะนี้ เพื่อที่จะให้เด็กได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

3.2 การให้ทางเลือกในการสื่อสารผู้สื่อสารมีสิทธิที่จะเลือกถ้อยคำที่จะพูดอะไร ตามที่เขาคิดและเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับสิ่งที่จะพูดได้ กิจกรรมในห้องเรียนครูจึงควรจัดในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกที่จะพูดหรือทำอะไรตามที่เขาคิด

3.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ในการสื่อสารกันนั้นผู้พูดมีจุดมุ่งหมายอยู่ในใจแล้วว่าต้องการจะพูดอะไรให้เกิดผลอย่างไร และถ้าได้รับการโต้ตอบจากคู่สนทนาตรงกับสิ่งที่ต้องการแสดงว่าการสื่อสารของเขาเหล่านั้นประสบผลสำเร็จ นั่นคือ ข้อมูลย้อนกลับจากคู่สนทนาที่ทำให้เขาทราบถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการสื่อสารในครั้งนั้น

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติเป็นที่ยอมรับแล้วว่าผลสุดท้ายของการเรียนก็คือผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้นั้นก็โดยการฝึกปฏิบัติ ครูสามารถที่จะช่วยให้คำแนะนำ สอน และจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

5. ความผิดพลาดทั้งหลายไม่ใช่สิ่งผิดพลาดทั้งหมดเสมอไป ในการเรียนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารครูจะต้องให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่ทำผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ โดยครูจะต้องตระหนัก อยู่เสมอว่า ความผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ทางไวยากรณ์และการออกเสียง ไม่ใช่สิ่งผิดพลาดที่เกิดขึ้น บ่อย ๆ ทั้งหมด และการที่ผู้เรียนผิดพลาดในสิ่งนั้นเพราะเขาพยายามทำในสิ่งผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ ทั้งหมด และการที่ผู้เรียนผิดพลาดในสิ่งนั้นเพราะเขาพยายามทำในสิ่งที่เขาไม่ได้รับการบอกหรือแสดงให้ดูว่าทำอย่างไร หรือเขายังไม่มีความรู้เพียงพอ ดังนั้น เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในการใช้ภาษา ผู้สอนจึงควร เตรียมผู้เรียนให้พร้อมและฝึกฝนจนแน่ใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาได้แล้ว จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ใช้ภาษาในที่สุด และในการแก้ไขความผิดพลาดควรทำเฉพาะในส่วนที่เห็นว่าสำคัญซึ่งถ้าปล่อยไว้อาจทำให้เกิดการสับสนในครั้งต่อไป ส่วนข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ควรปล่อยให้ผ่านไปก่อนเพื่อให้เกิดการสื่อสารไม่หยุดชะงักและถือว่าการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาของตนเองด้วย

สรุปได้ว่า ควรสอนรูปแบบตามหน้าที่ทางภาษา การฝึกควรกระทำทันทีหลังจากการนำเสนอเนื้อหา โดยอาจเริ่มจากการพูดพร้อม ๆ กันเกี่ยวกับภาษาที่เรียนใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับคู่สนทนา เหมาะสมกับ สถานการณ์ การแสดงสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงที่เหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาในขั้นนี้จะเน้นการสื่อความหมายมากกว่าไวยากรณ์ และส่วนข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ควรปล่อยให้ ผ่านไปก่อนเพื่อให้เกิดการสื่อสารไม่หยุดชะงักและถือว่าการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ของตนเองด้วย

3.4 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ไฮม์ส์ (Hymes, 1979 pp.5-26) กล่าวคือความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) หมายถึงความสามารถในการใช้ หรือตีความภาษาได้ถูกต้องตามเกณฑ์ไวยากรณ์ และต้อง ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ฮัดสัน (Hudson, 1980, pp.220) ได้ให้ความหมายความสามารถทางการสื่อสารไว้ว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้มีได้หมายถึงเฉพาะความรู้ในเรื่องรูปแบบภาษา (Linguistic Form) เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึง ความสามารถในการใช้รูปแบบนั้นได้อย่างเหมาะสม

ซาวิกนอน (Savignon, 1983, pp.35-46) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารไว้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยอาศัย ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับภาษาสังคม (Sociolinguistic

Competence) ความรู้ในกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ของประโยค (Rules of Discourse) และความสามารถด้านการใช้ยุทธศาสตร์ในการสื่อสาร (Strategic Competence) นอกจากนี้การสื่อสารเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัวขึ้นอยู่กับ การโต้ตอบเพื่อสื่อความหมายของบุคคลสองคนขึ้นไป มีบริบทที่ชี้เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับ ภูมิหลังของผู้รับและผู้ส่งสารเนื่องจากการสื่อสารเกิดขึ้นได้ในหลายสถานการณ์ ละจะประสบผลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับบริบท

3.5 การวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูดการทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น

Finocehiaro (1998: 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
  2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
  3. ให้บรรยายวัตถุ วัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่น ๆ ของวัตถุ แต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยาย ภาพบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของอื่น ๆ ได้
  4. ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
  5. ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ
  6. ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้
- การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้วาที หรือ การแสดงบทบาทสมมติ จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ จากวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือก ทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารจากแบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษเกณฑ์การประเมิน ความสามารถด้านการพูด

Clark (1972) กล่าวถึง ระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากรดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมาก และฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่ต่อเนื่อง โต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการสนทนาหยุดได้ถูก

จังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

4. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

4.1 ความความหมายของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) การสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า TPR เป็นการสอน ที่พัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ เจม อัสเชอร์ ซึ่งริชาร์ด และ รอดเจอร์ส (Richards and Rodgers. 1987 : 87), โดนัลด์ แมดเซน และ ฮีฟเฟอร์ตี้ (Bowen, J. Donald, Madsen and Hiferty. 1985 : 75 ; citing Asher. 1977) กล่าวว่า การสอนภาษาโดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางหมายถึง วิธีการสอนภาษาที่มีความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างคำพูดและกริยาท่าทาง หรือเป็นการสอนโดยผ่านทางอากัปกิริยาต่าง ๆ นั้นเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ออกคำสั่ง แล้วให้

ผู้เรียนปฏิบัติตาม ผู้เรียนคนใดมีความพร้อมก็สามารถเป็นผู้ออกคำสั่ง แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นปฏิบัติตาม อัสเชอร์ (Asher. 1979 : 1 – 4) ได้กล่าวถึงปัญหา การสอนภาษาต่างประเทศว่า สถิติผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมีน้อยมาก จะเห็นได้จากรายงานของ จอห์น ลอสัน (John Lauson) ผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งในรัฐโอไฮโอ ในปี ค.ศ. 1971 ปรากฏว่า มีสถิตินักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาต่างประเทศ เลิกเรียนกลางคันในปีที่ 3 มากกว่า 85% และในปีที่ 4 มากกว่า 95% มีผู้สำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศจริง ๆ น้อยกว่า 5% หรือแม้แต่ในระดับอุดมศึกษาก็เช่นเดียวกัน จากรายงานของ จอห์น บี แครร์รอล (Carroll. John B. 1963.) พบว่าจากการใช้ข้อสอบมาตรฐานวัดผลการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเอกระดับชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปนั้นมีสถิติด้านศึกษาที่ทำคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดี 5% และจำนวนนี้ มักจะเป็นผู้ที่มีความถนัดด้านภาษาสูงด้วย อัสเชอร์ได้กล่าวว่า ความไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากกระบวนการเรียนการสอนเป็นสำคัญ และเขาได้ตั้งข้อสังเกตว่าเหตุใดเด็กปกติอายุเพียง 1 ปี จึงมีความรอบรู้ในภาษาแม่ของตนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นระบบเสียง ไวยากรณ์ หรือความหมาย จากสาเหตุดังกล่าว อัสเชอร์จึงพยายามที่จะค้นหาวิธีที่จะพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้น และหาวิธีที่จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีมากขึ้น แนวคิดการสอนภาษาโดยวิธี TPR ได้มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะสามารถพูด คำหนึ่งคำได้ออกมานั้น เขาจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังอย่างมากมาก่อน ในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ ลอกเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ใช้การมอง การชี้ การหัวเราะ เป็นต้น อัสเชอร์ได้อ้างถึงแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) ว่ากระบวนการรับรู้ภาษาของเด็กทารกในระยะเริ่มแรกนี้ เรียกว่าขั้น Construction Reality ซึ่งจะต้องค่อยเป็นค่อยไป การสอนโดยวิธีบอกหรืออธิบายอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เด็กไม่สามารถแปลความหมายของคำได้ แต่จะเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งจากการศึกษาธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ ที่ใช้วิธีการสื่อความหมายด้วยภาษาทางร่างกาย (Body Language Communication) และนำมาทดลองใช้กับการสอนภาษาที่สองพบว่า หลักการสอนภาษาโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนี้เป็นหลักสากลที่สามารถใช้ได้อย่างได้ผลกับหลักการสอนภาษาทุกภาษาแม้แต่การสอนภาษาแก่นักเรียนหูหนวก และเป็นวิธีที่ใช้ได้ผลกับทุกเพศ ทุกวัย

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้น อัสเชอร์ได้แนวคิดมาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็กนั่นเอง

4.2 หลักการของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

อัสเชอร์ (Asher, 1979 : 4) กล่าวว่า การสอนภาษาโดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง มีหลักการสรุปได้ 3 ประการ คือ

1. การสร้างความเข้าใจในภาษาพูด จะต้องได้รับการพัฒนา ก่อนการพูด
2. ความเข้าใจภาษาพูดจะได้รับการพัฒนาด้วยการที่ผู้เรียนได้แสดงท่าทาง
3. ไม่บังคับผู้เรียนให้พูดภาษาที่สองในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม

จากหลักการสอนดังกล่าว อัสเชอร์ (Asher) ได้ทำการทดลองสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน 2 ข้อ คือ

1. สามารถนำเอาวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางไปใช้ในการสอนภาษาทุกภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทักษะในการฟัง เป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนในปี ค.ศ. 1972 อัสเชอร์ ได้ทดลองสอนภาษาเยอรมัน โดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับผู้เรียนที่มีอายุระหว่าง 30-60 ปี ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 32 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่าได้ผลดี และพบว่า ลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาส่วนใหญ่ สามารถนำมาใช้ในรูปแบบประโยคได้ หลักสำคัญที่ให้การเรียนรู้แบบนี้ได้ผลดี คือ การปฏิบัติ (Action) ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน จากผลการทดลองกับกลุ่มทดลองที่หลากหลาย พบว่าผู้ที่ได้รับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถจำและมีความเข้าใจในภาษาที่เรียนได้มากกว่าผู้ที่เรียนภาษาเดียวกันด้วยวิธีการสอนแบบอื่น และใช้เวลามากกว่าวิธี TPR ถึง 3-4 เท่า นอกจากนี้ อัสเชอร์ ยังพบว่าถ้าผู้เรียนพยายามที่จะเรียนรู้ทักษะทางภาษาหลาย ๆ ทักษะพร้อม ๆ กันความสามารถในการเข้าใจภาษาจะลดน้อยลง ทฤษฎีการเรียนรู้หลาย ๆ ทฤษฎี ใช้การเรียนรู้ภาษา โดยการฝึกด้วยประโยคคำสั่ง (Imperative Drill) เช่นกัน แต่ในวิธี TPR จะไม่มีการเปล่งเสียงพูดจนกว่าความเข้าใจในภาษาของผู้เรียนจะพัฒนาขึ้นก่อนการให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งในระหว่างที่เรียนภาษานั้นจะทำให้จำได้นาน เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยสมองซีกขวาก่อนที่จะเชื่อมโยงมายังสมองซีกซ้ายอย่างสมดุล ผู้เรียนมีการตอบสนองสิ่งเร้าที่พูด ด้วยการปฏิบัติก่อนที่จะพูดออกมา นับเป็นการเรียนรู้และการตอบสนองที่ง่าย ในกิจกรรมของการฝึกพูดแบบต่าง ๆ ไม่มีแนวทางการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบใดจะสำเร็จได้ ถ้าในขั้นแรกของการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะตอบสนองโดยการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน

อัสเชอร์ (1977) ได้กล่าวว่า การสอนแบบ TPR ในขั้นแรกจะมุ่งทักษะการฟัง และตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที ผู้เรียนจะต้องได้ฟังมากพอจึงจะพูดได้ เวลาที่ใช้ในการเรียน 70% จะให้กับการฟัง และการ

ทำตามคำสั่ง อีก 20% ใช้ในการฝึกพูด และ 10% เท่านั้นที่ใช้ในการอ่านและเขียน การเรียนภาษาที่สอน โดยใช้กระบวนการของ TPR ยึดหลักทฤษฎีเบื้องต้น ดังนี้

1. ภาษาพูดจะพัฒนาได้หลังจากที่ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังแล้ว
2. การแสดงความเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ทดสอบได้จากการเคลื่อนไหวได้ตอบด้วยท่าทาง
3. ช่วงระยะเวลาที่ฝึกการฟังต้องมากพอ จึงจะทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะพูดการใช้คำสั่งเป็นวิธี

ง่าย ๆ ที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว คำพูดของผู้สอนจะออกมาเป็นคำสั่งที่อาจจะเริ่มด้วยวลีสั้น ๆ เช่น

- Stand up - Walk
- Sit down - Run
- Pick up the book - Stop
- Give the book to Som - Turn

ผู้สอนพูดประโยคคำสั่ง และปฏิบัติพร้อมกับผู้เรียน และใช้วิธีกล่าวคำสั่งนั้นซ้ำ ๆ ผู้เรียนพูดประโยคคำสั่ง และปฏิบัติ พร้อมจะลองปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีแบบจากครูผู้สอน การออกท่าทางเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกออกคำสั่ง เพราะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด เมื่อเรียนไประยะหนึ่งแล้ว คำสั่งอาจจะเพิ่มให้ซับซ้อน ให้มากขึ้นตามลำดับ เช่น

- Stand up , band walk to the window.
- Stand up , walk to the window and open it.

นอกจากนี้ อັชเชอร์ ยังได้เสนอแนะว่าควรกำหนดจำนวนเนื้อหาที่นำมาสอนในแต่ละครั้งให้ แน่นนอน ในการเรียนชั่วโมงหนึ่ง ๆ ผู้เรียนสามารถเรียนศัพท์ใหม่ ๆ ได้ 12-36 คำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของผู้เรียน ความสามารถในการเรียนรู้ ขนาดชั้นเรียน และระดับการฝึกด้วย อັชเชอร์และผู้สนับสนุนหลายท่าน มีความเห็นตรงกันว่า การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นตัวกลางที่มีพลัง (Powerful mediator) ที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจโครงสร้างของภาษา การเรียนรู้ภาษานั้นเป็นไปได้ที่จะเรียนรู้เป็นกลุ่มข้อความ (Chunks) แต่จะต้องพัฒนายุทธวิธีจากการศึกษารายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อนไปสู่รายละเอียดใหญ่ (พัณณ น้อยแสงศรี. 2559 : 25) อย่างไรก็ตามในการใช้คำสั่ง ควรระวังประโยคที่ซับซ้อนมากเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้เรียนสับสนได้ เกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษา (Correction) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) นั้น อັชเชอร์ เห็นว่าหลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน แต่ละคนพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้เรียนในขณะนั้น แต่ถ้าจำเป็นจริง ๆ การวิจารณ์ควรเป็นไปอย่างนุ่มนวลและแตกต่างกันไป ตามความหนักเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้คำผิดทุก ๆ ครั้ง

หากข้อผิดพลาดนั้น ไม่ร้ายแรงนักควรปล่อยผ่านไปก่อน การแก้ไขควรทำอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม การแก้คำผิดในขณะที่ผู้เรียนยังพูดไม่จบอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย และขัดขวางความก้าวหน้าที่จะแสดงออกอีกด้วย

การฝึกมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ตื้นช้นขึ้นอยู่กับการฟังที่ชัดเจน และถูกต้องการที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงอย่างไม่ถูกต้องในชั้นแรก ๆ อาจทำให้ผู้เรียนสับสนในการแยกเสียงและการจำแนกเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนฝึกพูด และให้ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มากพอตั้งแต่เริ่ม ความผิดพลาดจะมีมาก และเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้มีการฝึกทักษะ การฟังมาก ๆ ก่อนทักษะการพูด ผู้เรียนจะสามารถพูดได้ถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาด้วย (Asher. 1979: 5-19)

4.3 ขั้นตอนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

อัชเชอร์ (สนธิยาพรพรษ์ ยาท่วม. 2555: 24 อ้างอิงจาก Asher. 1979: 24 -25) กล่าวว่าหลักการสำคัญของวิธีสอนนี้ คือ การสอนด้วยประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งแสดงท่าทางของคำกริยาเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ซ้ำประมาณ 2-3 ครั้งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามความสามารถด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบจากครูผู้สอน โดยลำดับขั้นการสอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ และทบทวนบทเรียน โดยครูพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง 2-3 ครั้ง นักเรียนฟังและปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู ครูสังเกตว่าถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต และแสดงให้เห็นนักเรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรม และขั้นประเมินผลการเรียนรู้ ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งได้แก่ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมุติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมท้ายบทเรียน เป็นต้น จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาโดยกลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้น มีลำดับขั้นตอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากการสาธิตโดยครูผู้สอนเป็นต้นแบบ ผู้เรียนเริ่มรับประสบการณ์ตรงด้านการฟังและเมื่อผู้เรียนแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนแสดงให้ดูแล้ว จึงให้ผู้เรียนพูดและปฏิบัติ โดยไม่มีการเร่งให้ผู้เรียนพูดโดยที่ยังไม่พร้อม นอกจากนั้นกิจกรรมเสริมที่ใช้ตรวจความเข้าใจของผู้เรียนยังน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ

สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนภาษา และในตอนท้ายชั่วโมงผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนด้วยการ
ทำแบบฝึกหัดอีกด้วย

4.4 กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 88 – 90), ฟรีแมน (Freeman. 1986: 18 – 120) ได้สรุปกลวิธี การสอน
แบบการตอบสนองด้วยท่าทางดังนี้

1. การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรมการใช้คำสั่ง เป็นเทคนิคการสอนที่สำคัญของวิธีการสอน
แบบนี้ คำสั่งทำให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติ การปฏิบัติของผู้เรียนให้ทำตามคำสั่งนั้น มีความหมายชัดเจน อັชเชอร์
ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนอย่างมีชีวิตชีวานั้น ผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการสอน
ล่วงหน้าว่า ในการเรียนแต่ละครั้งจะใช้คำสั่งใดบ้าง ถ้าจะคิดในขณะที่สอน จะทำให้การเรียนการสอนนั้นช้า
เกินไปขั้นตอนแรกเพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นเข้าใจความหมายได้ชัดเจน ผู้สอนต้องปฏิบัติพร้อม ๆ กับผู้เรียนด้วย
ต่อมาจึงออกคำสั่งแต่เพียงอย่างเดียวให้ผู้เรียนปฏิบัติ การแสดงออกของผู้เรียนจะช่วยให้ทราบว่า ผู้เรียน
เข้าใจหรือไม่ นอกจากนี้อັชเชอร์ ได้เสนอว่า ผู้สอนควรจะมีเรื่องลำดับคำสั่งให้ต่างกันในแต่ละครั้งเพื่อไม่ให้
ผู้เรียนจำเฉพาะลำดับการปฏิบัติเพียงอย่างเดียว โดยมีได้เชื่อมโยงการปฏิบัติกับภาษาเลย อັชเชอร์เชื่อว่าเป็น
เรื่องสำคัญมากที่จะต้องให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาประสบผลสำเร็จในการเรียน ฉะนั้นจึงไม่ควรให้คำสั่งใหม่เร็ว
เกินไป และได้เสนอแนะว่าควรจะให้คำสั่งครั้งละประมาณ 3 คำสั่ง เมื่อผู้เรียนเข้าใจดีแล้ว จึงให้คำสั่งใหม่
อีกครั้งละ 3 คำสั่ง เช่นกัน

2. การสลับบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนผู้เรียนมีโอกาสเป็นผู้ออกคำสั่งแก่ผู้สอนและเพื่อน
ร่วมชั้นให้ปฏิบัติตามได้ อັชเชอร์ กล่าวว่าผู้เรียนจะต้องการพูดหลังจากได้เรียนไปแล้วสักกระยะหนึ่ง ผู้เรียนไม่
ควรถูกกระตุ้นหรือเร่งเร้าให้พูดจนกว่าเขาพร้อมที่จะพูดเอง

3. การปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องกันตามลำดับในชั้นแรก ผู้สอนออกคำสั่ง 3 คำสั่ง เช่น
ให้ไปที่ประตู เดินไปที่ประตูและให้ตะประตู เมื่อผู้เรียนเรียนภาษามากขึ้น ก็จะทำให้คำสั่งมากขึ้นและเป็น
ขั้นตอนที่ต่อเนื่อง เช่น

- Take out a pen.
- Take out a piece of paper.
- Write a letter (imaginary).
- Fold the letter.
- Put it in an envelop.

- Seal the envelop.
- Write the address on the envelop.
- Put the stamp on the envelop.
- Mail the letter.

คำสั่งที่ต่อเนื่องกันเป็นลำดับเช่นนี้ เรียกว่า Action Sequence กิจกรรมประจำวันหลาย ๆ อย่าง เช่น การเขียนจดหมาย สามารถนำมาแบ่งเป็นขั้นตอนตามลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ออกคำสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 34) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนการสอนที่ไม่ได้ให้ผู้เรียนเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับกองวิจัยทางการศึกษา (2551 : 26) ซึ่งได้กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนภาษาที่มีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารได้จริง กรมวิชาการ (2551 : 132) ได้กล่าวว่าการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ และนอกจากนี้ Alwright. (1978 :167) อ้างถึงใน (บุญเกิด กลมทุกสิ่ง. 2557 :6) ยังได้เสนอความคิดว่า ถ้าการสื่อสารเป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแล้ว ก็ควรเป็นองค์ประกอบหลักในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งครูควรจะให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในแบบต่าง ๆ ซึ่งได้ถือเป็นผลผลิตของการสอนภาษา ได้มีผู้สอนแนะแนวการสอน คือ Dought และ Pica (1986 อ้างถึงใน เสาวนีย์ เวโรจนันท์. 2557 : 11) ไว้ดังนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรจะจัดการสอนโดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเป็นคู่เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา การสอนจึงไม่ได้เน้นในเรื่องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Tayler (1986 อ้างถึงใน ศศิวรรณ มาลัย. (2559 : 14) ที่ว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนโดยตรงกับภาษาที่จะเรียนคือเรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษามากกว่าเรียนภาษาด้วยการศึกษาโครงสร้างภาษา กรมวิชาการ 2551 (อ้างถึงใน จิตติวรรณ อินทรผล. 2559 : 15) ได้กล่าวถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามคำจำกัดความที่ Douglas Brown เสนอแนวการสอนไว้ 4 ประการ ที่คล้ายคลึงกับนักการศึกษาข้างต้นดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่ องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการที่เสริมอยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีค่ามากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย
4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาได้อย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

ฟินอคเชียโร และ บรัมฟิท (Finocchiaro and Brumfit, 1989 อ้างถึงใน ศิริวรรณ มาลัย 2559 : 14) กล่าวว่า การสอนภาษาตามหน้าที่ของภาษาเป็นการสอนที่เน้นวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้พูด เช่น ผู้พูดต้องการที่จะแนะนำใครบางคน ต้องการเชิญใครบางคนมาที่บ้าน ต้องการให้ใครทำอะไรบางอย่าง ต้องการพูดเกี่ยวกับรูปภาพ หนังสือ ภาพยนตร์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นหน้าที่ของภาษา ที่เราปรารถนาที่จะพูดกับคนอื่น ๆ การสื่อสารเพื่อสื่อความหมายตามหน้าที่ของภาษานั้น ผู้พูดสามารถที่จะใช้คำพูดได้ในหลายลักษณะ ทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ฟังจะต้องทราบความมุ่งหมายของผู้พูดก่อนเป็นอันดับแรก ตัวอย่าง เช่น การเชิญใครสักคนไปที่บ้านเราอาจใช้ "I invite" หรือ "I'd like to invite" คำพูดนี้อาจจะไม่ชัดเจน ดังนั้นผู้พูดอาจจะใช้คำพูดอื่นที่มีความหมายเหมือนกันโดยใช้ "What are you doing this weekend?" ถ้าเขาตอบว่า "Nothing much" ผู้พูดก็อาจพูดต่อว่า "I'd like to invite you to my house for Friday dinner" จะเห็นว่าใช้คำพูดได้หลายวิธีแต่มีวัตถุประสงค์อันเดียวกันคือเชิญไปที่บ้าน อีกตัวอย่างหนึ่งคือการขอร้องให้ใครสักคนเปิดหน้าต่าง เราอาจใช้รูปประโยคต่อไปนี้

Please open the window.

Open the window, please.

Would you open the window?

I wonder if you would mind opening the window.

It might be a good idea to open the window.

ในอีกวิธีหนึ่งเราอาจจะขอร้องโดยอ้อมใช้คำพูดว่า "It's very stuff in here, isn't it?"

ในขณะที่นั่งอยู่ในห้องกับคนอื่น ๆ ซึ่งจะต้องมีใครสักคนที่เข้าใจและลูกไปเปิดหน้าต่างให้

สรุปได้ว่าหน้าที่ของภาษา หมายถึงภาษาที่ถูกนำไปใช้ในความมุ่งหมาย หรือในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในการติดต่อสื่อสาร เช่น การทักทาย การกล่าวลา การเชื้อเชิญ การอธิบายลักษณะของตน สิ่งของการแสดงความยินดี การขอร้อง การให้คำแนะนำ เป็นต้น การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนแบบใหม่ในการสอนภาษาซึ่งเป็นการสอนที่เกิดขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1975 โดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้นการสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ ในชีวิตจริง ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนทั้งโครงสร้างของภาษาและสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม

4.5 ประโยชน์ของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวธรรมชาติเป็นวิธีการที่ได้การพัฒนาโดยยึดทฤษฎีการรับรู้ทางภาษาที่สองของแครชเชน ซึ่งได้ปรับมาจากวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของเทอร์เรลแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย นอกจากนี้วิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติยังได้รับอิทธิพลมาจากผลงานของอັชเชอร์ ซึ่งเป็นการสอนภาษาโดยอาศัยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ โดยใช้วิธีการสื่อความหมายด้วยภาษากายภาษาเป็นการกระทำที่พิเศษเฉพาะมนุษย์ที่ไม่เหมือนใคร คนที่ปกติในโลกนี้สามารถพูดสื่อสารกันได้ ไม่มีคนกลุ่มไหนที่อาศัยอยู่โดยไม่มี การพูดคุยกัน การดำรงชีวิตของมนุษย์ผู้พูดสามารถฟังในสิ่งที่เขาพูดได้โดยฟังจากข้อคิดเห็น หรือปฏิกิริยาของผู้ฟังในการสื่อสารแบบเผชิญหน้า ทุกภาษาประกอบไปด้วยจำนวนหน่วยเสียงเฉพาะที่ถูกจำกัด แต่จากจำนวนที่มีอยู่จำกัดนี้ผู้พูดสามารถสร้างคำหรือถ้อยความขึ้นได้อย่างนับไม่ถ้วน และภาษายังสะท้อนวัฒนธรรมของสังคม หรือสภาพแวดล้อมของผู้พูดด้วย ภาษามีลักษณะเป็นสากล ใช้กำหนดสัญลักษณ์ในการเรียกชื่อสิ่งของหรือวัตถุต่าง ๆ และใช้เป็นภาษาในการสื่อสาร ทั้งภาษาพูดและท่าทาง ทุกภาษามีวิธีการที่จะทำให้ผู้พูดกล่าวถึงตนเองหรือผู้อื่น เช่น ถ้ามมีปัญหา กล่าวคำปฏิเสธและยอมรับ ทำให้ผู้พูดสามารถกล่าวและรวบรวมความคิดออกมาในรูปของเสียงพูดได้ ภาษาพูดนั้นเกิดขึ้นก่อนภาษาเขียน มนุษย์และภาษาพูดเกิดขึ้นมาพร้อมกัน เนื่องจากมนุษย์เรียนรู้ที่จะพูดภาษาแม่ก่อนที่จะเรียน การเขียน การอ่าน (Finocchiaro. 1974 อ้างถึงใน ศิริวรรณ มาลัย. 2559 : 10)

สุดา ซาตรินันท์ (2558 : 29 – 38) ได้สรุปข้อดีของการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ไว้ดังนี้

1. ไม่เสียเวลาในการเรียนมาก เนื่องจากผู้เรียนได้ประสบการณ์การเรียนภาษาต่างประเทศโดยตรงจากการปฏิบัติ ฉะนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงไม่จำเป็นต้องนำภาษาแม่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ และครูก็ไม่ต้องเสียเวลาในการใช้ภาษาต่างประเทศนั้นอธิบายความหมายของคำศัพท์หรือความหมายของประโยค ซึ่งเป็นวิธีการที่กระทำได้อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนระดับเริ่มเรียน

2. ประโยคคำสั่งเป็นประโยคที่ใช้กันเป็นส่วนมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นลักษณะการสื่อสารโดยตรงระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง (บุรุษที่ 1 กับบุรุษที่ 2) วิธีการสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งจึงเป็นวิธีที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในปัจจุบัน คือเป็นวิธีที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach)

3. เป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือสอนตามลำดับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในการที่จะพัฒนาแต่ละทักษะ และช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ทางบวกในแต่ละขั้นได้ดีมาก

4. เป็นวิธีสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. ในด้านภาษาศาสตร์ โครงสร้างประโยคคำสั่ง เป็นโครงสร้างพื้นฐานของโครงสร้างต่าง ๆ ฉะนั้นการสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งจึงนับว่าเป็นวิธีสร้างความรักความเข้าใจพื้นฐานที่ดีมากให้แก่ผู้เรียน

6. ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดน้อยหรือแทบไม่มีเลย เพราะผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งผู้สอนได้แสดงให้ผู้เรียนดูแล้ว

7. การที่ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทันทีทำให้ครูไม่ต้องรอคอยคำตอบเหมือนการสอนแบบอื่น ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเบื่อในห้องเรียน ดังนั้นการสอนวิธีนี้จึงช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน บทเรียนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน แต่ละฝ่ายสามารถได้รับข้อมูลย้อนกลับได้อย่างรวดเร็ว

8. เนื่องจากในครั้งแรกของการเรียน นักเรียนไม่ต้องใช้ทักษะการพูด และการเขียน ใช้แต่ทักษะการฟัง จึงไม่มีการแก้คำผิดในด้านการออกเสียงไวยากรณ์ หรือการสะกดตัวที่ซ้ำซาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

9. ช่วยให้เกิดความทรงจำในการเรียนที่ถาวร และต่อเนื่องไปยังทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีเพราะการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สรีระ (Total Physical) ตอบสนอง (Response) สิ่งเร้าที่เป็นคำสั่งภาษาต่างประเทศนั้น ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ ซึ่งตามทฤษฎีเกี่ยวกับความทรงจำกล่าวไว้ว่า

เรียนรู้โดยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่คงทนถาวรไม่ลืมง่าย ๆ เช่นเดียวกับคนที่ขี่จักรยานหรือว่ายน้ำเป็น

10. เป็นวิธีสอนภาษาที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมอง จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวดเร็วและสมบูรณ์

11. เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้นและเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

12. ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว และกระทำได้ตลอดเวลาสามารถควบคุมพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายของการสอนได้อย่างดี ข้อดีของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง สรุปได้ดังนี้

1. การสอนทักษะทางภาษาที่สลับซับซ้อน เช่น ทักษะการพูดและการเขียนที่มีข้อมูลซับซ้อนยิ่งขึ้น วิธีสอนแบบ TPR นี้อาจจะไม่ได้ผลเท่ากับวิธีสอนแบบอื่น

2. วิธีสอนแบบนี้ครูจะต้องมีการเตรียมตัว และวางแผน ในการใช้ประโยคคำสั่งในการสอนเป็นอย่างดี คือ จะต้องเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน และพยายามทำให้เกิดความสนุกสนาน มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหา คือเมื่อใช้วิธีนี้ซ้ำๆ ติดต่อกันนาน ๆ นักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้

กลวิธีที่จะนำไปใช้ในการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ วิธีเหล่านี้ประกอบไปด้วย การใช้ Total Physical Response การใช้ภาษาท่าทางและการแสดงบทเรียนแบบ กิจกรรมกลุ่ม จะช่วยในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานที่ได้รับมอบ ลักษณะเด่นของการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ก็คือการให้ปัจเจกบุคคลเข้าที่ได้ความหมายและสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่เอื้อต่อการรับปัจเจกบุคคลเข้า ผู้เรียนได้ลดความวิตกกังวลต่าง ๆ จนอยู่ในระดับต่ำที่สุด และในขณะเดียวกันก็สร้างให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมากที่สุด

สรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น มีทั้งข้อดีและข้อด้อย เมื่อผู้สอนทราบถึงข้อด้อยของวิธีการนี้แล้ว ผู้สอนควรจะต้องเตรียมวางแผนการสอนเป็นอย่างดี เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี อันเป็นผลดีต่อการเรียนการสอน ผู้สอนควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย ระดับความรู้บุคลิกภาพของผู้เรียน รวมถึงจุดประสงค์ของการสื่อสาร และสถานการณ์ที่ต้องใช้วิธีการนี้ด้วย จึงจะช่วยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

4.6 การสร้างกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

กิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้คาร์ดเวล, ชาร่าห์ (Caldwell, Sarah. 1995: 19) เชื่อว่าวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เป็นประโยชน์ที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา เนื่องจากเด็กในระดับนี้ มีความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง ดีกว่าให้เด็กพูดเอง เทคนิคในการจัดกิจกรรมแบบวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง คือกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟัง และมีโอกาสได้แสดง ท่าทางได้ตอบก่อนที่จะฝึกพูด เวล และฟุเทียน (Vale with Fuetun. 1986 : 51 – 54) กล่าวว่ากิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรืออาจจะเรียกว่า Action Games เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยคคำสั่งหรือคำอธิบายที่ต่อเนื่องกัน โดยเกี่ยวโยงเนื้อหาภาษา ในบทเรียนกับกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ หรือใช้ภาษากายและสามารถใช้กิจกรรมเหล่านี้ ในการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเป็นเครื่องมือประเมินความเข้าใจของผู้เรียน จากการตอบสนองด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำอธิบายโดยไม่ต้องพูด การใช้การกระทำหรือแสดงท่าทาง สร้างความมั่นใจในการเรียนภาษามากขึ้น กิจกรรมตามวิธีการสอนแบบวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง อาจสร้างได้หลายรูปแบบ นอกจากให้แสดงท่าทาง แล้วอาจเป็นการวาดภาพ ใช้หุ่นมือ การแสดงใบ้ หรืออื่น ๆ ที่เป็นการตอบสนองด้วยการกระทำ และไม่จำเป็นต้องใช้กิจกรรมแนวนี้นี้เฉพาะกับผู้เริ่มเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ แนวการจัดกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในการเรียนการสอนเริ่มด้วยการฝึกฟัง แล้วจึงให้เริ่มพูดจากสิ่งที่เรียนมาแล้ว ผู้สอนไม่ต้องแก้ข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาด ในระยะแรกให้ทำกิจกรรมเป็นคู่และกลุ่มย่อย กระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ข้อผิดพลาดด้วยตนเอง หรือจากกลุ่ม ใช้การอ่านและการเขียนเป็นส่วนเสริมในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสอดแทรกทักษะการอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน

สรุปว่า การสร้างกิจกรรมตามวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรดำเนินการโดยลำดับดังนี้

1. กิจกรรมที่ใช้เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกฟัง และตอบสนองด้วยการกระทำ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจในการฝึกพูดต่อไป
2. การฝึกฟังจะเริ่มด้วยคำสั่ง แล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามจนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
3. เริ่มฝึกพูดจากสิ่งที่เรียนมาแล้ว เมื่อพร้อมที่จะพูด
4. ใช้การอ่านและการเขียนสอดแทรกในการทำกิจกรรมเมื่อผ่านการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูดมาแล้วพอสมควร

5. สร้างกิจกรรมได้หลายรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติในลักษณะต่าง ๆ เป็นการตอบสนองในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเริ่มต้นจากทักษะการฟัง แล้วจึงพัฒนาไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา และการรับรู้ภาษาที่สอง ซึ่งมีหลักสำคัญของทฤษฎีทั้งสองคล้ายคลึงกัน คือในการรับรู้ภาษานั้น ผู้เรียนควรเริ่มโดยการฝึกทักษะการฟัง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกการฟังให้มากพอ เมื่อผู้เรียนฟังแล้ว สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ ฟังแล้วเข้าใจ สามารถจับใจความ และตอบคำถามได้ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังจนถึงระดับหนึ่งแล้ว ผู้เรียนก็จะเริ่มพัฒนาทักษะการพูด โดยจะสามารถพูดเลียนแบบได้ พูดโต้ตอบได้ เล่าเรื่องที่ได้รับฟังมาแล้วได้ และแสดงความคิดเห็นได้ ทั้งนี้การพูดจะต้องเกิดขึ้นโดยไม่ต้องมีการบังคับ ผู้เรียนต้องไม่มีความเครียดในขณะที่พูด แล้วผู้เรียนจะเริ่มพูดได้เองด้วยความมั่นใจ (Krashen and Terrell. 1993 : 18 –21) ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาแก่ผู้เริ่มเรียน ผู้สอนจึงควรเลือกวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง แล้วจึงพัฒนาขึ้นเป็นทักษะการพูด ซึ่งผู้วิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ TPR เป็นวิธีการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาตามวัยและธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา วิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังมาก ๆ พร้อมทั้งปฏิบัติตาม หรือโต้ตอบด้วยท่าทาง เพื่อสื่อความหมายทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้เร็ว เรียนรู้ได้รวดเร็ว มีความคงทนในการเรียนรู้ และสามารถพูดได้ เมื่อได้รับการฝึกฟังนานพอสมควร ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการพูด เป็นเหตุให้มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป และมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ Total Physical Response นี้มีผลการค้นคว้าที่ยืนยันประสิทธิภาพของการสอนวิธีนี้มากมาย ซึ่งได้ทำการทดลองกับกลุ่มผู้เรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนถึงอุดมศึกษา และใช้ได้ผลดีกับการเรียนการสอนภาษาที่สองทุกภาษาอีกด้วย

5. ความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

มณี โภธิเสน (2559) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกยินดี เจตคติที่ดีของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น ๆ

กรชกร ชวติ, (2559) ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับผลประโยชน์ที่ได้รับ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกยินดีเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น ๆ ที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับผลประโยชน์ที่ได้รับ

5.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน แต่ความต้องการนั้นเป็นลำดับขั้น เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการสิ่งใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ กล่าวคือเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้นตอนตามลำดับขั้นจากต่ำไปสูงดังนี้

3.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้วมนุษย์จะต้องการในขั้นสูงต่อไปคือเป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคตซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็就会有ความต้องการสูงขึ้นอีก คือความต้องการทางสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

3.4 ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตนเอง อยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

3.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการยากที่จะเป็นได้ตามความคิดของตน หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนั้น จากสาระสำคัญของทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

สรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ชั้นของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกันไป ในแต่ละชั้นจะมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับนั้น ๆ

5.3 การวัดความพึงพอใจ

ในการวัดความพึงพอใจนั้นได้มีผู้ให้ทรรศนะและวิธีการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

สาโรช ไสยสมบัติ (2559, หน้า 39) กล่าวว่าความพึงพอใจที่มีต่อการบริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจต่อการบริการอาจทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่งโดยการขอรับรองหรือขอความร่วมมือจากบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำตอบที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการให้บริการสถานที่ให้บริการ ระยะเวลาในการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ เป็นต้น การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ได้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีสัมภาษณ์นับเป็นวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากอีกวิธีหนึ่ง การสังเกตเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการได้โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรม ทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรอรับบริการ และหลังจากการได้รับการบริการแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2556, หน้า 252 – 253) กล่าวไว้ว่าในการวัดความพึงพอใจควรมีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลานั้น
2. ความพึงพอใจในสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดความพึงพอใจจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก

3. การศึกษาความพึงพอใจของบุคคล มิใช่แต่เป็นการศึกษาทางความพึงพอใจของบุคคลเท่านั้นแต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคติอีกด้วย

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัด ที่ส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้ สำหรับการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ

5.4 เครื่องมือวัดความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (อ้างอิงในปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546, หน้า 255 – 256) มีหลักการสร้างว่าการจัดให้มีข้อความที่แสดงความพึงพอใจที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่งแล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่วง ตั้งแต่ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ระดับขั้นตอนของการสร้าง มีดังนี้

1. รวบรวมข้อความแต่ละข้อความต้องมีลักษณะที่มีเจตคติต่าง ๆ กันตอบต่างกัน และหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย
2. ตรวจสอบข้อความนั้นว่าเหมาะสมกับการตอบเพียงใดในลักษณะของ 5 ช่วงดังกล่าว
3. ทดลองดูว่ามีข้อความใดไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือเพื่อการแก้ไข
4. การให้น้ำหนักคะแนนของความเห็นในแต่ละระดับตามวิธีการทำให้มาตราวัดของเขาใช้ได้สะดวกมาก เพราะการใช้กำหนดค่าแบบจงใจเพื่อให้เป็นค่าน้ำหนักประจำของแต่ละระดับความคิดเห็นเหมือนกันทุกข้อความ เมื่อแต่ละระดับความคิดเห็นของแต่ละข้อความวัดเจตคติมีค่าประจำตัว การที่จะหาว่าบุคคลใดมีเจตคติเป็นอย่างไร ก็ใช้วิธีการรวมคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้ารวมคะแนนจากการตอบของข้อความทั้งหมดมีค่าสูงหรือได้คะแนนสูงแสดงว่าระดับ เจตคติของแต่ละบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเป็นไปในลักษณะพึงพอใจหรือคล้อยตามย่อมแสดงว่าบุคคล มีเจตคติที่ดีหรือมีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นรูปแบบของการวัดความคิดเห็น ในรูปของแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ ซึ่งเรียกว่าแบบวัดความพึงพอใจ และใช้รูปแบบมาตราประเมินค่าของลิเคอร์ท โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน

พึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

สรุปได้ว่า การสร้างแบบวัดความพึงพอใจตามวิธีการของ ลิเคอร์ท มีหลักการสร้าง คือจัดให้มีข้อความที่แสดงความพึงพอใจที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่งแล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ใช้รูปแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ข้อความใดมีค่าคะแนนสูงแสดงว่าระดับเจตคติของแต่ละบุคคลต่อสิ่งนั้นเป็นไปในลักษณะพึงพอใจ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

สุดา ชาตรีนันท์ (2558 : 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จ.นนทบุรี ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครู โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คนคือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม มีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษทั้งสองกลุ่ม เมื่อทิ้งช่วง 2 สัปดาห์ ภายหลังจากทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม และการสอนตามคู่มือครูมีความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เมื่อทิ้งช่วง 2 สัปดาห์ ภายหลังจากทดลองแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่มีกิจกรรมเสริม มีความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และเมื่อทิ้งช่วง 3 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศศิธร พรหมอินทร์ (2558) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองตุ จ.อุดรธานี ที่ได้รับการสอนแบบ TPR และวิธีสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative approach) โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น ป.6 จำนวน 56 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบ TPR และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 28 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสูงขึ้นภายหลังจากการทดลอง

2. แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือกลุ่มที่สอนโดยวิธี TPR มีแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย

พัชรพิมล บุญรัมย์ (2558 : 106) ได้ทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยการใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดอนมดแดง อำเภอดอนมดแดง จ.อุบลราชธานี จำนวน 2 ห้องเรียนห้องละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สอนธยาพรรณ ยาท่วม (2555 : 81) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบความสามารถ การฟัง – พูด และความเชื่อมั่นในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนวอรรถฐาน (Genre-based Approach) และการสอนตามคู่มือครู โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำวิดิวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน ใช้เวลา 1 ภาคเรียน ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนวอรรถฐาน (Genre – Based Approach) และอีกห้องหนึ่งเป็นห้องควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู พบว่า

1. ความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามอรรถฐาน และการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. ความเชื่อมั่นในตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนวอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จุฑามาศ สุธรรมรักษ์ (2556 : 121) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟัง และการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบ TPR โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังษธุติ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา ใช้เวลาดำเนินการทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการฟังและการพูดภาษา โดยการใช้กิจกรรมตามแนวการสอนแบบ TPR

มณฑนา พันธุ์ดี (2557 : 138) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซ็นคาเบรียล เขตดุสิต กรุงเทพฯ จำนวน 20 คนใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

พัชรพิมล บุญรัมย์ (2558 : 106) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วันที ไพรินทร์ (2557 : 39) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทวีวัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง จากการศึกษาพบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมีความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง

ศิริวรรณ มาลัย (2559 : 84) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. ประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการฟังการ-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อชเชอร์ (Asher. 1979) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน 30 คน ที่ใช้วิธีการสอนแบบ TPR กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการฟัง – พูด ในระยะเวลา 120 ชั่วโมงเท่ากัน

พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ ทำการเรียนรู้ได้เท่ากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการฟัง – พูด ในระดับชั้นที่สูงกว่า

คุซูดิ และ อาร์ เดอ ลา ตอเร (Kusudo Anne Jo and Torre de la Rita. 1974, January - February). ได้ทำการเปรียบเทียบการเรียนภาษาสเปนของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ระหว่างนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธี TPR และนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยวิธีฟัง – พูด พบว่า หลังจากการสอนด้วยวิธีการ TPR ไปแล้ว 45 ชั่วโมง นักศึกษากลุ่มนี้มีความสามารถในการฟังได้เท่ากับนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการฟัง – พูด ถึง 150 ชั่วโมง และมีความสามารถในการทดสอบการอ่านได้เท่ากัน และหลังจากสอนด้วยวิธีการ TPR นั้นมีความสามารถในทุกทักษะมากกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธี Audio – Lingual ในเวลา 150 ชั่วโมง ถึง 50%

สวาฟเฟอร์ และ วูดดรัฟ (Swaffa, J. and Wooddruft M. 1978) ได้ทำการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเท็กซัส ที่เรียนวิชาภาษาเยอรมัน โดยภายในสัปดาห์แรกใช้วิธีการสอนตามหลัก TPR คือ อนุญาตให้ผู้เรียนด้วยภาษาที่สามารถเข้าใจได้ ลดความเครียดของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเมื่อมีโอกาส ผลปรากฏว่ามีการพัฒนาดังนี้

1. นักศึกษาสนใจที่จะเรียนภาษาเยอรมันต่อในภาคเรียนที่ 2 เพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา
2. นักศึกษาได้รับวิธีการสอนแนว TPR มีพัฒนาการด้านภาษาเยอรมันเพิ่มมากขึ้น
3. นักศึกษาสามารถทำคะแนนในการทดสอบการอ่านและการฟังจากข้อสอบมาตรฐานโดยมีอัตราการสอบผ่านถึง 70% และ 68% ตามลำดับ
4. นักศึกษาสามารถรับรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง ฮาเลย์ เอ็ม เฮซ (Haley, M.H. 2017). ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการโต้ตอบในทันที และการใช้ท่าทางในการตอบที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียนระดับปีที่ 1 ของสเปน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะประสบความสำเร็จในทักษะการพูดหรือไม่ เมื่อได้รับการสอนแบบการตอบสนองของด้วยท่าทาง (Total Physical Response) กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในบับติสม์ 3 โรงเรียน จำนวน 178 คน ซึ่งได้รับการศึกษาโดยการใช้พูดภาษาอังกฤษ วัดทัศนคติ แรงจูงใจ และตอบแบบสอบถามผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีความสามารถสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยให้นักเรียนลงมือกระทำ เป็นวิธีการที่ได้ผลในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

หวาง (Wang, S. 2017) ได้ทดลองสอนทักษะการฟังภาษาจีน เพื่อความเข้าใจอันเป็นพื้นฐานไปสู่ทักษะการอ่าน และการเขียน โดยสอนนักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นเด็กปฐมวัย จำนวน 19 คน กลุ่มที่สองเป็นนักเรียนมัธยม จำนวน 20 คน กลุ่มที่สาม เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ จำนวน 7 คน ผู้เรียนได้มา

จากการรับสมัคร ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง สอนแบบเดียวกันทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อครบ 5 สัปดาห์ ได้ทดสอบความเข้าใจ การพูด คำศัพท์ การเขียนแบบท่าทาง และการออกเสียงพบว่า

1. วัยต่างกันมีทักษะในการเรียนรู้ที่ต่างกัน
2. เด็กเล็กสามารถตอบสนองคำสั่งที่เป็นการพูดได้ดีกว่าเด็กโต
3. ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจของเด็กและผู้ใหญ่แตกต่างกันน้อยมาก
4. การพูดเริ่มขึ้นเมื่อได้ผ่านการฟังมามากพอสมควร
5. เด็กเล็กต้องการบริบทในการพูดมากกว่า
6. ทักษะการฟังเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับทักษะอื่นต่อไป
7. ผู้เรียนทุกวัยต้องการความช่วยเหลือจากภาษาแม่
8. ผู้เรียนทุกวัยเรียนรู้การออกเสียงจากการฝึกฟัง
9. เด็กเล็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจนกว่า ในขณะที่เด็กโตและผู้ใหญ่สามารถพูดคำศัพท์

และประโยคได้มากกว่า

โพสทอฟสกี (พัชรพิมล. 2558: 81 อ้างอิงจาก Postovsky, Valerian. 1974) และสวาฟ เจ และ วูดดริฟ เอ็ม (Swaff J. and Woodruff M. 2014) ได้วิจัยเรื่องการให้ข้อมูลทางภาษา ทางด้านการฟัง เช่นเดียวกันผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการรับข้อมูลทางภาษาด้วยการฟังนั้น มีการเรียนรู้ ทักษะการฟังอย่างรวดเร็ว และมีพัฒนาการด้านการพูดที่ดีขึ้นเช่นกัน แซงเลอร์ (Zuengler. 1993 : 403 – 432) ได้ทดลองส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้แก่นักศึกษาที่มาจาก มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน – เมดิสัน สหรัฐอเมริกา กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาชาย ในวิชาเอกเดียวกัน เป็น นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 22 คน กับนักศึกษาที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 23 คน รวม 45 คน โดยให้นักศึกษาทั้ง 45 คนนี้ ฟังบทสนทนาซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาในวิชาเอกของเขา ด้วยการให้หูฟังในห้องปฏิบัติการพร้อมกัน 1 บท จากนั้นให้นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จับคู่กับ นักศึกษาที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 15 คู่ ส่วนอีก 15 คน ที่เหลือเป็นผู้สังเกตการณ์ จากนั้นให้นักศึกษาทั้ง 15 คู่ ฟังบทสนทนาที่ 2 ด้วยกัน ในขณะที่ฟังการสนทนาให้ทุกคนมีโอกาสพูดคุยกันให้มากที่สุด มีการหยุดเทปเพื่อทำความเข้าใจเป็นระยะ ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ว่าเข้าใจหรือไม่เข้าใจด้วยท่าทาง หรือน้ำเสียง จนผู้พูดและผู้ฟังสามารถสื่อสารเข้าใจตรงกันผู้สอนจะใช้ คำถามเพื่อให้คู่สนทนาได้มีโอกาสพูดถึงสิ่งอื่น ๆ ที่ขยายออกไปจากการสนทนา หลังจากเรียนปรากฏว่า ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้อย่างรวดเร็วจากผลของ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบ TPR กับการสอนแบบอื่นแล้ว จะพบว่า ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะทักษะการฟัง และการพูด ซึ่งได้ส่งผลต่อทักษะการอ่าน และ

การเขียนด้วยเช่นกัน และยังช่วยเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าวิธีการนี้สามารถนำไปใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย เนื่องจากวิธีการนี้ไม่ได้เน้นเรื่องของไวยากรณ์ แต่เน้นเรื่องของภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนเป็นอิสระ และเน้นการโต้ตอบโดยการกระทำหรือท่าทาง ซึ่งกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกนั้นจะเน้นความสนุกสนาน ลดความเครียดของผู้เรียนเป็นหลัก

คานจิ (Khanji, 1983 : 1777-A) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาโดยวิธี T.P.R. และวิธีปฏิสัมพันธ์ (Di Pietro's Strategic Interaction, SI) โดยการสอนภาษาฝรั่งเศสให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเดลาแวร์ ใช้เวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ จากการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

จากผลของงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบ T.P.R. กับการสอนแบบอื่นแล้ว จะพบว่าผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะทักษะการฟัง และการพูด และยังช่วยเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย วิธีการนี้สามารถนำไปใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย เพราะวิธีการนี้ไม่ได้เน้นเรื่องของไวยากรณ์ แต่เน้นเรื่องของภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนเป็นอิสระ และเน้นการโต้ตอบโดยการกระทำหรือท่าทาง ซึ่งกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกนั้นจะเน้นความสนุกสนาน ลดความเครียดของผู้เรียนเป็นหลัก

เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542) ดังนั้นครูควรสร้างสื่อการเรียนการสอน รวมถึงคิดเทคนิควิธีใหม่ๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนของครู

1.1.2 พิจารณาสาระสำคัญเพื่อกำหนดรายละเอียดของเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1.3 วิเคราะห์ผู้เรียน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผู้เรียนทำให้ได้ทราบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัดพร้อมทั้งกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ ตามน้ำหนักความสัมพันธ์ในแต่ละด้าน ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้รายชั้นปี

1.2.2 ระบุตัวชี้วัด

1.2.3 กำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

1.2.4 วิเคราะห์และกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามน้ำหนักความสัมพันธ์ในแต่ละด้านซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้รายชั้นปี ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเวลาเรียน ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How to make cupcakes จำนวนเวลาเรียน 12 ชั่วโมง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำขนมคัพเค้ก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 แสดงการวิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How to make cupcake

เรื่องที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
เรื่องที่ 1 What are cupcakes ?	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	1. บอกความหมาย คำศัพท์ได้	ออกเสียงคำศัพท์ สะกด คำศัพท์	2

ตาราง 1 (ต่อ)

เรื่องที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และ เรื่องสั้น	2. นักเรียนเขียน คำศัพท์ และความหมายได้ถูกต้อง	บอกความหมายของ คำศัพท์ และแสดงออกด้วยท่าทางประกอบ	
	มาตรฐาน ต 2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. นักเรียนใช้ โครงสร้างประโยค	ตอบสนองในการปฏิบัติ ตามคำสั่ง	
เรื่องที่ 2 What will you need?	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน	1. บอกความหมาย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง อุปกรณ์ในการทำ คัพเค้กได้	ออกเสียงคำศัพท์ สะกด คำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง อุปกรณ์ในการทำคัพเค้ก	2
	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถาม จากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	2. เขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง	และแสดงออกด้วย ท่าทางประกอบ	
	มาตรฐาน ต 2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3. ใช้โครงสร้าง ประโยคได้ถูกต้อง	ตอบสนองในการปฏิบัติ ตามคำสั่ง	

ตาราง 1 (ต่อ)

เรื่องที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
เรื่องที่ 3 How much or How many	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และ เรื่องสั้น มาตรฐาน ต 2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. เขียนบอกปริมาณ ส่วนผสมในการทำคัพเค้กได้ 2. ใช้คำศัพท์ จำนวนและโครงสร้างภาษาในการบอกปริมาณ ส่วนผสมของการทำคัพเค้กได้ถูกต้อง	ถามและตอบในการบอก ปริมาณของส่วนผสม เค้กและแสดงออกด้วย ท่าทางประกอบตอบ สนองในการปฏิบัติตาม คำสั่ง	2
เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes ?	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และ เรื่องสั้น มาตรฐาน ต 2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ	1. พูดออกคำสั่งในกา ทำคัพเค้กได้ 2. ใช้คำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างภาษา ที่เป็นประโยคคำสั่ง ในการทำคัพเค้กได้ ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ จำนวนและ โครงสร้างภาษาในการ แนะนำการทำคัพเค้กที่ เป็นประโยคคำสั่ง และ แสดงออกด้วยท่าทาง ประกอบตอบสนองในการ ปฏิบัติตามคำสั่ง	2

ตาราง 1 (ต่อ)

เรื่องที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา			
เรื่องที่ 5 How to make cupcakes	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติ ตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และ เรื่องสั้น มาตรฐาน ต 2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. เขียนบทสนทนา เกี่ยวกับขั้นตอนการ ทำคัพเค้กได้	เขียนคำศัพท์ จำนวนและ 2 โครงสร้างภาษาในการ บอกวิธีการทำคัพเค้กได้ ถูกต้องตามขั้นตอน และ แสดงบทบาทสมมุติใน การทำคัพเค้ก ตามขั้นตอน	
เรื่องที่ 6 Let's make the cupcakes	มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติ ตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน มาตรฐาน ต 1.1 ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea)	1. แสดงบทบาท สมมุติเกี่ยวกับวิธีการ ทำคัพเค้กได้	แสดงบทบาทสมมุติใน การทำคัพเค้กโดยใช้ คำศัพท์ จำนวน และ โครงสร้างประโยคที่ ถูกต้องในการบอกถึง ส่วนประกอบ จำนวน ปริมาณที่ใช้ และการทำ คัพเค้กที่	2

ตาราง 1 (ต่อ)

เรื่องที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>และตอบคำถาม จากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และ เรื่องสั้น มาตรฐาน ต 2.1 ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>			
		1.3 ศึกษาการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง		
		1.4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียด แนวคิด และหลักการ เกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างกิจกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ สร้างกิจกรรม		
		1.5 กำหนดองค์ประกอบของกิจกรรม ซึ่งกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของคู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับ ครู ประกอบด้วย		
		<ol style="list-style-type: none"> 1) ปก 2) คำนำ 3) สารบัญ 4) คำชี้แจงสำหรับครู 5) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) แผนการจัดการเรียนรู้ 7) จุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรม 8) รายการสื่อ 		

1.6 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 เนื้อหา ดังนี้

เรื่องที่ 1 What are cupcakes ?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 What will you need ?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 How much or How many	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5 How to make cupcakes	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6 Let's make cupcakes	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.7 นำกิจกรรมที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำแก้ไขในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปหาประสิทธิภาพต่อไป

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบประเมิน

2.2 วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ

2.3 กำหนดรูปแบบของคำถาม

2.4 ร่างคำถามตามกรอบของการประเมินให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านคู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับครู ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล

2.5 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมโดยมีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งได้มีการกำหนดตัวเลขแทนค่าระดับ ของความเหมาะสม ดังนี้

5	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2.6 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะประเมินและการใช้ภาษาของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

2.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการขอหนังสือความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรเพื่อตรวจแก้ไขเครื่องมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

2. นำกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้งหมด พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ากิจกรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.15$)

4. ดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

5. แจ้งทางโรงเรียนที่ขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้าตนเองนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว โดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำนวน 3 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และมีผลการเรียนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในระดับ เก่ง กลาง อ่อน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และเวลาในการเรียนรู้ ปัญหาที่พบคือ เนื้อหาบางเรื่องมีความยาวมากเกินไป ระยะเวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป มีการพิมพ์ผิดเป็นบางคำ ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับเวลา และแก้ไขคำที่พิมพ์ผิด จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มต่อไป

6. นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม โดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำนวน 9 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

และมีผลการเรียนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในระดับ เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 3 คน พบว่ากิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.56 / 70.14 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สาเหตุที่พบคือ การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เป็นวิธีใหม่ อาจจะยังไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับครูและนักเรียน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับปรุงกระบวนการในกิจกรรมให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้ทดลองในภาคสนามเพื่อหาประสิทธิภาพต่อไป

7. นำกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพภาคสนาม โดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 23 คน พบว่ากิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04 / 79.23 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8. จัดพิมพ์กิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำผลการให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาทำการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านต่าง ๆ โดยใช้แบบประเมินมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ของระดับความเหมาะสมดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. นำคะแนนที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพกิจกรรม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสูตร E_1 / E_2 โดยมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำใบงานระหว่างเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้วในทุกกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ที่เลือกโดยการสุ่มอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 33 ข้อ ข้อสอบปรนัย 30 ข้อ ข้อสอบเป็นอัตนัย 3 ข้อ รวม 36 คะแนน

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยดำเนินการตามกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ของความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ การบอกความหมายคำศัพท์ได้ การใช้คำศัพท์สำนวน และโครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง เขียนบทสนทนา และการแสดงบทบาทสมมติได้ เพื่อให้ได้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศึกษามาตรฐาน และสาระการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.3 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อหาคอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

1.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้ จำนวน 63 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 60 ข้อ และเป็นข้อสอบอัตนัยจำนวน 3 ข้อ

1.5 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพิจารณา ดังนี้

+ 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดผลตามตัวชี้วัดนั้นจริง

0 ถ้าไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้ว่าข้อสอบวัดผลตามตัวชี้วัดนั้นจริง

- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดผลตามตัวชี้วัดนั้นจริง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.7 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 53 ข้อ และข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่าเกณฑ์ได้ตัดทิ้งไป

1.8 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 53 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 23 คน

1.9 นำผลคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ดังนี้ ข้อสอบปรนัยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ข้อสอบอัตนัย ตรวจให้คะแนนโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

2 คะแนน หมายถึง เขียนคำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างภาษาในการทำคัพเค้กได้ถูกต้อง

1 คะแนน หมายถึง เขียนคำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างภาษาผิดพลาดบ้างในการทำคัพเค้ก

0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถเขียนคำศัพท์ จำนวนและโครงสร้างภาษาในการทำคัพเค้กได้

1.10 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบที่เป็นปรนัย มาตรวจความสมบูรณ์ และนำฉบับที่สมบูรณ์มารวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคน แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่ได้มีการพัฒนาโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ดังนี้

1.10.1 หาค่าความยาก ได้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.91

1.10.2 หาค่าอำนาจจำแนก ได้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.26 ถึง 0.78

1.10.3 คัดเลือกแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นแบบปรนัยที่มี ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ คือ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.64 จำนวน 30 ข้อ

1.11 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอัตนัย มาตรวจความสมบูรณ์และนำฉบับที่สมบูรณ์มารวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคน แล้วทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบอัตนัย ได้ผล ดังนี้

1.11.1 หาค่าความยาก ได้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.66

1.11.2 หาค่าอำนาจจำแนก ได้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.56

1.11.3 คัดเลือกแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอัตนัยที่มี ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ คือ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.66 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.56 ทั้งหมดจำนวน 3 ข้อ

1.12 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ที่เป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อและที่เป็นแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ รวม 36 คะแนน ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดิม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 23 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่าแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นแบบปรนัยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.91 และแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอัตนัยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

1.13 จัดพิมพ์เป็นแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษฉบับจริง เพื่อนำไปใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ

One – Group Pretest – Posttest Design รูปแบบการวิจัย มีลักษณะดังนี้

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การสอบก่อน	การจัดกระทำ	การสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X หมายถึง การเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

T1 หมายถึง การสอบก่อนได้รับการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

T2 หมายถึง การสอบหลังได้รับการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนการดำเนินการใช้กิจกรรม

ดำเนินการทดลองสอนตามกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 13 คน ด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ คะแนนเต็ม 36 คะแนน
3. จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 3-4 คน ซึ่งมีความสามารถทางวิชาการแตกต่างกัน คือ ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มซึ่งมีนักเรียนทั้งหมด 13 คน แบ่งกลุ่มละ 3-4 คน จะได้ 4 กลุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มที่สมดุลกัน ผู้วิจัยจัดกลุ่มโดยเริ่มจากคนที่เก่งที่สุดให้อยู่กลุ่มอักษร A ไล่มาเรื่อย ๆ จนถึงคนที่ 4 จะอยู่กลุ่มอักษร D จากนั้นเริ่มใหม่เรียงย้อนกลับคือ ให้คนที่ 5 อยู่ในกลุ่ม A ย้อนกลับไปเรื่อย ๆ จนถึง คนที่ 13 จะอยู่ในกลุ่มอักษร A ทำซ้ำแบบเดิมจนถึงนักเรียนที่อ่อนที่สุด ซึ่งจะได้นักเรียนเข้ากลุ่มคละตามความสามารถคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ตามอัตราส่วน 1 : 2 : 1 ดังตาราง

ตาราง 3 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่มของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มเก่ง	กลุ่มกลาง	กลุ่มอ่อน	กลุ่มอ่อน
คนที่	คนที่	คนที่	คนที่
1	8	9	
2	7	10	
3	6	11	
4	5	12	13

4. ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ตามคู่มือครูสำหรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่ 1 What are cupcakes ?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 What will you need ?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 How much or How many	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes ?	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5 How to make cupcakes	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6 Let's make cupcakes	จำนวน 2 ชั่วโมง

ตาราง 4 แสดงรายละเอียดระยะเวลาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	เรื่อง	เวลา
1	16 พ.ค. 2561	What are cupcakes ?	09.20-11.20 น.
2	17 พ.ค. 2561	What will you need ?	14.00-16.00 น.
3	18 พ.ค. 2561	How much or How many	09.20-11.20 น.
4	21 พ.ค. 2561	What should I make cupcakes ?	14.00-16.00 น.
5	22 พ.ค. 2561	How to make cupcakes	09.20-11.20 น.
6	23 พ.ค. 2561	Let's make cupcakes	14.00-16.00 น.

5. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูสำหรับจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จบทั้ง 6 เนื้อหา แล้วทำการทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ฉบับเดียวกับกับการทดสอบก่อนเรียนโดยสลับข้อของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ)

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำกระดาษคำตอบจากการทำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นแบบปรนัย มาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อถูกได้ 1 คะแนน ข้อผิด ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน ข้อสอบอัตนัย ตรวจให้คะแนนโดยให้ 2, 1 และ 0 คะแนนตามเกณฑ์
- นำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้วยคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม โดยใช้ ค่า t-test แบบ dependent

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบประเมิน
2. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ
3. กำหนดรูปแบบของคำถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล
4. ร่างคำถามตามกรอบของการประเมินให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล รวมทั้งหมด จำนวน 63 ข้อ
5. นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะประเมิน และการใช้ภาษาของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับขั้นตอนที่ 1 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามของแบบประเมินมีความสอดคล้องกับการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามของแบบประเมินมีความสอดคล้องการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามของแบบประเมินไม่มีความสอดคล้องกับการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แต่ละข้อต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 พบว่าแบบประเมินความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. นำแบบประเมินมาแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ของความพึงพอใจดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังเสร็จสิ้นการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วผู้วิจัยได้แจกแบบประเมินความพึงพอใจให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมิน และเก็บคืนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจความสมบูรณ์และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. นำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ได้จากการวิเคราะห์มาแปลผล

โดยกำหนดค่าในการแปลความหมายตามเกณฑ์ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$ S.D. = 0.44)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่า t-test dependent

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป “โปรแกรมตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูล และวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน” ซึ่งพัฒนาโดย รศ. ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1 ผลการสร้างผลสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ชี้นำและทบทวนบทเรียน
- 2) ชั้นปฏิบัติ TPL-B (Total Physical Response – Body),
TPR-O (Total Physical Response – objects),
TPR-P (Total Physical Response - Picture),
TPR-S (Total Physical Response - Story telling)

3) ชั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

4) ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม จำนวน 6 เนื้อหา ในแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยได้นำการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เข้ามาจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเนื้อหา ดังนี้

เรื่องที่ 1 What are cupcakes ?

เรื่องที่ 2 What will you need ?

เรื่องที่ 3 How much or How many

เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes ?

เรื่องที่ 5 How to make cupcakes

เรื่องที่ 6 Let's make cupcakes

ในกิจกรรม มีองค์ประกอบ คือคู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับครูประกอบด้วยปก คำนำ สารบัญ คำชี้แจงสำหรับครู ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรม และรายการสื่อ ในการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งตรวจสอบองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ได้แก่ คู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับครู และแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และนำผลคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลปรากฏ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	n=3		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านคู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับครู			
1.1 คำชี้แจงสำหรับครู สื่อความหมายเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
1.2 ขั้นตอนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.58	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.44	0.58	มาก
2. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้			
2.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	1.15	มาก
2.3 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและ ความสนใจของผู้เรียนเหมาะสมกับวัยและ ความสนใจของผู้เรียน	3.67	0.58	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

2.4	เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และเรียงลำดับ จากง่ายไปสู่ยาก	3.67	0.58	มาก
2.5	กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ แบบตอบสนองด้วยท่าทาง	4.67	0.58	มากที่สุด
2.6	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	4.33	0.58	มาก
	เฉลี่ย	4.22	0.63	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้				
3.1	ใบความรู้ใช้ภาษาได้เหมาะสมเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2	ใบความรู้สอดคล้องครอบคลุมกับจุดประสงค์	4.33	0.58	มาก
3.3	ใบงานมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
3.4	เฉลยกิจกรรมมีความถูกต้องชัดเจน	4.33	0.58	มาก
3.5	สื่อการเรียนรู้มีเนื้อหา ภาษา เวลา ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
	เฉลี่ย	4.47	0.12	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล				
4.1	การวัดและประเมินผลวัดได้ครอบคลุมตัวชี้วัด	3.67	1.53	มาก
4.2	แบบทดสอบหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วัดและ ประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย ได้ครอบคลุมตัวชี้วัด	4.00	1.73	มาก
4.3	เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสม กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	1.15	มาก
	เฉลี่ย	4.00	1.45	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.39	0.15	มาก

จากตาราง 7 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.15)

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 ปรากฏผล ดังนี้

1.2.1 ทดลองแบบเดี่ยว ผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 3 คน จำแนกเป็น เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อทดสอบในเรื่อง เวลา ภาษา การสื่อความหมายและความเข้าใจของนักเรียน ผลปรากฏ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลาของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 กับนักเรียนจำนวน 3 คน

กิจกรรม	รายการที่ตรวจสอบ			การปรับปรุง
	ด้านเนื้อหา	ด้านภาษา	ด้านเวลา	
เนื้อหาที่ 1 เรื่อง What are cupcakes ?	เนื้อหามีความ เรียนรู้มากเกินไป	ข้อความพิมพ์ผิด	เวลาในการเรียนรู้ น้อยเกินไป	แก้ไขคำพิมพ์ผิด และปรับเนื้อหาให้ มีความเหมาะสมและ สัมพันธ์กับเวลา
เนื้อหาที่ 2 เรื่อง What will you need ?	เนื้อหามีความ เรียนรู้มากเกินไป	ข้อความพิมพ์ผิด	เวลาในการเรียนรู้ น้อยเกินไป	แก้ไขคำพิมพ์ผิด และปรับเนื้อหาให้ มีความเหมาะสมและ สัมพันธ์กับเวลา
เนื้อหาที่ 3 เรื่อง How much or How many	เนื้อหามีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาในการเรียนรู้ เหมาะสม	-

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรม	รายการที่ตรวจสอบ			การปรับปรุง
	ด้านเนื้อหา	ด้านภาษา	ด้านเวลา	
เนื้อหาที่ 4 เรื่อง Why should I make cupcakes?	เนื้อหามีความ เรียนรู้มากเกินไป	ข้อความพิมพ์ผิด	เวลาในการเรียนรู้ เหมาะสม	แก้ไขคำพิมพ์ผิด
เนื้อหาที่ 5 เรื่อง How to make cupcakes	เนื้อหามีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาในการเรียนรู้ เหมาะสม	-
เนื้อหาที่ 6 เรื่อง Let's make cupcakes	เนื้อหามีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาในการเรียนรู้ เหมาะสม	-

จากตาราง 6 พบว่ากิจกรรมมีปัญหาในเรื่องภาษาที่มีข้อความที่พิมพ์ผิด เนื้อหามากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยการแก้ไขคำที่พิมพ์ผิดและปรับปรุงเนื้อหา ให้มีความเหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนรู้ และนำไปหาประสิทธิภาพ แบบกลุ่มต่อไป

1.2.2 ทดลองแบบกลุ่ม ผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 9 คน จำแนกเป็นเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คนโดยทำการทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เก็บคะแนนจากการทำใบงานและทำแบบทดสอบเมื่อนักเรียนเรียนจบทุกเรื่องแล้ว ผู้วิจัยได้ประเมินหลังเรียนโดยการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ นำผลคะแนน มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย และนำเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80 / 80 ผลปรากฏ ดังนี้

ตาราง 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

รายการ	จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ประสิทธิภาพ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	9	36	762	70.56
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	9	36	202	70.14

จากตาราง 7 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.56 / 70.14 เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรม พบว่าทุกกิจกรรมยังมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 80 / 80

1.2.3 ทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนทั้งห้อง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนยางโองน้ำวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 23 คน โดยทำการทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เก็บคะแนนจากการทำใบงาน และทำแบบทดสอบเมื่อนักเรียนเรียนจบทุกเรื่องแล้ว ผู้วิจัยได้ประเมินหลังเรียนโดยการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ นำผลคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80 / 80 ผลปรากฏดังตาราง ดังนี้

ตาราง 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 กับนักเรียนจำนวน 23 คน

รายการ	จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ประสิทธิภาพ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	23	120	2,154	78.04
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	23	36	656	79.23

จากตาราง 8 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04 / 79.23 เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรม พบว่าทุกกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยได้ทำการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเด่นไผ่สูงวิทยาคม อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ในการวิเคราะห์ผล การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ใช้รูปแบบการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t – test dependent) วัดได้โดยใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลปรากฏดังนี้

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	p
ก่อนเรียน	13	36	14.15	1.14	19.39 *	0.0000
หลังเรียน	13	36	25.23	2.42		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียน ($\bar{X}$ = 25.23 S.D. = 2.42) สูงวก่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 14.15, S.D. = 1.14) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน 5 ด้าน คือด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ด้านครู ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านประสบการณ์การเรียนรู้ และ ด้านการวัดและประเมินผลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลปรากฏ ดังนี้

ตาราง 10 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	n=13		ระดับ ความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง			
1.1 มีความน่าสนใจ	4.15	0.55	มาก
1.2 มีการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย	3.46	0.66	มาก
เฉลี่ย	3.81	0.52	มาก
2. ด้านครู			
2.1 ครูที่แจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน	4.15	0.55	มาก
2.2 ครูที่แจ่มวิธีการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้อย่างชัดเจน	4.23	0.44	มาก
2.3 ครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง	4.00	0.82	มาก
2.4 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้	3.77	0.73	มาก
เฉลี่ย	3.83	0.57	มาก

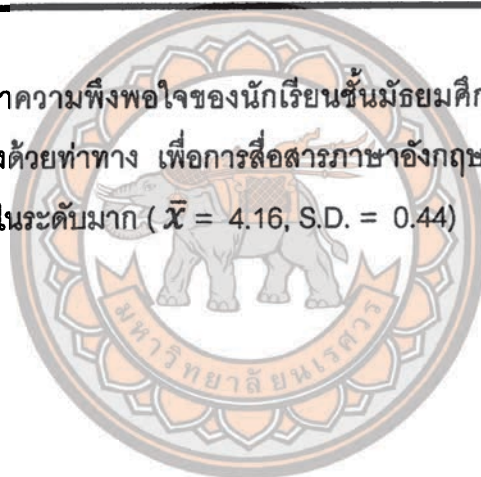
ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	n=13		ระดับ ความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีขึ้น	3.85	0.69	มาก
3.2 การฝึกซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	3.77	0.83	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.85	0.69	มาก
เฉลี่ย	3.82	0.63	มาก
4. ด้านประสบการณ์การเรียนรู้			
4.1 นักเรียนมีความสนุกในการร่วมกิจกรรม	4.23	0.60	มาก
4.2 นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.31	0.75	มาก
4.3 นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.38	0.77	มาก
4.4 นักเรียนยอมรับการตัดสินใจของกลุ่มที่เสียงส่วนใหญ่ในกลุ่มยอมรับ	4.15	0.99	มาก
4.5 ขณะทำงานร่วมกันในกลุ่ม บางครั้งนักเรียนเป็นผู้นำและบางครั้งเป็นผู้ตามที่ดี	4.23	0.73	มาก
เฉลี่ย	4.26	0.66	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	n=13		ระดับ ความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 ประเมินผลการเรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม	3.92	0.64	มาก
5.2 นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ ของตนเอง และของกลุ่ม	3.85	0.65	มาก
เฉลี่ย	3.88	0.65	มาก
รวมเฉลี่ย	4.16	0.44	มาก

จากตาราง 10 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.44)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ากิจกรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำไปหาค่าประสิทธิภาพ พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04 / 79.23
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีความพึงพอใจระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปราย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ากิจกรรมทั้งหมดมี 6 เนื้อหา ซึ่งแต่ละเนื้อหาใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Krashen and Terrell. (2015) ที่กล่าวว่าในการเรียนการสอนภาษา แก่ผู้เริ่มเรียนผู้สอนจึงควรเลือกวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง แล้วจึงพัฒนาขึ้นเป็นทักษะการพูด ซึ่งผู้วิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ TPR เป็นวิธีการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติ ที่เหมาะสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาตามวัยและธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา วิธีการนี้เปิดโอกาส

ให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังมาก ๆ พร้อมทั้งปฏิบัติตาม หรือได้ตอบด้วยท่าทางเพื่อสื่อความหมาย ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้เร็ว เรียนรู้ได้รวดเร็ว มีความคงทนในการเรียนรู้ และสามารถพูดได้ เมื่อได้รับการฝึกฟังนานพอสมควร ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการพูด เป็นเหตุให้มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป และมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง หรือ Total Physical Response นี้มีผลการค้นคว้าที่ยืนยันประสิทธิภาพของการสอนวิธีนี้มากมาย ซึ่งได้ทำการทดลองกับกลุ่มผู้เรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนถึงอุดมศึกษา และใช้ได้ผลดีกับการเรียนการสอนภาษาที่สองทุกภาษา อีกด้วย ซึ่งในกิจกรรมมีองค์ประกอบ คือ คู่มือสำหรับการใช้กิจกรรม ผลจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อนำไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มและภาคสนาม พบว่ามีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04 / 79.23 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และกิจกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ 80 / 80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มจากง่ายไปหายาก และมีการใช้เทคนิคที่เหมาะสมในแต่ละเนื้อ จึงทำให้นักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ เช่น บอกความหมายคำศัพท์ บอกรายละเอียดของเรื่อง และแสดงท่าทาง โดยใช้บทบาทสมมติได้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงและทำความเข้าใจในบทเรียนแต่ละเนื้อหาได้เป็นอย่างดี เนื่องการเรียนด้วยเทคนิควิธีนี้จะเน้นถึงความสนุกสนาน และไม่ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดในการเรียน ดังนั้นจึงช่วยให้นักเรียนรับรู้และเข้าใจได้ง่าย อีกทั้งเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยนำมาทดลองเป็นเนื้อหาที่อยู่ในบทความสนใจ เหมาะสมกับวัย และช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้น จากการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งกล่าวได้ว่านอกจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาจากความสนใจและการกระตือรือร้นในการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภรณ์ ศรีนาค (2558) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์

และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yakup, C. (2016) ที่ได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวตุรกีว่ามีผลต่อการสอนภาษาแบบ TPR หรือไม่ โดยศึกษา กับนักเรียนชาวตุรกีอายุระหว่าง 11-16 ปี ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งใช้เวลาสอนโดยวิธีแบบ TPR จำนวน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรากฏว่านักเรียนให้การตอบรับเป็นอย่างดี สังเกตจากเวลาที่ครูขออาสาสมัคร มีนักเรียนจำนวนมาก ที่อยากออกมาสั่งเพื่อน ๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Haley, M. H. (2017) ที่ได้ศึกษาผลการโต้ตอบทันทีและการใช้ท่าทางในการตอบสนอง ที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียนในประเทศสเปน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในบัลติมอร์ จำนวน 178 คน พบว่านักเรียนมีความสามารถการพูดสูงขึ้น และการสอนแบบ TPR เป็นวิธีสอนที่ได้ผลดีในการสอนภาษาต่างประเทศ นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความ สนุกสนานกับการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนได้อีก ด้วย

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้สร้างและพัฒนาตามขั้นตอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัย ได้กำหนดไว้ และยังสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษไป ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถของนักเรียนได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกาเรียนรู้แบบบูรณาการด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในรายวิชาต่าง ๆ ตามแบบแผนและวิธีการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้
2. การนำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ ควรทำการศึกษากระบวนการ และแผนการจัดกิจกรรมที่ รวมถึงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาไว้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรบูรณาการการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับรายวิชาอื่น ๆ และควรนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. 2551. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.**
- กรมวิชาการ. (2551). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ**
- กรรกร ขวดี. (2559). **ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการและการบริหารการศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- กศยา แสงเดช. (2551). **ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครู. กรุงเทพฯ : แม็ค.**
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2557). **สบายๆ เมื่อจับไมค์พูดภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).**
- จิตติวรรณ อินทรผล. (2559). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น**
- จุฑามาศ สุธรรมรักษ์. (2556). **การศึกษาการพัฒนาศามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนแบบโต้ตอบด้วยสระ. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ชัยยา เปรมภักดี. (2557). **การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ดวงเดือน แสงชัย และคณะ. 2557. **การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา” กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์.**
- รติภาพ ชยธวัช. (2558). **แม่ไม่บริหาร. กรุงเทพฯ: ซี.พี. บุ๊ค แสตนด์อาร์ต.**
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2559). **การสื่อสารรณรงค์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์เน้น การเจาะจงกลุ่ม. เชียงใหม่: ไร่เขียว**

- พลากร ไชยโย (2559). การศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่มีต่อ
ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ คม. นครสวรรค์ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- พัชรพิมล บุญรัมย์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยการใช้วิธี
สอนตามแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2559). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2536). การปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เอกสารคำ
สอนวิชา 413607. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มณฑนา พันธุ์ดี. (2557). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. สารนิพนธ์ศิลป
ศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพมหานคร :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มณี โปธิเสน. (2559). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัด
การศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย รายงานค้นคว้าอิสระ
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันที ไพรินทร์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทิววัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วย
ท่าทาง. การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาทีนี ศรีแปะบัว. (2538). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด
และปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้
อรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม.(สาขาการมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิจิตร อวระกุล. (2525). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : พิศณศ.

วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2560). การจัดการและพฤติกรรมองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

วิไลพร ธนสุวรรณ. (2560). เกมประกอบการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2.

ศศิธร พรหมอินทร์. (2558). การเปรียบเทียบแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองตุ จังหวัดอุดรธานี ที่ได้รับการสอนภาษา

โดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อ

ความหมาย (Communicative Appr) วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

ศิริวรรณ มาลัย. (2559). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดและความเชื่อมั่นในตนเอง

ต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ T.P.R. (Total

Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู.(สาขาการ

มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร

สนธยาพรรษ์ ยาท้วม. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษและความ

เชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบ TPR ที่พัฒนาตามแนว

อรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การ

มัธยมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สาโรช ไสยสมบัติ. ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ

ศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาสารคาม, 2559.

สุดา ชาตรีนันท์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความอดทนในการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ Total Physical

Response ที่มีกิจกรรมเสริมและสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต

(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภัทรา อักษรานูเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2559

สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2535). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒน์กุล . (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4)**.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุรพันธ์ กุศลสง. (2558). **การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประอบกับการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เสาวนีย์ เวจนันทน์. (2557). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร**. บทความย่อ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เหมวรรณ ชันมณี . (2558). **การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แมทชีสเต็ม**
กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

อารีย์ สุวรรณทัศน์. (2555). **การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สื่อสารการสอนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

อิทธิพล เหล็กกล้า. (2558). **การพัฒนาแบบฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Alwright, R. (1981). **Language Learning Through Communication Practice. The Communicative Approach to Language Teaching**. Oxford University Press.

Asher, J. (1979). **Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guidebook**. San Jose California: Accu Print.

Asher, James J. 1982. **Learning another language though actions – the complete teacher's guidebook**. 2nd ed.Los Gatos, CA: Sky Oaks Productions.

Bartz, W.H. (2016). **Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice**. Virginia: The Centre for Applied Linguistic.

- Bowen, J. Donald, Madsen, Harold, and Hilferty, Ann. (1985). **TESOL Technique and Procedure**. Massachusetts : Heinle & Heinle.
- Burns, A. & Joyce, H.S. (2005). **Teachers' voices 8: Explicitly Supporting Reading and Writing in the classroom**. Sydney: Macquarie University.
- Caldwell, Sarah. (1995). "Oh Terrifying Mother: The Mudiyettu Ritual Drama of Kerala, South India." Dissertation, U. of California, Berkeley.
- Canale, M. and Swain, M. ,**Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing**. Applied Linguistics. Vol 1. No.1. pp. 1-48, 2015.
- Carroll, B.J.(2016). **Testing Communicative Performance**. Oxford: Oxford Performance Press.
- Carroll. John B. (1963). **Research on Teaching Foreign Language**. Handbook of Research of Teaching. Chicago : Rand McNally & Company.
- Clark, J. L. D. (1972). **Foreign Language Testing: Theory and Practice**. Philadelphia, Centre of Curriculum Development.
- Cook, V. (2009). **Second Language Learning and Language Teaching**. London: Edward Arnold.
- Douhty, C and T.Pica. (1986). **Information Gap, Task Do they facilitate Second Language Acquisition**. TESOL Quarterly.
- Finocehiaro, M. (1983). **The Functional-National Approach: From Theory to Practice**. Oxford: Oxford University Press.
- Finocchiaro, M. (1989). **English as a Second/Foreign Language EagleWood Cliffs** : Prentice Halls.
- Finocchiaro, Mary and Bonomo Michael. (2009). **The Foreign Language Learners: a Guide For Teacher.From**. New York : Regents Publishing Company, Inc.
- Freeman, D. (1986). **Techniques and Principles in Language Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Haley, M.H. (2017). "A Study of the Efficientiveness of Simultaneous Oral Production and Total Physical Response strategy on the Speaking Achievement, Attitude, Motivation and Interest of Level I Spanish.", Dissertation Abstracts International.
- Harris, D.P. (2016) **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill.

- Husen, T.; & Postlethwaite, N. T. (2005). *The International Encyclopedia of Education*. New York: Pergamon Press.
- Johnson, Keith and Keith Morrow. (1991). *Communication in the Classroom Applications and Methods for a Communication Approach*. Harlow Essex : Language
- Kathleen S, Abrams. (2006). *Communication in the Classroom*: London: Longman Group Ltd.
- Krashen, S.D. (1983). *Language Acquisition in the Classroom*. Oxford: Persimmon.
- Krashen, S. D., & Terrel, T. D. (2015). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. U.K.: Pergamon Press.
- Kusudo Anne Jo and Torre de la Rita. (1974, January - February). "Learning A Second Language Through Commands. The Second Field Test.", *The Modern Language Journal*. 58(1 - 2) : 24 – 32.
- McCarthy, M & O’Keeffe, A (2004). *Research in the teaching of Speaking*. Annual Review of Applied Linguistics.
- McQuail, D. (2015). *Mass communication theory* (5th ed.). London: Sage.
- Miller, A. (2014). *Language and communication*. New York: McGraw-Hill.
- Morrow, Keith. (1981). "Principles of Communicative Competence, "in *Communication in the Classroom*. P. 59-69. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London : Longman Group Limited
- Nicholas, Lukong N. *Teaching Listening Comprhension*. *English Teaching Forum*_26,1 (2010): 19-22
- Osgood, E. (1971). *Nature of communication between humans*. New York: A Source Book.
- Richards, J. & Rodgers T. (1987). *Approaches and method in language teaching*. US: Cambridge University Press.

Rivers, W. M. 1981. **Teaching Foreign-Language Skills**, 2d ed. Chicago: University of Chicago Press.

See cahp. 6, "Listening Comprehension," and chap. 8 "The Speaking Skill: Expressing Personal meaning" Gives a more detailed analysis of these two aspects of interaction, with many proposed activities.

Rivers. W.M. and Temperley, M.S. (2007). **A Practical Guide to the Teaching of English** (Oxford)

Rost, Micheal. (2011). **Listening in Learning**. London: Longman.

Rubin, J. (1994). **A review of second language listening comprehension research**. *Modern Language Review*, 78(2), 199-221.

Ruesch, J., & Bateson, G. (2017). **Communication: The social matrix of psychiatry**. New York: W.W. Norton & Co.

Scott Roger,. (1981). "Speaking," in **Communication in the Classroom**. Longman Group Ltd.

Swaffa, J. and Wooddruff M. (2014). **Language for Comprehension :Focus on Reading Modren** *Language Journal*. 62(1) : p.27-32

Taylo A.,Teresa Rosegrant,Arther Mayer and Thomas B. Samples. (1986).**Communicating. Fourth edition**. Prentice Hall International

Tsitsopoulou, Elly. (2009). **Conversation Classes. in English Teaching Forum**. New York: Oxford University Press.

Underwood, Mary. (2014). **Teaching Listening**. London: Longman Group Ltd.

Vale, D. with Fuentuen, A. (1996). **Teaching Children English**. Cambridge : Cambridge University Press.

Valette, M.R. (2009). **Modern language performance objects and individualization**. New York:Harcourt Bruce and World.

Wang, S. (2017, December). **Listening Comprehension T.P.R. as a component of Readiness for Speaking and Reading Chinese**. *Dissertation Abstracts International*. 52/06 A : 2090.

Widdowson, H.G. (2016). **Teaching Language as Communication**. Oxford: Oxford University Press.

Widdowson, Henry. (2009). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับตัวชี้วัด และการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. ว่าที่ร้อยตรีวิโรจน์ ศรีสุข	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตากพิทยาคม อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก
2. นางพัชรพร แรมนิล	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลรอดบำรุง อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
3. นางสาวรวงคนา พิษณุสังคม	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนชุมชนวัดสันป่าลาน อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม
- แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจ
- แบบประเมินความพึงพอใจ
-

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ตามระดับความเหมาะสมดังนี้
  - 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
  - 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
  - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
  - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
  - 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครู					
1.1 คำชี้แจงสำหรับครู สื่อความหมายเข้าใจง่าย					
1.1 ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. ด้านคู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับนักเรียน					
2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน สื่อความหมายเข้าใจง่าย					
2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้					
3.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้					
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.3 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและความสนใจ ของผู้เรียนเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					
3.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้แบบ แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก					
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง กระตุ้น ให้นักเรียนเรียนรู้โดยใช้การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ					
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา					
4. ด้านสื่อการเรียนรู้					
4.1 ใ้ความรู้ใช้ภาษาได้เหมาะสมเข้าใจง่าย					
4.2 ใ้ความรู้สอดคล้องครอบคลุมกับจุดประสงค์					
4.3 ใ้งานมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
4.4 เฉลยกิจกรรมมีความถูกต้องชัดเจน					
4.5 สื่อการเรียนรู้มีเนื้อหา ภาษา เวลา ที่เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลวัดได้ครอบคลุมตัวชี้วัด					
5.2 แบบทดสอบหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้วัดและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยได้ครอบคลุมตัวชี้วัด					
5.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

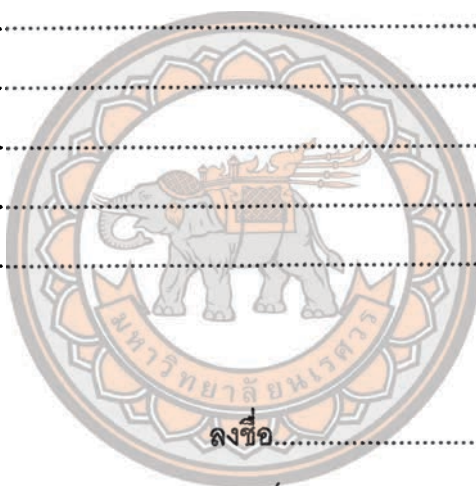
.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

**แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ กับตัวชี้วัดของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ แล้วลงความเห็นว่ามี ความสอดคล้องในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
ต.1.1 ม1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	บอกความหมายของคำศัพท์ได้	<p>Direction : Write the Thai meaning in the spaces provided.</p> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; margin: 10px 0;"> บัตเตอร์มิลค์ แป้งทำขนม วนิลา เตาอบ ส่วนผสม น้ำตาลทรายป่น ผงฟู ช้อนชา ถาดอบ ด้วยกระดาษ ขามใหญ่ ช้อนโต๊ะ </div> <p>1. ingredient mean.....</p> <p>2. baking soda mean.....</p> <p>3. buttermilk mean.....</p> <p>4. granulated sugar mean.....</p> <p>5. flour mean.....</p> <p>6. vanilla mean.....</p> <p>7. teaspoon mean.....</p> <p>8. oven mean.....</p> <p>9. baking pan mean.....</p> <p>10. cupcake liner mean.....</p> <p>Direction : Write the vocabulary in the spaces provided.</p> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; margin: 10px 0;"> mix gather add fill set bake simmer pour divide remove beat place </div> <p>11. ผสม.....</p> <p>12. ตั้งค่า.....</p> <p>13. รวม.....</p> <p>14. เพิ่ม.....</p> <p>15. แบ่ง.....</p>			

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
	บอก ความหมายของ คำศัพท์ได้	16. เติม..... 17. อบ..... 18. เคี้ยวจนเคี้ยว..... 19. เท..... 20. เหาออก..... Direction : Fill the word in the blank Ingredients of Cupcakes 2 cups .....(21)..... 2 cups granulated .....(22)..... 1/4 teaspoon .....(23)..... 1 cup unsalted .....(24)..... 1 cup water 3 tablespoons unsweetened .....(25)..... 1/2 cup .....(26)..... 1 .....(27)..... baking soda 1 teaspoon .....(28)..... 2 .....(29)..... bourbon 2 .....(30)....., beaten 1/2 cup chopped pecans			
ต1.1 ม1/4 ระบุ หัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และ ตอบคำถามจากการ ฟังและอ่านบท สนทนา นิทาน และ เรื่องสั้น	ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน ได้	Cupcakes are individual, cake-like desserts made in a muffin tin and are usually topped with frosting. No one knows for sure when the first cupcake was made, and even the experts argue about when the first cupcake recipe appeared in a cookbook. It was either in the late 1700s or the mid-1800s, depending on the source. There's even some confusion about how cupcakes got their name.			

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
ต1.1 ม1/4 ระบุ หัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และ ตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนาสั้น และ เรื่องสั้น	ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน ได้	<p>Was it because these dainty treats were first baked in cups or because of the measurements used to make them? While there are variations on cupcakes in many cuisines—the British have fairy or Queen cakes, the Dutch are known for their traditional cakejes—what everyone knows for sure is that cupcakes are delicious!</p> <p>Directions: Put (/) in the right sentences and put (x) in the wrong sentences from the passage.</p> <p>.....31. Cupcakes do not like desserts .</p> <p>.....32. They are usually topped with frosting</p> <p>.....33. The first cupcake recipe appeared in a newspaper .</p> <p>.....34. There's even some confusion about how cupcakes got their name .</p> <p>.....35. there are variations on cupcakes in many cuisines</p>			
	บอกใจความ สำคัญของเรื่อง ได้	<p>Direction : Choose the main idea from the passage.</p> <p>36. <u>Cupcakes got their name 1700s or the mid-1800s.</u> (A) <u>Cupcakes are made in a muffin tin and are usually topped with frosting.</u> (B)</p>			

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
ต1.1 ม1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและเรื่องสั้น	บอกใจความสำคัญของเรื่องได้	37. <u>No one knows for sure when the first cupcake was made (A). / the experts knew about when the first cupcake recipe appeared (B).</u> 38. They were neither in the late 1700s nor the mid-1800s, depending on the source. (A) / <u>It was either in the late 1700s or the mid-1800s, depending on the source. (B)</u> 39. <u>there are variations on cupcakes in many cuisines (A). / there is a cupcake in British cuisines (B)</u> 40. <u>Dutch are known for their traditional Queen cakes . (A)/ everyone knows for sure is that cupcakes are delicious!. (B)</u>			
ต1.1 ม1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำชี้แจงง่ายๆที่ฟังและอ่าน	ปฏิบัติตามคำสั่งการทำคำพิเคราะห์ได้ตรงตามขั้นตอน	Direction : Choose the appropriate verb and reorder "How to make cupcake." How to Make Cupcakes A. ... (41)... a one-quart saucepan, heat butter, baking cocoa and milk to simmering Remove from heat; beat in powdered sugar and bourbon. Spoon warm icing over warm cupcakes and top with pecan halves.. B. ... (42)... your cupcake ingredients. C. In large bowl, mix the flour, granulated sugar and salt with a whisk. Set aside.			

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
		<p>D. ...(43)... from heat and pour into flour mixture. Mix to combine. Add buttermilk, baking soda, vanilla, bourbon and eggs. Mix well to combine and then fold in chopped pecans and eggs. Mix well to combine and then fold in chopped pecans. Divide the batter evenly among muffin cups, filling them two-thirds full. Bake for 20 to 25 minutes.</p> <p>E. ...(44)... oven to 325°F. Place paper baking cups in 24 regular-size muffin cups.</p> <p>F. Meanwhile, gather your ingredients for the frosting.</p> <p>G. ...(45)... mix the flour, granulated sugar and salt with a whisk. Set aside.</p> <p>41. ....</p> <p>42. ....</p> <p>43. ....</p> <p>44. ....</p> <p>45. ....</p> <p>Step: 1. ....46.....</p> <p>Step: 2. ....47.....</p> <p>Step: 3. ....48.....</p> <p>Step: 4. ....49.....</p> <p>Step: 5. ....50.....</p> <p>Step: 6. ....51.....</p> <p>Step: 7. ....52.....</p>			

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
ต 2.1 ,1/1ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตาม มารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	พุฒสนทนา เกี่ยวกับการ ทำคัพเค้ก	cups in 24 regular-size muffin cups. D. We have cupcakes E. what should I do next? F. Meanwhile, gather your ingredients for the frosting. G. Using a one-quart saucepan, heat one cup of butter, water, and three tablespoons of baking cocoa to boiling. H. Using a one-quart saucepan, heat butter, baking cocoa and milk to simmering Remove from heat; beat in powdered sugar and bourbon. Spoon warm icing over warm cupcakes and top with pecan halves. I. Thank you so much for your help. Ryan : Honey, what are you doing? Sandy : I'm cooking the dessert. Ryan: Wow! What's for the dessert? Sandy : .....53..... Ryan : That's sound yummy. ....54..... Sandy : ..... 55..... Ryan : How can I help ? Sandy : Could you prepare Ingredients of cupcakes like these? Ryan : Sure. Done. What's next? Sandy : Gather your cupcake ingredients. Ryan : Ok. Done.			

ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
			+1	0	-1
		<p>Sandy : Wow! That's quick. Next ...56....</p> <p>Ryan : Honey, ...57...</p> <p>Sandy : Remove from heat and pour into flour mixture. Mix to combine. Add buttermilk, baking soda, vanilla, bourbon and eggs. Mix well to combine and then fold in chopped pecans. Divide the batter evenly among muffin cups, filling them two-thirds full. Bake for 20 to 25 minutes.</p> <p>Ryan : Done.</p> <p>Sandy : Nice, Ok. Then ...58.....</p> <p>Ryan : Honey, It's been already.</p> <p>Sandy : Ok. Let's ...59..... we are done.</p> <p>Ryan : Let's taste it!. Wow! This is very yummy.</p> <p>Sandy : Hooray! ....60...</p>			
<p>ต 2.1 ,1/1ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตาม มารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา</p>		<p>61. Write the summary of what are cupcakes?</p> <p>62. Write the steps how to make cupcakes?</p> <p>63.What desserts do you like? Why do you like it?</p>			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

**แบบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คำชี้แจง

1. แบบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ มีจำนวน 33 ข้อ
36 คะแนน แบบปรนัย 30 ข้อ 30 คะแนน แบบอัตนัย 3 ข้อ 6 คะแนนซึ่งกำหนด
เกณฑ์การให้ คะแนน ดังนี้
  - 2 คะแนน หมายถึง เขียนสรุปได้ใจความ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
  - 1 คะแนน หมายถึง เขียนสรุปได้ใจความ ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
  - 0 คะแนน หมายถึง เขียนสรุปไม่ถูกต้อง
2. จงเขียนชื่อ นามสกุล เลขที่ ชั้น ลงในแผ่นกระดาษคำตอบให้ชัดเจน
3. ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละตอน

Direction : Write the Thai meaning in the spaces provided. (5 points)

1. oven	mean.....
2. baking soda	mean.....
3. buttermilk	mean.....
4. flour	mean.....
5. vanilla	mean.....

Direction : Write the vocabulary in the spaces provided. (5 points)

6. ผสม.....
7. ตั้งค่า.....
8. เพิ่ม.....
9. อบ.....
10. เคี้ยวจนเคี้ยว.....

Direction : Fill the word in the blank. (5 points)

Ingredients of Cupcakes

2 cups granulated .....(11).....

1/4 teaspoon .....(12).....

1 cup unsalted .....(13).....

1 cup water

3 tablespoons unsweetened .....(14).....

1/2 cup .....(15).....

Cupcakes are individual, cake-like desserts made in a muffin tin and are usually topped with frosting. No one knows for sure when the first cupcake was made, and even the experts argue about when the first cupcake recipe appeared in a cookbook. It was either in the late 1700s or the mid-1800s, depending on the source. There's even some confusion about how cupcakes got their name. Was it because these dainty treats were first baked in cups or because of the measurements used to make them? While there are variations on cupcakes in many cuisines—the British have fairy or Queen cakes, the Dutch are known for their traditional cakejes—what everyone knows for sure is that cupcakes are delicious!

Directions: Put (/) in the right sentences and put (x) in the wrong sentences from the passage. (5 points)

.....16. Cupcakes do not like desserts .

.....17. They are usually topped with frosting

.....18. The first cupcake recipe appeared in a newspaper .

.....19. There's even some confusion about how cupcakes got their name .

.....20. there are variations on cupcakes in many cuisines.

Ryan : Honey, what are you doing?

Sandy : I'm cooking the dessert.

Ryan: Wow! What's for the dessert?

Sandy : ....26.....

Ryan : That's sound yummy. ....27.....

Sandy : ..... 28.....

Ryan : How can I help ?

Sandy : Could you prepare Ingredients of cupcakes like these?

Ryan : Sure. Done. What's next?

Sandy : Gather your cupcake ingredients.

Ryan : Ok. Done.

Sandy : Wow. Honey, you look so good. Next, mix the flour, granulated sugar and salt with a whisk. Set aside.

Ryan : Like this? Done.

Sandy : Wow! That's quick. Next Using a one-quart saucepan, heat one cup of butter, water, and three tablespoons of baking cocoa to boiling.

Ryan : Honey, what should I do next?

Sandy : Remove from heat and pour into flour mixture. Mix to combine. Add buttermilk, baking soda, vanilla, bourbon and eggs. Mix well to combine and then fold in chopped pecans. Divide the batter evenly among muffin cups, filling them two-thirds full. Bake for 20 to 25 minutes.

Ryan : Done.

Sandy : Nice, Ok. Then ...29.....

Ryan : Honey, It's been already.

Sandy : Ok. Let's Using a one-quart saucepan, heat one cup of butter, water, and three tablespoons of baking cocoa to boiling. we are done.

Ryan : Let's taste it!. Wow! This is very yummy.

Sandy : Hooray! ....30...

61. Write the summary of what are cupcakes? (2 points)

62. Write the steps how to make cupcakes? (2 points)

63. What desserts do you like? Why do you like it? (2 points)

เฉลยแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. เตาอบ	2. ผงฟู	3. บัตเตอร์มิลค์	4. แบ่งทำขนม
5. วนิลา	6. mix	7. set	8. add
9. bake	10. simmer	11. sugar	12. Salt
13. butter	14. baking cocoa	15. buttermilk	16. X
17. ✓	18. X	19. ✓	20. ✓
21. B	22. B	23. Using	24. Gather
25. Remove	26. D. We have cupcakes	27. B. Do you need help?	
28. A. That would be great.	29. F. Meanwhile, gather your ingredients for the frosting.		
30. I. Thank you so much for your help.			
31. ตามเกณฑ์การให้คะแนน			
32. ตามเกณฑ์การให้คะแนน			
33. ตามเกณฑ์การให้คะแนน			

**แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณารายการที่กำหนด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความ
คิดเห็นตามสภาพจริงดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความของแบบประเมินมีความสอดคล้องกับการเรียน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความของแบบประเมินมีความสอดคล้องกับการเรียน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความของแบบประเมินไม่มีความสอดคล้องกับการเรียน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น		
	+1	0	-1
1. รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง			
1.1 มีความน่าสนใจ			
1.2 มีการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย			
2. ด้านครู			
2.1 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน			
2.2 ครูชี้แจงวิธีการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้อย่างชัดเจน			
2.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบงานของตนเองและงานของกลุ่ม			
2.4 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีขึ้น			
3.2 การฝึกซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ได้			
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน			
4. ด้านประสบการณ์การเรียนรู้			
4.1 นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรม			
4.2 นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน			
4.3 นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน			
4.4 นักเรียนยอมรับการตัดสินใจของกลุ่มที่เสียงส่วนใหญ่ในกลุ่มยอมรับ			
4.5 ขณะทำงานร่วมกันในกลุ่ม บางครั้งนักเรียนเป็นผู้นำและบางครั้งเป็นผู้ตามที่ดี			
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 ประเมินผลการเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม			
5.2 นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ตามระดับความพึงพอใจของนักเรียนดังนี้
  - 5 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
  - 4 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมาก
  - 3 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง
  - 2 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อย
  - 1 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น		
	+1	0	-1
1. รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง			
1.1 มีความน่าสนใจ			
1.2 มีการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย			
2. ด้านครู			
2.1 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน			
2.2 ครูชี้แจงวิธีการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้อย่างชัดเจน			
2.3 ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบงานของตนเองและงานของกลุ่ม			
2.4 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้			

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีขึ้น					
3.2 การฝึกซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
4. ด้านประสบการณ์การเรียนรู้					
4.1 นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรม					
4.2 นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
4.3 นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน					
4.4 นักเรียนยอมรับการตัดสินใจของกลุ่มที่เสียงส่วนใหญ่ในกลุ่มยอมรับ					
4.5 ขณะทำงานร่วมกันในกลุ่ม บางครั้งนักเรียนเป็นผู้นำ และบางครั้งเป็นผู้ตามที่ดี					
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 ประเมินผลการเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม					
5.2 นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคน ที่			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม สำหรับครู						
1.1 คำชี้แจงสำหรับครู สื่อความหมาย เข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
1.2 ขั้นตอนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	4	4.33	0.58	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย				4.44	0.38	มาก
2. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้						
2.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับ มาตรฐานการ เรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	4.33	0.58	มาก
2.3 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับ วัยและความสนใจของผู้เรียนเหมาะสม กับวัยและความสนใจของผู้เรียน	4	3	4	3.67	0.58	มาก
2.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของ การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4	3	4	3.67	0.58	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคน ที่			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
2.5 กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.22	0.63	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้						
3.1 ใ้ความรู้อื่นๆใช้ภาษาได้เหมาะสม เข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 ใ้ความรู้อื่นๆสอดคล้องครอบคลุมกับ จุดประสงค์	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3.3 ใ้งานมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.4 เฉลยกิจกรรมมีความถูกต้องชัดเจน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
3.5 สื่อการเรียนรู้มีเนื้อหา ภาษา เวลา ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.47	0.12	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล						
4.1 การวัดและประเมินผลวัดได้ ครอบคลุมตัวชี้วัด	5	5	4	4.33	0.58	มาก
4.2 แบบทดสอบหลังการใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้วัดและประเมินผลด้านพุทธิ พิสัย ทักษะพิสัยได้ครอบคลุมตัวชี้วัด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3	5	5	4.33	0.58	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคน ที่			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
	เฉลี่ย					
รวมเฉลี่ย				4.39	0.15	มาก

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถ
ในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ กับตัวชี้วัดของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	0	0	+1	0.33	ตัดทิ้ง
4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	0	+1	0	0.33	ตัดทิ้ง
8	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
14	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
16	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
19	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
21	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	0	+1	0	0.33	ตัดทิ้ง
36	+1	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
37	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
38	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
41	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	0	0	+1	0.33	ตัดทิ้ง
46	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50	0	0	+1	0.33	ตัดทิ้ง
51	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
57	+1	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
58	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
60	0	+1	0	0.33	ตัดทิ้ง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
61	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
62	+1	+1	+1	0.66	ใช้ได้
63	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

สรุป ตัดทิ้ง 10 ข้อ เหลือ 53 ข้อ

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของ
แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบปรนัย จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
1	0.26	ใช้ได้	0.4038	0.0561	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
2	0.91	ทิ้ง	0.2918	0.1767	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
4	0.35	ใช้ได้	0.5952 *	0.0027	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.61	ใช้ได้	0.5749 *	0.0041	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.70	ใช้ได้	0.3073	0.1538	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
8	0.48	ใช้ได้	0.7209 *	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.74	ใช้ได้	0.6183 *	0.0017	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.35	ใช้ได้	0.2507	0.2486	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
11	0.65	ใช้ได้	0.4892 *	0.0178	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.39	ใช้ได้	0.7789 *	0.0097	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.30	ใช้ได้	0.0599	0.7859	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
14	0.48	ใช้ได้	0.3061	0.1555	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
15	0.57	ใช้ได้	0.6213 *	0.0016	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
16	0.61	ใช้ได้	0.4900 *	0.0176	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.52	ใช้ได้	0.3817	0.0723	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
19	0.48	ใช้ได้	0.4784 *	0.0209	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.52	ใช้ได้	0.5136 *	0.0122	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.70	ใช้ได้	0.5298 *	0.0093	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.57	ใช้ได้	0.3875	0.0677	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
24	0.57	ใช้ได้	0.2806	0.1946	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
25	0.26	ใช้ได้	0.1370	0.5332	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
26	0.70	ใช้ได้	0.5477 *	0.0068	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.48	ใช้ได้	0.4784 *	0.0209	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.35	ใช้ได้	0.5515 *	0.0064	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.65	ใช้ได้	0.4979 *	0.0156	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.48	ใช้ได้	0.1846	0.3990	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
31	0.30	ใช้ได้	0.3395	0.1130	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
32	0.48	ใช้ได้	0.6534 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.35	ใช้ได้	0.2847	0.1880	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
34	0.61	ใช้ได้	0.5409 *	0.0077	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.30	ใช้ได้	0.3130	0.1459	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
38	0.57	ใช้ได้	0.4538 *	0.0296	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.35	ใช้ได้	0.3187	0.1382	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
40	0.35	ใช้ได้	0.5952 *	0.0027	ใช้ได้	ใช้ได้
41	0.48	ใช้ได้	0.1605	0.4644	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
42	0.39	ใช้ได้	0.4199 *	0.0461	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
43	0.48	ใช้ได้	0.5864 *	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
44	0.35	ใช้ได้	0.2337	0.2831	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
46	0.30	ใช้ได้	-0.2554	1.0000	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
47	0.17	ทิ้ง	0.0914	0.6783	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
48	0.57	ใช้ได้	0.5205 *	0.0109	ใช้ได้	ใช้ได้
49	0.61	ใช้ได้	0.6176 *	0.0017	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.35	ใช้ได้	0.5602 *	0.0054	ใช้ได้	ใช้ได้
52	0.61	ใช้ได้	0.4056	0.0548	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
53	0.48	ใช้ได้	0.7547 *	0.0183	ใช้ได้	ใช้ได้
54	0.26	ใช้ได้	0.6479 *	0.0154	ใช้ได้	ใช้ได้
55	0.48	ใช้ได้	0.2411	0.2677	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
56	0.30	ใช้ได้	0.3572	0.0943	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
58	0.61	ใช้ได้	0.5579 *	0.0057	ใช้ได้	ใช้ได้
59	0.35	ใช้ได้	0.4648 *	0.0255	ใช้ได้	ใช้ได้

สรุป ตัดทิ้ง 20 ข้อ เหลือ 30 ข้อ

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัด
ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ข้อ

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
61	0.61	ใช้ได้	0.5579 *	0.0057	ใช้ได้	ใช้ได้
62	0.57	ใช้ได้	0.4538 *	0.0296	ใช้ได้	ใช้ได้
63	0.65	ใช้ได้	0.4979 *	0.0156	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก รายข้อของ
แบบวัดความสามารถในการการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่คัดเลือกไว้
จำนวน 30 ข้อ

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
4	0.35	ใช้ได้	0.5952 *	0.0027	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.61	ใช้ได้	0.5749 *	0.0041	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.48	ใช้ได้	0.7209 *	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.74	ใช้ได้	0.6183 *	0.0017	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.65	ใช้ได้	0.4892 *	0.0178	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.39	ใช้ได้	0.7789 *	0.0097	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.57	ใช้ได้	0.6213 *	0.0016	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.61	ใช้ได้	0.4900 *	0.0176	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.48	ใช้ได้	0.4784 *	0.0209	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.52	ใช้ได้	0.5136 *	0.0122	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.70	ใช้ได้	0.5298 *	0.0093	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.70	ใช้ได้	0.5477 *	0.0068	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.48	ใช้ได้	0.4784 *	0.0209	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.35	ใช้ได้	0.5515 *	0.0064	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.65	ใช้ได้	0.4979 *	0.0156	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.48	ใช้ได้	0.6534 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.61	ใช้ได้	0.5409 *	0.0077	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.57	ใช้ได้	0.4538 *	0.0296	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.35	ใช้ได้	0.3187	0.1382	ทิ้ง	ตัดทิ้ง
40	0.35	ใช้ได้	0.5952 *	0.0027	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.39	ใช้ได้	0.4199 *	0.0461	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.48	ใช้ได้	0.5864 *	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
48	0.57	ใช้ได้	0.5205 *	0.0109	ใช้ได้	ใช้ได้
49	0.61	ใช้ได้	0.6176 *	0.0017	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.35	ใช้ได้	0.5602 *	0.0054	ใช้ได้	ใช้ได้
53	0.48	ใช้ได้	0.7547 *	0.0183	ใช้ได้	ใช้ได้
54	0.26	ใช้ได้	0.6479 *	0.0154	ใช้ได้	ใช้ได้
รวม จำนวน 30 ข้อ				ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.80		
				ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.37 - 0.86		
				ค่าความเที่ยง = 0.94		

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ของแบบวัด
ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 3 ข้อ

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
61	0.61	ใช้ได้	0.5579 *	0.0057	ใช้ได้	ใช้ได้
62	0.57	ใช้ได้	0.4538 *	0.0296	ใช้ได้	ใช้ได้
63	0.65	ใช้ได้	0.4979 *	0.0156	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.56 – 0.60

ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.56 – 0.60

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ตามเกณฑ์ 80 / 80 จำนวน 9 คน

รายการ	จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ประสิทธิภาพ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	9	36	762	70.56
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	9	36	202	70.14

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ตามเกณฑ์ 80 / 80 จำนวน 23 คน

รายการ	จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ประสิทธิภาพ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	23	120	2,154	78.04
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	23	36	656	79.23

ตาราง 19 แสดงคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน
1	14	28
2	13	29
3	14	30
4	16	30
5	10	30
6	15	29
7	16	27
8	15	27

ตาราง 19 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน
11	15	28
12	13	25
13	12	27

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติของการทดสอบทีและระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

t-test Paired Samples Statistics

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	t	p
ก่อนเรียน	13	36	14.15	1.14	19.39 *	0.0000
หลังเรียน	13	36	25.23	2.42		

ตาราง 21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ			IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				
	1	2	3		
11	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม							
	5	4	3	2	1			
1. รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง								
1.1 มีความน่าสนใจ	35	24	0	0	0	4.15	0.55	มาก
1.2 มีการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย	10	24	15	0	0	3.46	0.66	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม							
	5	4	3	2	1			
เฉลี่ย						3.81	0.52	มาก
2. ด้านครู								
2.1 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน	15	36	3	0	0	4.15	0.55	มาก
2.2 ครูชี้แจงวิธีการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้อย่างชัดเจน	15	40	0	0	0	4.23	0.44	มาก
2.3 ครูจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง	20	32	6	0	0	4.00	0.82	มาก
2.4 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้	10	32	9	0	0	3.77	0.73	มาก
เฉลี่ย						3.83	0.57	มาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน								
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีขึ้น	10	36	6	0	0	3.85	0.69	มาก
3.2 การฝึกซ้ำ ๆ ทำให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	15	28	9	0	0	3.77	0.83	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม							
	5	4	3	2	1			
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริม ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียน	10	28	9	0	0	3.85	0.69	มาก
เฉลี่ย						3.82	0.63	มาก
4. ด้านประสบการณ์								
การเรียนรู้								
4.1 นักเรียนมีความสุขใน การร่วมกิจกรรม	20	32	3	0	0	4.23	0.60	มาก
4.2 นักเรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง	30	24	3	0	0	4.31	0.75	มาก
4.3 นักเรียนแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นซึ่งกันและกัน	35	16	6	0	0	4.38	0.77	มาก
4.4 นักเรียนยอมรับการ ตัดสินใจของกลุ่มที่เสียงส่วนใหญ่ ในกลุ่มยอมรับ	30	28	0	0	0	4.15	0.99	มาก
4.5 ขณะทำงานร่วมกันใน กลุ่ม บางครั้งนักเรียนเป็นผู้นำ และบางครั้งเป็นผู้ตามที่ดี	25	28	3	0	0	4.23	0.73	มาก
เฉลี่ย						4.26	0.66	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล								
5.1 ประเมินผลการเรียนเป็น รายบุคคลและรายกลุ่ม	10	32	9	0	0	3.92	0.64	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ พึงพอใจ
	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม							
	5	4	3	2	1			
5.2 นักเรียนทราบผลการ ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม						3.88	0.65	มาก
เฉลี่ย						4.16	0.44	มาก
รวมเฉลี่ย								

ผู้ประพันธ์บทความ

ธีรฤทธิ์

1 ผู้ประพันธ์บทความ

ผู้ประพันธ์บทความ

2 บทความ

1957 គេបង្កើតហោរ
 វិទ្យាសាលាសិក្សាស្រាវជ្រាវ
 រដ្ឋស្រី រាជធានីភ្នំពេញ
 ឆ្នាំ១៩៥៧

១ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
 សហគ្រាសសេដ្ឋកិច្ចស្រូវស្រែចម្រុះស្រែចម្រុះ
 គណនេយ្យសេដ្ឋកិច្ចស្រូវស្រែចម្រុះស្រែចម្រុះ

១ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

សហគ្រាសសេដ្ឋកិច្ចស្រូវស្រែចម្រុះស្រែចម្រុះ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

คำนำ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- เรื่องที่ 1 What are cupcakes ?
- เรื่องที่ 2 What will you need ?
- เรื่องที่ 3 How much or How many
- เรื่องที่ 4 Why should I make cupcakes ?
- เรื่องที่ 5 How to make cupcakes
- เรื่องที่ 6 Let's make cupcakes

ภายในคู่มือการใช้กิจกรรมเล่มนี้ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู ขั้นตอนการจัดกิจกรรม บทบาทครูและบทบาทนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 6 เนื้อหา ใบบันทึกกิจกรรม และแบบประเมิน ซึ่งผู้จัดทำได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เกิดเรียนรู้ และส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจงสำหรับครู

กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในทักษะทั้งสี่ด้านที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมฯเป็นไปด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ ครูต้อง ศึกษาและทำความเข้าใจคู่มือการใช้กิจกรรมฯ ดังนี้

1. บทบาทของครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำชี้แจงสำหรับครูโดยละเอียด เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนต้องศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในเรื่อง มาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้, ขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

1.3 ครูผู้สอนต้องเตรียมสื่อการสอนสำหรับใช้จัดการเรียนการสอนให้พร้อมและเพียงพอ สำหรับใช้จัดการเรียนการสอน

1.4 ครูผู้สอนต้องศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมฯ

1.5 ก่อนดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนต้องชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ เกี่ยวกับการเรียนและนำเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้

2. สิ่งที่คุณต้องเตรียม

2.1 จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมให้เพียงพอต่อนักเรียน

2.2 จัดเตรียมสื่อการสอนให้เพียงพอและพร้อมใช้งาน

2.3 จัดเตรียมเนื้อหาที่จะใช้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง How to make cupcakes มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ดังนี้

เทคนิคการสอนภาษาด้วย TPR Total Physical Response หมายถึงการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทาง โดยมีผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูและผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตาม โดยผู้เรียนไม่ต้องพูด วิธีการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่ 2 วิธีนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดย James Asher , a professor of psychology at San Jose University, California หลักการของวิธีนี้มีอยู่ว่าผู้เรียนจะต้องเรียนภาษาในแบบที่สนุกสนาน และจะต้องมีความเครียดน้อยที่สุด จะเน้นการใช้สมองซีกขวามากกว่าซีกซ้าย

1. TPL-B (Total Physical Response – Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหลัง (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เหยียดมือลง (put down your hand) โบกมือ (wave your hand) เป็นต้น กิจกรรมหรือเกมที่ใช้อาจใช้เกม Simon say เช่น Simon say touch your nose ถ้าไม่ได้พูดคำว่า Simon say ไม่ต้องทำตาม

ข้อควรคำนึง

- กริยา / ท่าทาง ทุกอย่างที่ต้องแสดงต้องสมจริง (must be real) และต้องถูกต้อง
- เวลาครูสาธิต ต้องพูดคำสั่งจบก่อนแล้วจึงทำท่าทาง (เพื่อตั้งใจฟังก่อน และป้องกันนักเรียนทำตาม ครูโดยไม่เข้าใจ)
- พูดและทำท่าทางเป็นตัวอย่างให้นักศึกษาดู อย่างน้อย 3 ครั้ง ทุกหนึ่งรอบของการทำท่าทาง ควรจะให้จบกระบวนการ ทุก ๆ การสอน ต้องทบทวนบทเรียน / คำศัพท์ในอาทิตย์ที่แล้ว หรืออาทิตย์ที่ผ่านมา โดยครูอาจทำพร้อมนักศึกษา หรือครูสั่งแล้วให้นักเรียน

ทำพร้อมกันโดยทบทวนก่อนสอนคำชุดใหม่ พุดคำที่ต้องการสอนเท่านั้น สิ่งที่ไม่ต้องการให้นักศึกษารับรู้ก็ไม่จำเป็นต้องพูด จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับคำกริยา/คำสั่งที่ต้องการสอน

2. TPR-O (Total Physical Response – Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เป็นคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ Object เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ Pencil ยางลบ eraser ไม้บรรทัด rule แผนที่ map โต๊ะ table เก้าอี้ chair ประตู door นาฬิกา clock ไฟฉาย flash light ดอกไม้ flower ใบไม้ leaf ก้อนหิน rock จาน plate ชาม bowl แก้วน้ำ glass ช้อน spoon ส้อม fork หวี comb กระจก mirror เป็นต้น อย่าไปติดการสอนในชั้นเรียน อาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียน เพื่อเรียนรู้วัตถุสิ่งของต่างๆหรืออาจใช้เกม bring me (a pen ,a red pencil)

วัตถุประสงค์ ต้องการให้ผู้เรียนฟังคำสั่งให้เข้าใจและทำตามคำสั่ง โดยผู้สอนมีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ

ข้อควรคำนึง ต้องพูดหลายครั้งจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ ให้ระวังคำที่มีความหมายใกล้กัน ถ้าบทเรียนยากเกินไป ครูอาจแบ่งเป็น 2 บทเรียน เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของเนื้อหา ถ้าหากนักเรียนทำผิด ครูจะต้องทำให้ดู ทบทวนจนแน่ใจว่านักเรียนทำได้ หากนักเรียนทำไม่ได้ให้กำลังใจ อย่าทำให้นักเรียนเสียหาหรือขาดความมั่นใจ

วิธีปฏิบัติ ครูเรียกชื่อสิ่งของ 3 ครั้ง และหยิบของสาธิตให้ดู ให้ตัวแทน 2 คน ออกมาแสดงพร้อมกับครูแล้วให้ผู้เรียนแสดงให้ดู 3 ครั้ง การทำ TPR-O อาจแทรกคำศัพท์ TPR-B ได้ เพราะเรียนมา จากบทที่แล้ว ผสมกันไปแต่เอาง่ายๆก่อน แล้วเพิ่มความยากไปเรื่อย ๆ ทำให้ทุกคนทำพร้อม ๆ กัน แบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3-5 คน และปฏิบัติตามคำสั่งของครูโดยให้ผู้เรียนแสดง

3. TPR – P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับนักศึกษา โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่างๆ ของภาพได้ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียน เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จัก

กลุ่มคำเกี่ยวกับภาพต่าง ๆ มี 3 ประเภท คือ ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว, ภาพตัดแปะจากผ้า หรือกระดาษ, ภาพวาดลายเส้นหรือภาพสีที่ผลิตโดยครูหรือผู้เรียน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

หลักการ

- รูปภาพที่ใช้ต้องมีสิ่งของ / กิจกรรมต่าง ๆ / ผู้คนที่จะสอนผู้เรียนได้
- ครูจะสอนให้ผู้เรียนมาชี้ จับ และ สิ่งต่าง ๆ ในภาพตามที่ครูต้องการสอน
- การใช้ TPR - P อาจสอนอาทิตย์ละครั้ง แต่ถ้าให้นักศึกษามีความก้าวหน้าอาจใช้สอนมากกว่านี้

- ภาพหนึ่งอาจสอนได้หลาย ๆ ครั้ง โดยอาจสอนเสริมเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์มามากแล้ว

4. TPR - S (Total Physical Response – Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของนักเรียน หรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นอาจารย์อ่านให้ฟัง 1-3 ครั้ง ให้นักศึกษาเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ แสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจอย่างน้อยแค่ไหน ให้เริ่มจากง่าย ๆ ก่อนเป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือก ภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ของภาพได้ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียน รู้จักภาพเหล่านั้นจริง ๆ ไม่ใช่การท่องจำภาพเท่านั้นเป็นการสอนที่ใช้เรื่องเล่าการสอนภาษาโดยการใช้รูปภาพ TPR - P การสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูเล่าเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือนิทานเรื่องง่าย ๆ ครูเล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงเรื่อง (ตามที่ครูเล่า) โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้ผู้เรียนเล่าเรื่องเอง แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นมาแสดงละครตามเรื่องที่ผู้เรียนเล่าให้ฟัง

จุดประสงค์ของ TPR - S คือต้องการให้ผู้เรียนฟังครูพูดให้เข้าใจและทำท่าทาง โดยผู้เรียน ไม่ต้องพูด เพียงแต่แสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องเท่านั้น

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บทบาทครู บทบาทนักเรียน

ขั้นการจัดกิจกรรมโดย ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบตอบสนองด้วย ท่าทาง	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นที่ 1 ขั้นนำสู่การเรียนรู้	การเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม ของผู้เรียนและกระตุ้นการคาด เดาคำศัพท์ใหม่ โครงสร้าง ประโยคที่จำเป็น และ เนื้อหาที่ ใช้ในการเรียน	- นักเรียนศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตนเอง จะเรียนมาก่อนล่วงหน้าเพื่อให้เข้าใจ ในบทเรียนนั้นได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น - นักเรียนจัดกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน (ตามคำแนะนำของครู)
ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติ	- พึ่งประโยคคำสั่งเป็น ภาษาอังกฤษจากครูแล้วแสดง ท่าทางพร้อมกับครู โดยที่ นักเรียนไม่ต้องพูด แล้วนำไปสู่ การค้นพบคำตอบ	- นักเรียนพึ่งประโยคคำสั่งเป็น ภาษาอังกฤษจากครูแล้วแสดงท่าทาง พร้อมกับครู โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูด - นักเรียนแสดงออกด้วยท่าทางตาม คำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูต้นแบบจากครู อีก
ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการ ปฏิบัติ และให้ข้อมูล ป้อนกลับ	สามารถแสดงออกด้วยท่าทาง ตามคำสั่งนั้น ๆ เพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจในการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง	- นักเรียนแสดงออกด้วยท่าทางตาม คำสั่งนั้น ๆ เข้าใจและอย่างถูกต้อง
ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล โดยใช้กิจกรรมเสริม	นำข้อมูลที่ได้จากการทำ กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง มาจัด ประเภทเป็นแผนภาพความคิด	- นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ สะกด คำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ และทำแบบฝึกหัดเสริมที่แสดงออก ด้วยท่าทางประกอบตอบสนองในการ ปฏิบัติตามคำสั่ง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บทบาทครู บทบาทนักเรียน

ขั้นการจัดกิจกรรมโดย ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบตอบสนองด้วย ท่าทาง	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	และนำเสนอความคิดเห็น นักเรียน	

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชา อ21101
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1.5 หน่วยกิต
 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง How to make cupcakes เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What are cupcakes?
 ผู้พัฒนา นางสาววิจรรรณ ราชโธ โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิเทศ

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำชี้แจงต่างๆที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงต่างๆในการทำคัพเค้ก การใช้อุปกรณ์ ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย พูดและเขียนแสดงความรู้สึกในเรื่องของรสชาติโดยใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยการใช้ TPL-B (Total Physical Response – Body), TPR-O(Total Physical response – objects), TPR - P (Total Physical Response - Picture) ในการใช้สีหน้าท่าทางประกอบ อีกทั้งการค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงโดยเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และการแสดงบทบาทสมมติ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้

3.2 นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง

3.3 นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

4. สมรรถนะสำคัญ

4.1 ทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สาระการเรียนรู้

ออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ และแสดงออกด้วยท่าทาง ประกอบตอบสนองในการปฏิบัติตามคำสั่ง

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นนำสู่การเรียนรู้ (20 นาที)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. นักเรียนตอบคำถามจากรูปภาพขนมต่าง ๆ ประกอบด้วยรูปภาพจำนวน 7 ภาพ
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติ (15 นาที) TPR-P (Total Physical response – Picture), TPR-O (Total Physical response – Object)

4. นักเรียนพยายามเดาคำศัพท์เกี่ยวกับการคัพเค้ก
5. ครูนำเสนอคำศัพท์โดยให้ดูภาพแล้วกระตุ้นให้นักเรียนบอกคำศัพท์จากภาพ ingredient, flour, granulated sugar, salt, unsalted butter, water, buttermilk, baking soda, vanilla, egg, equipment, cup, teaspoon, tablespoon, oven, cupcake liner, baking pan, large bowl

6. ครูเรียกชื่อสิ่งของ 3 ครั้ง หรือต้องพูดหลายครั้งจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ และหยิบภาพสิ่งของนั้นให้ดู

7. ครูกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถาม โดยชี้ไปที่ภาพ เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ตอบคำถามโดยการยกมือตอบเป็นรายบุคคล TPR –P (Total Physical Response – Pictures)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลป้อนกลับ (15 นาที)

8. ครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาหน้าชั้นเรียน 2 คน เพื่อพูดชื่อสิ่งของและหยิบของสาธิตให้ดูพร้อมกับครู

9. ครูนำสิ่งของหรือรูปภาพ ไปวางไว้ที่ต่างในชั้นเรียน
10. นักเรียนหยิบภาพสิ่งของนั้นตามคำสั่งของครู
11. ครูเปลี่ยนสิ่งของหรือภาพพร้อมทั้งให้นักเรียนทุกคนพูดชื่อสิ่งของและหยิบของสาริตให้

ดู

12. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนหยิบภาพสิ่งของนั้นตามคำสั่งของเพื่อน
  13. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
- ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม (10 นาที)**
14. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการบอกคำศัพท์จากภาพ เป็นรายบุคคล
  15. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำกิจกรรมสะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ ออกเสียงพร้อมหยิบหยิบภาพสิ่งของนั้น และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 1 ขั้นนำสู่การเรียน (10 นาที)

16. ครูทบทวนคำศัพท์จากชั่วโมงที่แล้ว
17. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติ (15 นาที) TPR-P (Total Physical response – Picture), TPR-O (Total Physical response – Object)

18. นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวเป็น 4 แถว ตามกลุ่มที่ได้แบ่งไว้ โดยให้นักเรียนคนแรกของแต่ละแถววิ่งหยิบรูปภาพตามที่ครูออกเสียง และเมื่อหยิบรูปภาพนั้นแล้วให้ไปต่อที่ท้ายแถวจนครบทีมไหนหยิบรูปภาพได้ถูกต้องและมากที่สุดทีมนั้นจะเป็นผู้ชนะ

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลป้อนกลับ (20 นาที)

19. นักเรียนกลับไปโต๊ะ โดยนั่งเป็นกลุ่มเดิม ครูแจกบัตรคำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์เด็กที่นักเรียนได้เรียนไป เมื่อนักเรียนได้รับบัตรคำศัพท์ ให้นักเรียนคว่ำบัตรคำศัพท์ทั้งหมด
20. นักเรียนคนที่ เปิดบัตรคำศัพท์นั้น และอ่านออกเสียง พร้อมทั้งบอกความหมายของคำศัพท์นั้น โดยที่นักเรียนจะสลับกันเปิด จนครบทุกคำ
21. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
22. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษลงในกระดาษโปสเตอร์ที่ครูแจกให้

ขั้นที่ 4 ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม (15 นาที)

23. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โปสเตอร์

24. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำงานกิจกรรม พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ และนำโปสเตอร์มาแปะไว้ที่ผนังห้อง

8. การวัดผลและประเมินผล

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
บอกความหมายของ คำศัพท์	บอก ความหมาย ของคำศัพท์ ได้ถูกต้อง เหมาะสมและ หลากหลาย	บอก ความหมาย ของคำศัพท์ ถูกต้อง เหมาะสม	บอก ความหมาย ของคำศัพท์ และมีข้อผิดพลาด บ้าง	บอก ความหมาย ของคำศัพท์	2	8
สะกดคำศัพท์	เขียนสะกด คำศัพท์ได้ ถูกต้องอย่าง สมบูรณ์	เขียนสะกด คำศัพท์ได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	เขียนสะกด คำศัพท์ผิด บ้าง	เขียนสะกด คำศัพท์ผิด มาก	2	8
โครงสร้างประโยค	ใช้โครงสร้าง ประโยค ถูกต้อง เหมาะสมและ หลากหลาย	ใช้ โครงสร้าง ประโยค ถูกต้อง เหมาะสม	ใช้โครงสร้าง ประโยคแบบ ง่ายๆ และมี ข้อผิดพลาด บ้าง	ใช้โครงสร้าง ประโยคแบบ ง่ายๆ และ มี ข้อผิดพลาด มาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่มทุกคน ร่วมมือกัน ทำงาน มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม ในกิจกรรม ตลอดเวลา การนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทุกคน ร่วมมือกัน ทำงาน ส่วน ใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม ในกิจกรรมบาง ช่วงของการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทุก คนทำงาน ที่ได้รับ มอบหมาย แต่ยังขาด การ ประสานงาน ในกลุ่ม เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม น้อยมาก ในช่วงของ การนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มบางคน ไม่ทำงาน กลุ่มขาดการ ประสานงาน สมาชิกกลุ่ม อื่น ไม่มี โอกาสเขา ร่วมกิจกรรม ในช่วงของ การนำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงาน	มีการ กำหนด ขั้นตอนการ ทำงาน ค่อนข้าง ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มการ ทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงาน แต่ ยังมี ความสำเร็จ ของงานไม่ ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
	สมบูรณ์	จนกระทั่ง เห็นผลงาน สมบูรณ์				
การแสดงความคิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิก มากกว่าครึ่ง ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ ให้ ความร่วมมือ ในการแสดง ความคิดเห็น	1	4
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุก คนทำงาน ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ ทำงาน ที่ได้รับ มอบหมาย จนเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกบาง คนเสื่องาน ไม่ทำหน้าที่ ตามที่ได้รับ มอบหมาย งานเสร็จแต่ ไม่ค่อย สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกไม่มี ความ รับผิดชอบทำ ให้ทำงานไม่ บรรลุ เป้าหมาย	1	4
	รวม				5	20

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

1. แบบทดสอบก่อนเรียน
2. รูปภาพขนม
3. บัตรคำศัพท์
4. บัตรภาพ

10. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ (ข้อดี ข้อด้อย)

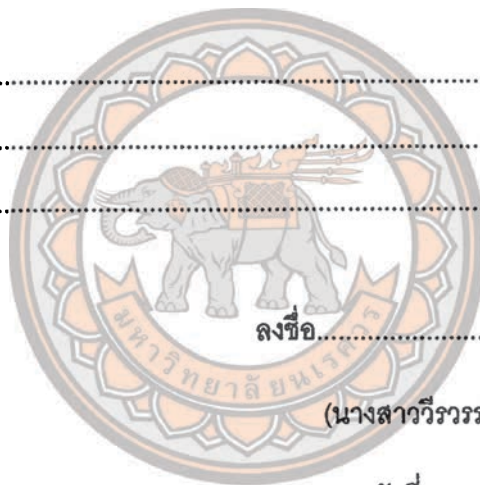
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน

(นางสาววิรวรรณ ราชไ)

วันที่ ...../...../.....

11. ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....

ลงชื่อ..... ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

วันที่ ...../...../.....

แบบบันทึกการประเมิน

คนที่	ประเด็น/คะแนน	บอกความหมาย ของคำศัพท์	สะกด คำศัพท์	โครงสร้างประโยค	คะแนนรวม
	ชื่อ - สกุล	8	8	4	20
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					
19.					
20.					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

แบบสรุปการประเมินการทำงานกลุ่ม

กลุ่ม ที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความ ร่วมมือ	ขั้นตอนการ ทำงาน	การแสดง ความคิดเห็น	ความ รับผิดชอบ	คะแนนรวม
		8	8	4	4	20
1.						
2.						
3.						
4.						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ภาควิชา อ21101
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1.5 หน่วยกิต
 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง How to make cupcakes เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง How much or How many
 ผู้พัฒนา นางสาววิวรรธน์ ราชโช โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม

*****

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำชี้แจงง่ายๆที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
 อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ม1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และ
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆในการทำคัพเค้ก การใช้อุปกรณ์
 ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย พูดและเขียนแสดงความรู้สึกในเรื่องของรสชาติโดยใช้ภาษา น้ำเสียง
 และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สี
 หน้าท่าทางประกอบ อีกทั้งการค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริง
 โดยเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และการแสดงบทบาทสมมติ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนเขียนบอกปริมาณส่วนผสมในการทำคัพเค้กได้

3.2 นักเรียนใช้คำศัพท์ ส่วนนและโครงสร้างภาษาในการบอกปริมาณส่วนผสมของการ
 ทำคัพเค้กได้ถูกต้อง

9. นักเรียนคนที่นับ A และ นับ B ไปทางซ้ายคนละหนึ่งก้าวเพื่อสลับคู่ และทำกิจกรรม
ถามตอบเหมือนข้างต้น จนครบ

10. ครู สุ่มถามนักเรียนตามโครงสร้าง และนักเรียนตอบคำถามจำนวน 2-3 คน

11. ครูขออาสาสมัคร จำนวน 2 คู่ มาพูดบทสนทนาตามโครงสร้าง

12. นักเรียนทั้งหมด เขียนประโยคตามโครงสร้างที่ครูสอน ลงในสมุด

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม (15 นาที)

13. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำกิจกรรม พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ (10 นาที)

14. ครูทบทวนคำศัพท์จากชั่วโมงที่แล้ว

15. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติ (15 นาที)

16. นักเรียนแต่ละคนออกมาจับสลาก ซึ่งสลากที่จับนั้นจะประกอบไปด้วย คำศัพท์ที่และ
คำถามที่เกี่ยวข้องการทำศพเด็ก

17. นักเรียนเปิดดูสลากของตนเอง และให้นักเรียนเดินไปหาคู่ของตนเองและนักเรียนคน
ไหนหาคู่ตัวเองเจอได้เร็วเร็วที่สุด นักเรียนคู่นั้นจะเป็นผู้ชนะ

18. โดยมีกติกาว่า นักเรียนคนที่ได้ สลากที่เป็นประโยคคำถาม ก็ต้องพูดประโยคประโยค
คำถาม ส่วนนักเรียนที่ได้ประโยคคำตอบก็ต้องพูด ประโยคคำตอบ ไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะหา
คู่เจอ

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลป้อนกลับ (20 นาที)

19. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนเก่ง
กลาง และอ่อน อยู่รวมกัน

20. ครูแจกบัตรคำเกี่ยวกับ ส่วนผสมในการศพเด็ก

21. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถาม ให้สัมพันธ์กับบัตรคำลงในกระดาษโปสเตอร์ที่ครู
แจกให้

ขั้นที่ 4 ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม (15 นาที)

22. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โปสเตอร์

23. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำกิจกรรม พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ และนำโปสเตอร์มาแปะไว้ที่ผนังห้อง

8. การวัดผลและประเมินผล

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
เนื้อหา	เขียนถูกต้อง ครอบคลุม เนื้อหาอย่าง สมบูรณ์	เขียนถูกต้อง ครอบคลุม เนื้อหาเป็น ส่วนใหญ่	เขียนผิดบ้าง และไม่ ครอบคลุม เนื้อหา	เขียนผิดมาก และให้ข้อมูล น้อย	2	8
คำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างภาษา	ใช้คำศัพท์ จำนวนและ โครงสร้าง ภาษาถูกต้อง เหมาะสมและ หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ จำนวนและ โครงสร้าง ภาษาถูกต้อง เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ จำนวนและ โครงสร้าง ภาษาแบบ ง่ายๆ และมีข้อ ผิดบ้าง	ใช้คำศัพท์ จำนวนและ โครงสร้างภาพ แบบง่ายๆ และ มี ข้อผิดพลาด มาก	2	8
องค์ประกอบของ งานเขียน	องค์ประกอบ ของงานเขียน แสดงให้เห็น ความริเริ่ม สร้างสรรค์ มี ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง	องค์ประกอบ ของงานเขียน มี ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง น่าสนใจ	องค์ประกอบ ของงานเขียน น่าสนใจขาด ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง	องค์ประกอบ ของงานเขียน ไม่น่าสนใจ	1	4

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
	น่าสนใจมาก					
	รวม				5	20

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาส ให้สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม ในกิจกรรม ตลอดเวลาการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนร่วมมือ กันทำงาน ส่วน ใหญ่มีการ ประสานงาน ที่ดี เปิดโอกาส ให้สมาชิกกลุ่ม อื่นมีส่วนร่วม ในกิจกรรมบาง ช่วงของการ นำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนทำงาน ที่ได้รับ มอบหมาย แต่ ยังขาดการ ประสานงานใน กลุ่ม เปิด โอกาสให้ สมาชิกกลุ่มอื่น มีส่วนร่วมน้อย มากในช่วงของ การนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม บางคนไม่ ทำงานกลุ่ม ขาดการ ประสานงาน สมาชิกกลุ่มอื่น ไม่มีโอกาสเขา ร่วมกิจกรรม ในช่วงของการ นำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานที่ ชัดเจนตั้งแต่ เริ่มทำงาน	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงาน ค่อนข้าง ชัดเจนตั้งแต่	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงาน แต่ยังไม่ มีความสำเร็จ ของงานไม่ค่อย สมบูรณ์	มีการกำหนด ขั้นตอนการ ทำงานไม่ ชัดเจน ทำ ให้ผลงานไม่ สมบูรณ์	2	8

ระดับคะแนน ประเด็น การ	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
	จนกระทั่งเห็น ผลงาน สมบูรณ์	เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็น ผลงาน สมบูรณ์				
การแสดงความ ความคิดเห็น	สมาชิกทุกคน ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกส่วน ใหญ่ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิก มากกว่าครึ่ง ร่วมแสดง ความคิดเห็น	สมาชิกไม่ให้ ความร่วมมือ ในการแสดง ความคิดเห็น	1	4
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุก คนทำงาน ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกส่วน ใหญ่ทำงานที่ ได้รับ มอบหมายจน เสร็จสิ้น สมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกบางคน เลียงงานไม่ทำ หน้าที่ตามที่ ได้รับ มอบหมาย งานเสร็จแต่ไม่ ค่อยสมบูรณ์ ทันเวลา	สมาชิกไม่มี ความ รับผิดชอบทำ ให้ทำงานไม่ บรรลุเป้าหมาย	1	4
					รวม	รวม
					5	20

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

1. แผนภูมิแสดงโครงสร้างประโยค และสำนวนที่ใช้
2. ตัวอย่างโครงสร้างประโยค และสำนวนที่ใช้
3. บัตรคำศัพท์
4. บัตรภาพ
5. สลาก
6. ใบกิจกรรม

7.กระดาษ A3

10. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ (ข้อดี ข้อด้อย)

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

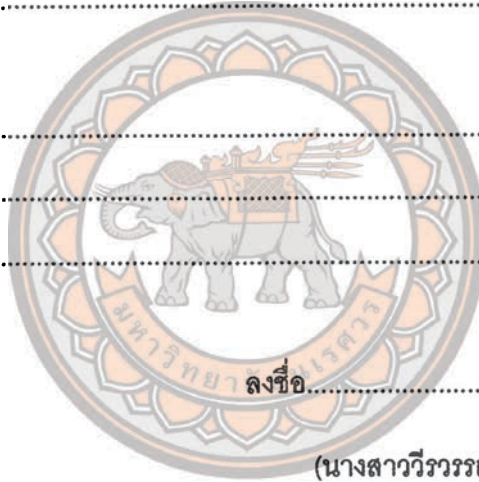
.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน

(นางสาววีรวรรณ ราช)

วันที่ ...../...../.....

11. ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

วันที่ ...../...../.....

แบบบันทึกการประเมิน

คนที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็น/คะแนน	เนื้อหา	คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างภาษา	องค์ประกอบ ของงานเขียน	คะแนนรวม
			8	8	4	20
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

..... ๗.๓. ๒๕.....

(.....)

..... ๒๕.....

						4.
						3.
						2.
						1.
						กลุ่มที่ ๕๒-๕๓
คะแนนรวม	ความพึงพอใจ	การแต่งกาย	ความสุภาพ	ความสะอาด	ความเรียบร้อย	ความประพฤติ/คะแนน
20	4	4	8	8	8	

.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รายวิชา อ21101
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1.5 หน่วยกิต
 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง How to make cupcakes เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Let's make cupcakes
 ผู้พัฒนา นางสาววิวรรธณ ราชโง โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำชี้แจงง่ายๆที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ม.1/3 เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน

ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
 อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ม.1/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และ
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆในการทำคัพเค้ก การใช้อุปกรณ์
 ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย พุดและเขียนแสดงความรู้สึกในเรื่องของรสชาติโดยใช้ภาษา น้ำเสียง
 และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สี
 หน้าท่าทางประกอบ อีกทั้งการค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริง
 โดยเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และการแสดงบทบาทสมมติ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับวิธีการทำคัพเค้กได้

4. สมรรถนะสำคัญ

4.1 ทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สาระการเรียนรู้

แสดงบทบาทสมมติในการทำคัพเค้กโดยใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องในการบอกถึงส่วนประกอบ จำนวนปริมาณที่ใช้ และการทำคัพเค้กที่ถูกต้องตรงตามขั้นตอน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 11

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ (10 นาที)

1. ครูทบทวนคำศัพท์และขั้นตอนการทำคัพเค้กจากชั่วโมงที่แล้ว
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติ (15 นาที)

3. นักเรียนจับกลุ่มเดิมที่ได้แบ่งไว้เมื่อชั่วโมงที่ผ่านมา
4. นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 1 ถึงชั่วโมงที่ 11 ซึ่งประกอบด้วย คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์, ส่วนผสม, ปริมาณ และขั้นตอนในการทำคัพเค้ก

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลป้อนกลับ (20 นาที)

5. นักเรียนเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 1 ถึงชั่วโมงที่ 11 ซึ่งประกอบด้วย คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์, ส่วนผสม, ปริมาณ และขั้นตอนในการทำคัพเค้ก ลงในกระดาษโปสเตอร์ที่ครูแจก

6. นักเรียนทุกคนในกลุ่มออกมานำเสนอ โปสเตอร์

7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม (15 นาที)

8. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำงานกิจกรรม พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ และนำโปสเตอร์มาแปะไว้ที่ผนังห้อง

9. ครูแจ้งนักเรียนเตรียมตัวในการนำเสนอวิธีการทำคัพเค้ก ในชั่วโมงสุดท้าย

ชั่วโมงที่ 12

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ (5 นาที)

10. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติ (5 นาที)

11. นักเรียนทุกคนในกลุ่มนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์, ส่วนผสม, ปริมาณ และขั้นตอนในการทำคัพเค้ก

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลป้อนกลับ (30 นาที) TPR-S (Total Physical Response – Storytelling)

12. นักเรียนสาธิตขั้นตอนการทำคัพเค้กและแสดงท่าทางประกอบการนำเสนอ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมเสริม (20 นาที)

13. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำงานกิจกรรม พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้

14. นักเรียนทำแบบทดสอบ หลังเรียน

15. นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ

8. การวัดผลและประเมินผล

ระดับคะแนน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
ประเด็น การประเมิน						
การออกเสียง				ออกเสียง/คำ ประโยคไม่ ถูกต้องแต่ยัง	1	4

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
				สามารถ สื่อสารได้		
	ออกเสียง ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเน้นหนัก ในคำ/ประโยค อย่างถูกต้อง	ออกเสียง ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเน้นหนัก ในคำ/ประโยค เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงคำ/ ประโยค ผิดพลาดบ้างมี เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค บ้างสื่อสารได้ พอสมควร			
การพูดตาม ท้องเรื่องและ บทบาทที่ได้รับ มอบหมาย	พูดได้ตรงตาม ท้องเรื่องและ บทบาทที่ได้รับ มอบหมายมาก ที่สุด	พูดได้ตรงตาม ท้องเรื่องและ บทบาทที่ได้รับ มอบหมายเป็น ส่วนใหญ่	พูดเบี่ยงเบน เล็กน้อยจาก ท้องเรื่องและ บทบาทที่ได้รับ	พูดเบี่ยงเบน จากท้องเรื่อง และบทบาทที่ ได้รับมาก	2	8
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูด ชัดเจนทำให้ สื่อสารได้	พูดต่อเนื่อง ติดขัดบางครั้ง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้ ชัดเจน	พูดตะกุกตะกัก บ้างแต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อย	2	8
การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบการพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงตาม บทบาทและ สถานการณ์ได้ ถูกต้อง	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงตาม บทบาทและ สถานการณ์ได้	พูดโดยไม่ค่อย แสดงท่าทาง ประกอบ	พูดโดยไม่ แสดงท่าทาง ประกอบ	1	4

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
		ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่				
รวม					6	24

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

1. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับการทำคัพเค้ก
2. บัญชีข้อความเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำคัพเค้ก
3. รูปภาพเกี่ยวข้องประกอบในการทำคัพเค้ก
4. รูปภาพเกี่ยวขั้นตอนการทำคัพเค้ก

10. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ (ข้อดี ข้อด้อย)

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

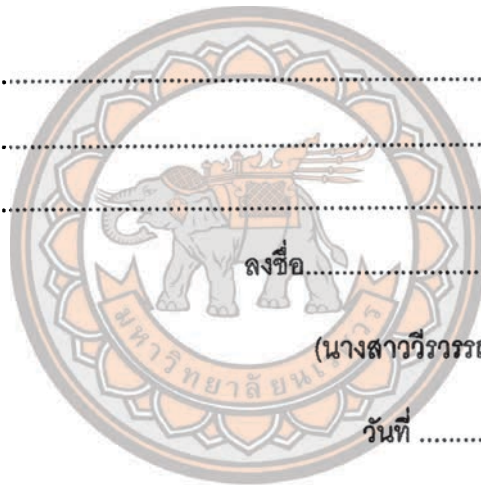
.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน

(นางสาววิรวรรณ ราช)

วันที่ ...../...../.....

11. ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

วันที่ ...../...../.....

แบบบันทึกการประเมินการแสดงบทบาทสมมติ

กลุ่มที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	การออก เสียง	การพูดตาม ท้องเรื่องและ บทบาทที่ได้รับ มอบหมาย	ความ คล่องแคล่ว	การแสดง ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบการพูด	คะแนน รวม
		4	8	8	4	24
1.						
2.						
3.						
4.						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

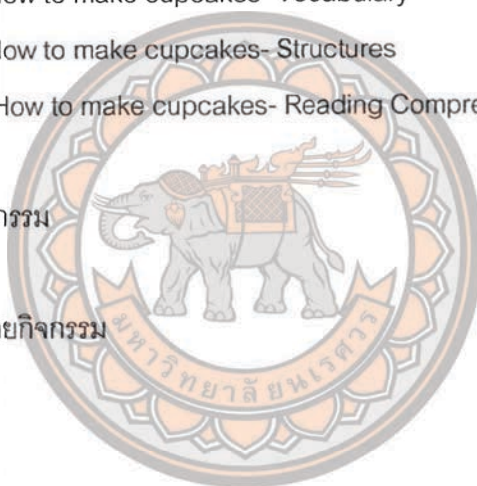
How to make cupcakes

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องได้
3. นักเรียนเขียนขั้นตอนได้ถูกต้อง
4. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติได้

รายการสื่อ ประกอบด้วย

1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง How to make cupcakes- Vocabulary
2. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง How to make cupcakes- Structures
3. ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง How to make cupcakes- Reading Comprehension
4. ใบงานที่
5. แบบทดสอบท้ายกิจกรรม
6. เฉลยใบงาน
7. เฉลยแบบทดสอบท้ายกิจกรรม

Vocabulary	Meaning
1. ingredient (n.)	ส่วนผสม
2. flour (n.)	แป้งทำขนม
3. granulated sugar (n.)	น้ำตาลทรายป่น
4. salt (n.)	เกลือ
5. unsalted butter (n.)	เนยจืด
6. water (n.)	น้ำเปล่า
7. buttermilk (n.)	บัตเตอร์มิลค์
8. baking soda (n.)	ผงฟู
9. vanilla (n.)	วานิลลา
10. egg (n.)	ไข่ไก่
11. equipment (n.)	อุปกรณ์
12. cup (n.)	ถ้วยตวง
13. teaspoon (n.)	ช้อนชา
14. tablespoon (n.)	ช้อนโต๊ะ
15. oven (n.)	เตาอบ
16. cupcake liner (n.)	ถ้วยจีบกระดาษ
17. baking pan (n.)	ถาดอบ
18. large bowl (n.)	ชามใหญ่

Vocabulary	Meaning
1. gather (v.)	ใส่รวม, รวม
2. preheat (v.)	ทำให้ร้อนก่อน
3. place (v.)	วาง
4. mix (v.)	ผสม
5. set (v.)	ตั้งค่า
6. remove (v.)	เอาออก
7. pour (v.)	เท
8. combine (v.)	รวมกัน
9. add (v.)	เพิ่ม
10. fold (v.)	พับ
11. divide (v.)	แบ่ง
12. fill (v.)	เติม
13. bake (v.)	อบ
14. simmer (v.)	เคี่ยวจนเดือด
15. beat (v.)	ตี

Present Simple Tense

Form of Present Simple Tense :

1. Affirmative (ประโยคบอกเล่า)

Subject + is/ am/ are

2. Negative (ประโยคปฏิเสธ)

Subject + is/ am/ are + not

3. Question (ประโยคคำถาม)

Is/ Am/ Are + Subject + ?

4. Answer (ประโยคคำตอบ)

- Short answer (+)

Yes, + Subject + is/ am/ are

- Short answer (-)

No, + Subject + is/ am/ are + not

หลักการใช้ Present Simple Tense

- ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นความจริงตลอดไป หรือเป็นความจริงตามธรรมชาติ (General Truth หรือ Eternal Truth) เช่น

The sun rises in the east.

(ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก)

It's cold in winter.

(มันหนาวในฤดูหนาว)

Fish swim in the water.

(ปลาวัวยอยู่ในน้ำ)

Fire is hot. Ice is cold.

(ไฟร้อน น้ำแข็งเย็น)

2. ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นประเพณี นิสัย สุภาชิต ซึ่งไม่ได้เจาะจงว่าเวลาใด เช่น

Men wear thin clothes in summer.

(คนสวมเสื้อผ้าบาง ๆ ในฤดูร้อน)

Women are dressed all in black when going to the funeral.

(ผู้หญิงแต่งตัวด้วยชุดสีดำเมื่อไปงานศพ)

3. ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นจริงในขณะพูด เช่น

He stands under the tree. (เขายืนอยู่ใต้ต้นไม้ (มองดูไปเห็นยืนอยู่จริง))

Susan is my close friend. (ซูซานเป็นเพื่อนสนิทของฉัน)

4. ใช้กับเหตุการณ์ที่บุคคลหรือสัตว์ ทำเป็นประจำ (Repeated Actions) หรือเป็นนิสัยเคย

ชิน (Habitual Actions and States) มักมีคำหรือกลุ่มคำที่แสดงความถี่ (Adverb of Frequency) ร่วมอยู่ด้วย เช่น always, usually, often, sometimes, never

Time Expressions ได้แก่ everyday, every week, every month, every year, once a week, twice a week, in the morning, on Sundays, on week days, on holidays, before, after, then เช่น

I wash my car every weekend.

She usually relaxes after game.

We go to school every day.

หลักเกณฑ์การเติม s ที่คำกริยา เมื่อประธานเป็นเอกพจน์ มีดังนี้ค่ะ

1. กริยาที่ลงท้ายด้วย s, ss, sh, ch, o และ x ให้เติม es เช่น

pass	เป็น	passes	=	ผ่าน
brush	เป็น	brushes	=	แปรงฟัน
watch	เป็น	watches	=	ดู
go	เป็น	goes	=	ไป
box	เป็น	boxes	=	ชก, ต่อย

2. กริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ (consonant) ให้เปลี่ยน y เป็น ie แล้วจึงเติม s เช่น

ทำลาย	=	destroys	เป็น	destroy
เล่น	=	plays	เป็น	play

คำกริยาที่นำด้วยสระ (Vowel) ในรูป s ได้แก่ เช่น

ทำลาย	=	tries	เป็น	try
บิน	=	flies	เป็น	fly
ถือ, หิ้ว	=	carries	เป็น	carry
ร้องไห้	=	cries	เป็น	cry

Imperative Sentences

ประโยค Imperative ก็คือ ประโยคคำสั่ง ใช้สำหรับการออกคำสั่ง ให้คำแนะนำ เสนอแนะ หรือ บางครั้งอาจจะหมายถึงการสั่งห้ามไม่ให้ทำอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โครงสร้างประโยคนี้อาจจะขึ้นต้นด้วยกริยาช่องที่ 1 (Infinitive) ได้เลย เช่น

Shut the door!

Phone your mother tonight.

Be there before 5.

Please tell her I'm here.

ในกรณีที่เรต้องการห้ามไม่ให้ทำ โครงสร้างประโยคก็จะขึ้นต้นด้วย Don't แล้วตามด้วยกริยาช่องที่ 1 (Infinitive) คล้าย ๆ กับประโยคปฏิเสธใน Present Simple Tense เพียงแต่ไม่มีประธานเท่านั้นค่ะ เช่น

Don't use your phone in this room.

Don't be late.

Don't phone me at night.

Don't say you love me.

ดังนั้นต่อจากนี้ไปจะสั่งหรือจะห้ามไม่ให้ใครทำอะไร อย่าลืมนึกถึงประโยค Imperative นะคะ ง่าย ๆ ไม่ต้องใส่ประธานด้วยค่ะ

How many / How much

How many...? มีความหมายว่า "มีจำนวนเท่าใด" (ใช้ถามจำนวนของสิ่งของที่เป็น คำนานนับได้ โดยคำที่อยู่หลัง How many ต้องเป็น คำนานนับได้)

เช่น How many books are there?

(มีหนังสืออยู่ที่เล่ม)

How many friends are there in the classroom?

(มีเพื่อนกี่คนอยู่ในห้องเรียน)

How many toys do you like?

(มีของเล่นที่คุณชอบอยู่ที่ชิ้น)

How much....? มีความหมายว่า "มีจำนวนเท่าใด" (ใช้ถามจำนวนของสิ่งของที่เป็น คำนานนับไม่ได้)

เช่น How much water do you want?

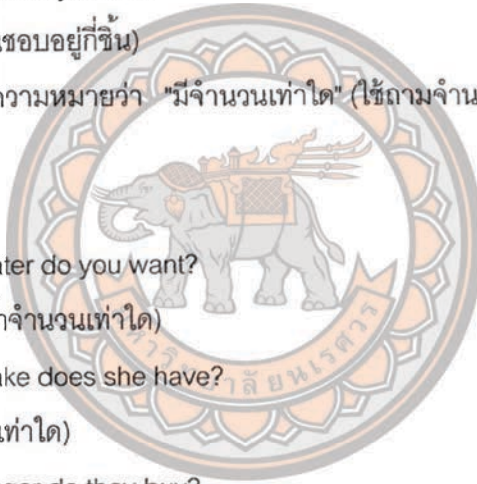
(คุณต้องการน้ำจำนวนเท่าใด)

How much cake does she have?

(เธอมีขนมเค้กเท่าใด)

How much sugar do they buy?

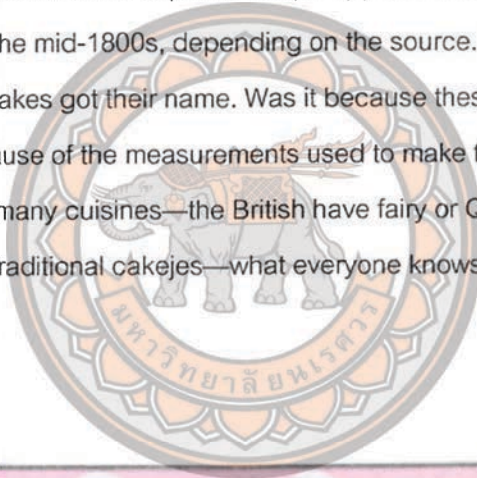
(พวกเขาซื้อน้ำตาลเท่าใด)

What are cupcakes?

Cupcakes are individual, cake-like desserts made in a muffin tin and are usually topped with frosting. No one knows for sure when the first cupcake was made, and even the experts argue about when the first cupcake recipe appeared in a cookbook. It was either in the late 1700s or the mid-1800s, depending on the source. There's even some confusion about how cupcakes got their name. Was it because these dainty treats were first baked in cups or because of the measurements used to make them? While there are variations on cupcakes in many cuisines—the British have fairy or Queen cakes, the Dutch are known for their traditional cakejes—what everyone knows for sure is that cupcakes are delicious!

Ingredients of Cupcakes

2 cups flour

2 cups granulated sugar

1/4 teaspoon salt

1 cup unsalted butter

1 cup water

3 tablespoons unsweetened baking cocoa

1/2 cup buttermilk

1 teaspoon baking soda

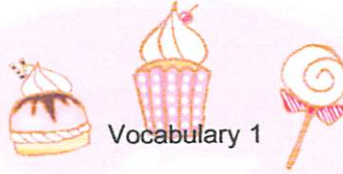
1 teaspoon vanilla

2 tablespoons bourbon

2 eggs, beaten

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Directions: Matching the vocabulary with the correct meaning.

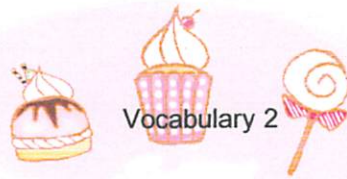
1. ingredient	A. ไข่ไก่
2. flour	B. ผงฟู
3. granulated sugar	C. วานิลลา
4. salt	D. น้ำตาลทรายป่น
5. unsalted butter	E. แป้งทำขนม
6. water	F. ส่วนผสม
7. buttermilk	G. เนย
8. baking soda	H. บัตเตอร์มิลค์
9. vanilla	I. เกลือ
10. egg	J. น้ำเปล่า

Cupcake
is a happy

Lovely Girl

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Directions: Matching the vocabulary with the correct meaning.

1. equipment	K. ส่วนผสม
2. cup	L. ถ้วยจับกระดาษ
3. teaspoon	M. ช้อนชา
4. tablespoon	N. อุปกรณ์
5. oven	O. ถ้วยตวง
6. cupcake liner	P. เตาอบ
7. baking pan	Q. น้ำตาลทรายป่น
8. large bowl	R. ช้อนโต๊ะ
9. granulated sugar	C. ถาดอบ
10. ingredient	A. ชามใหญ่

Cupcake
is a happy

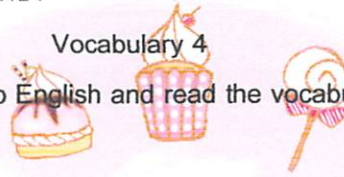
Lovely Girl ♥

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Vocabulary 4

Directions: Write the meaning into English and read the vocabulary again.

1. ถ้วยจืดกระดาษ .....
2. ข้อนซา.....
3. อุปรกรณ์ .....
4. ส่วนผสม .....
5. ถ้วยตวง .....
6. เตาอบ.....
7. น้ำตาลทรายป่น.....
8. ข้อนโต๊ะ .....
9. ถาดอบ.....
10. ชามใหญ่ .....

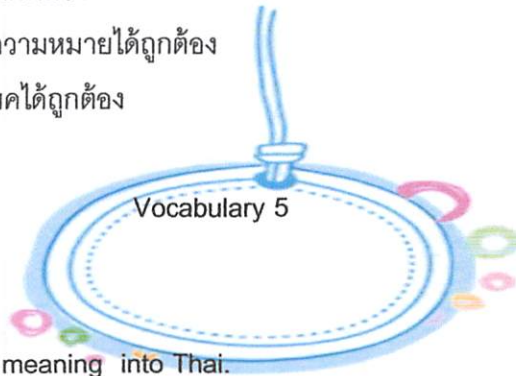

Cupcake

Lovely Girl ♥

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Directions: Translate the meaning into Thai.

1. gather .....
2. preheat .....
3. place .....
4. mix .....
5. set .....
6. remove .....
7. pour .....
8. combine .....
9. add .....
10. fold .....

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Vocabulary 6

Directions: Translate the meaning into Thai.

1. divide .....

2. fill .....

3. bake .....

4. simmer .....

5. beat .....

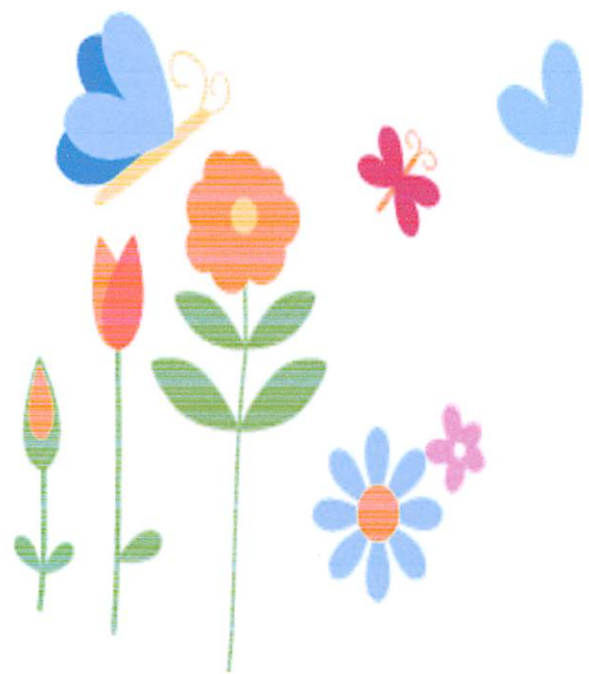
6. combine .....

7. pour .....

8. remove .....

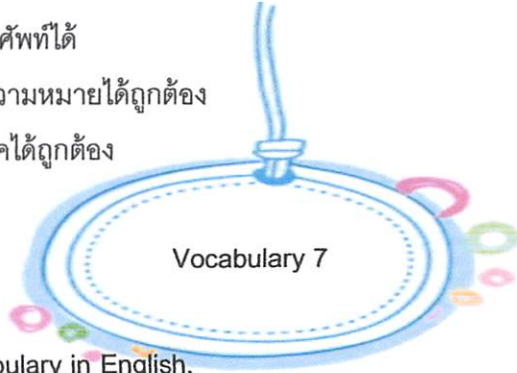
9. gather .....

10. preheat .....

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Directions: Write the vocabulary in English.

1. ตี .....

2. เคี้ยวจนเคี้ยวดี .....

3. อบ .....

4. เต็ม .....

5. แบ่ง .....

6. พับ .....

7. เพิ่ม .....

8. รวมกัน .....

9. เท .....

10. เอาออก .....

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Vocabulary 8

Directions: Write the vocabulary in English.

1. ตั้งค่า .....

2. ผสม .....

3. วาง .....

4. ทำให้ร้อนก่อน .....

5. ใส่รวม, รวม .....

6. เคี้ยวจนเคี้ยว .....

7. เอาออก .....

8. รวมกัน .....

9. เท .....

10. เพิ่ม .....

Questions Using How Much or How Many

Directions: Decide if this question needs "How much" or "How many." Then write the correct words in the blank.

1. _____ jellybeans did you eat after school?

2. _____ rice did you eat for dinner?

3. _____ pancakes do you want?

4. _____ apples do you have at home?

5. _____ coffee did you drink this morning?

Directions: Fill in the blanks with a countable (add -s) or uncountable (no -s) noun.

1. How many _____ do you want?

2. How much _____ do you have?

3. How many _____ do you eat?

4. How much _____ do you want?

5. How much _____ do you need?

Questions Using
How Much or How Many

Directions: Answer these questions in complete sentences.

1. How many cupcakes do you want for testing?

_____

2. How much candy do you eat yesterday?

_____

3. How many friends do you need?

_____

4. How many strawberries do you eat on Saturday?

_____

5. How much coffee does your teacher drink each day?

_____

Directions: Write 4 questions using the question starters.

1. How many

_____

2. How many

_____

3. How much

_____

4. How much

_____

How much ? / How many ?

CHOOSE THE CORRECT ANSWER

1. I need some *tea*. _____ do you need?
( ) How much ( ) How many

2. I need some *eggs*. _____ do you need?
( ) How much ( ) How many

3. I need some *paper*. _____ do you need?
( ) How much ( ) How many

4. I need some *money*. _____ do you need?
( ) How much ( ) How many

5. _____ *cigarettes* do you smoke a day?
( ) How much ( ) How many

6. _____ *work* do you have to do?
( ) How much ( ) How many

7. _____ *sleep* did you get last night?
( ) How much ( ) How many

8. _____ *children* do you have?
( ) How much ( ) How many

9. _____ *real friends* do you have?
( ) How much ( ) How many

10. _____ *times* must I tell you?
( ) How much ( ) How many

11. _____ *opportunities* did you have?
( ) How much ( ) How many

Now answer these questions:

- Which of the recipes is healthier? _____
- For which one do you not have to cook anything? _____
- Which one will take more time to do? _____
- Where do you use more ingredients? _____

For which recipe do you have to use oven? _____

Imperative Sentences

These are the recipes from the cookbook, but the instructions from are in wrong order.

You need to decide what is the order of instructions for each recipe.

1

SHORTBREAD

Ingredients:

150g plain flour

100g butter or margarine

50g caster sugar

Method:

- A. Put it on the baking tray
- B. Put the flour, sugar and butter into the bowl
- C. Remove from oven and let it cool down
- D. Rub together firmly until it is mixed well
- E. Bake it for 10 – 15 minutes or until it is golden brown
- F. Place the dough on a floured work surface and roll out to form a flat circle
- G. Place the baking tray into a hot oven
- H. Preheat oven to 170°C

2

GREEK SALAD

Ingredients:

250g cherry tomatoes

1 medium onion

1 medium cucumber

150g Feta cheese

3 tablespoons of olive oil

1 tablespoon of vinegar

1 chopped clove of garlic

salt and pepper

Method:

- A. Mix oil, vinegar, garlic, salt and pepper, pour it over the vegetables
- B. Add crushed feta cheese on top. Your salad is ready to serve
- C. Cut tomatoes in halves, peel and dice the cucumber and slice the onion and place them in a

SHORTBREAD:

1.   B
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.

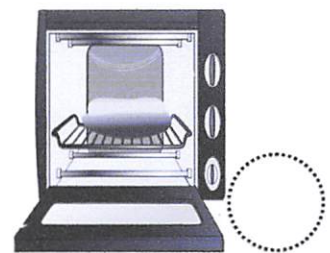
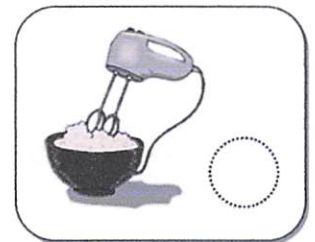
GREEK SALAD

1.
2.
3.

YOGHURT CAKE RECIPE

Read the recipe and match the instructions with the pictures.

- 1 PREHEAT the oven to 180 ° C
- 2 CRACK the three eggs into a bowl.
MIX with an electric mixer.
- 3 ADD the sugar and the plain yoghurt.
MIX again with the electric mixer.
- 4 ADD the rest of the ingredients;
flour, oil, pinch of salt, baking
powder and grated lemon peel. MIX
again.
- 5 POUR it into a baking pan.
- 6 PUT inside the oven.
- 7 BAKE it for 45 minutes. Don't open
the oven while baking

Cook Tasty Food

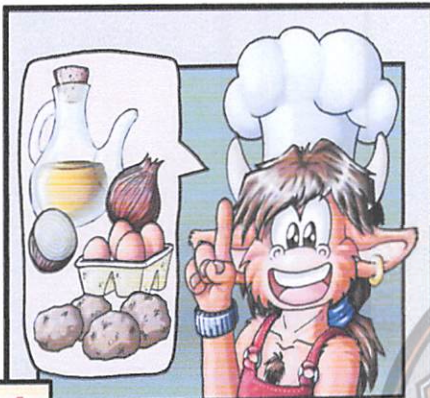
Do you like cooking? Here you are a very famous Spanish dish. Learn to cook it.

How to Make a Spanish Tortilla

Torico is a great Spanish chef and his tortilla is delicious. Follow his instructions and learn how to make a wonderful Spanish tortilla.

When the potatoes and the onion are soft, add the beaten eggs. Then, when the tortilla turns brown, turn it over. Finally, serve the tortilla in a dish.

1

2

3

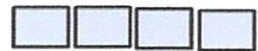

4

A

To make a Spanish tortilla, we need four potatoes, four eggs, an onion, some olive oil and some salt.

B

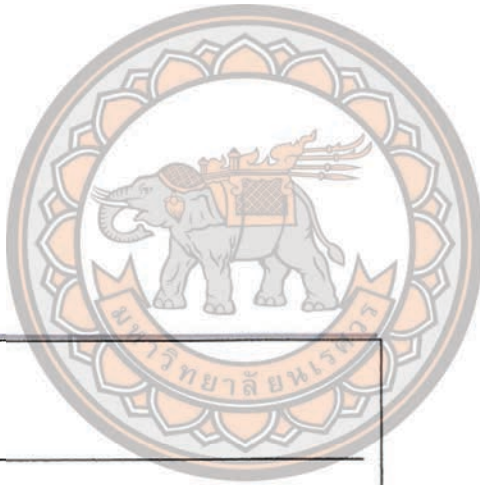
Peel the potatoes and the onion and slice them. Then fry them softly in a frying pan in hot olive oil. Add some salt.

C

Beat the eggs in a bowl with a whisk or a fork.

D

Now write the instructions of another typical dish you usually eat. Use the imperative to give simple instructions. Then draw a picture.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

cook

to

HOW

_____

_____

_____

_____

_____

recipe

MY

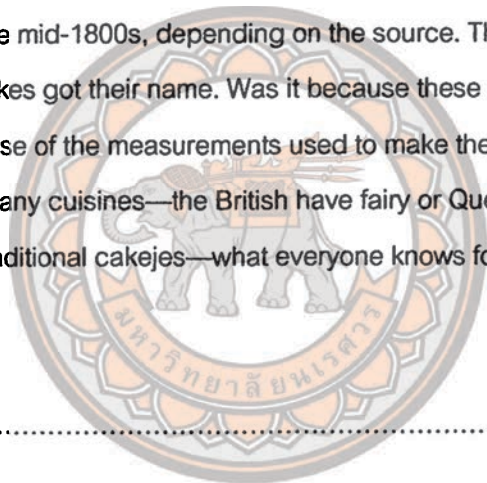
จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์และความหมายได้ถูกต้อง
3. นักเรียนใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

Direction: Please translate into Thai

What are cupcakes?

Cupcakes are individual, cake-like desserts made in a muffin tin and are usually topped with frosting. No one knows for sure when the first cupcake was made, and even the experts argue about when the first cupcake recipe appeared in a cookbook. It was either in the late 1700s or the mid-1800s, depending on the source. There's even some confusion about how cupcakes got their name. Was it because these dainty treats were first baked in cups or because of the measurements used to make them? While there are variations on cupcakes in many cuisines—the British have fairy or Queen cakes, the Dutch are known for their traditional cakejes—what everyone knows for sure is that cupcakes are delicious!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Direction: Please translate into Thai

How to Make Cupcakes

Step 1: Gather your cupcake ingredients.

Step 2: Preheat oven to 325°F. Place paper baking cups in 24 regular-size muffin cups.

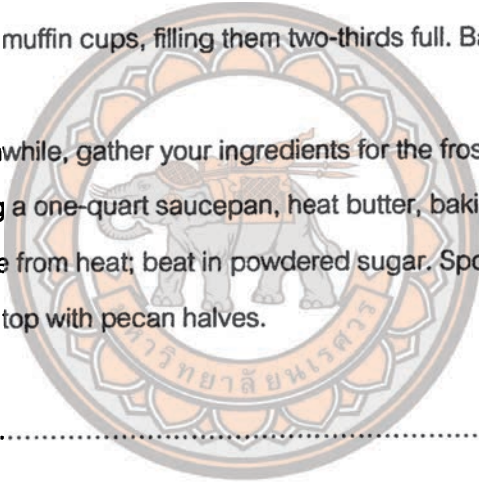
Step 3: In large bowl, mix the flour, granulated sugar and salt. Set aside.

Step 4: Using a one-quart saucepan, heat one cup of butter, water, and three tablespoons of baking cocoa to boiling.

Step 5: Remove from heat and pour into flour mixture. Mix to combine. Add buttermilk, baking soda, vanilla, and eggs mix well to combine. Divide the batter evenly among muffin cups, filling them two-thirds full. Bake for 20 to 25 minutes.

Step 6: Meanwhile, gather your ingredients for the frosting.

Step 7: Using a one-quart saucepan, heat butter, baking cocoa and milk to simmering. Remove from heat; beat in powdered sugar. Spoon warm icing over warm cupcakes and top with pecan halves.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Answer Vocabulary 1

Directions: Matching the vocabulary with the correct meaning.

1. ingredient

2. flour

3. granulated sugar

4. salt

5. unsalted butter

6. water

7. buttermilk

8. baking soda

9. vanilla

10. egg

F. ส่วนผสม

E. แป้งทำขนม

D. น้ำตาลทรายป่น

I. เกลือ

H. จีดบัตเตอร์มิลค์

J. น้ำเปล่า

G. เนย

B. ผงฟู

C. วานิลลา

A. ไข่ไก่

Answer Vocabulary 2

Directions: Matching the vocabulary with the correct meaning.

1. equipment

2. cup

3. teaspoon

4. tablespoon

5. oven

6. cupcake liner

7. baking pan

8. large bowl

9. granulated sugar

10. ingredient

N. อุปกรณ์

O. ถ้วยตวง

M. ช้อนชา

R. ช้อนโต๊ะ

P. เตาอบ

L. ถ้วยจีบกระดาษ

C. ถาดอบ

A. ชามใหญ่

Q. น้ำตาลทรายป่น

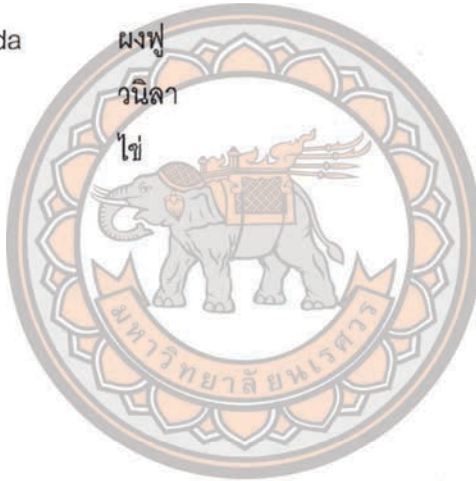
K. ส่วนผสม

Answer Vocabulary 3

Directions: Write the meaning into Thai and read the vocabulary again.

1. ingredient	ส่วนผสม
2. flour	แป้งทำขนม
3. granulated sugar	น้ำตาลทรายป่น
4. salt	เกลือ
5. unsalted butter	เนยจืด
6. water	น้ำเปล่า
7. buttermilk	บัตเตอร์มิลค์
8. baking soda	ผงฟู
9. vanilla	วานิลลา
10. egg	ไข่

Answer Vocabulary 4

Directions: Write the meaning into English and read the vocabulary again.

1. ถ้วยจีบกระดาษ	cupcake liner
2. ช้อนชา	teaspoon
3. อุปกรณ์	equipment
4. ส่วนผสม	ingredient
5. ถ้วยตวง	cup
6. เตาอบ	oven
7. น้ำตาลทรายป่น	granulated sugar
8. ช้อนโต๊ะ	tablespoon
9. ถาดอบ	baking pan
10. ชามใหญ่	large bowl

1. a) Ask your partner the questions using the models:

How much...
How much... would you like?

How many...
How many... would you like?

~~How much... would you like?~~

b) Answer your partner using the model:

I would like
1 pound
2 pounds
a packet
a bottle
a pair
of...

4. Write the questions:

1. How many bottles of milk are there? There are four bottles of milk there.
2. How many kilos of apples are there in the basket? There are three kilos of apples in the basket.
3. How much butter is there in the fridge? There isn't much butter in the fridge.
4. How many chairs are there in the room? There are five chairs in the room.
5. How much water is there in the jar? There isn't much water in the jar.
6. How many toys are there on the floor? There are three toys on the floor.

5. Complete the dialogue:

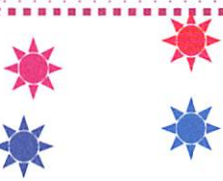
T: Hi, Paul! **many** lessons have you got today?
P: Hi, Tom! I've got six lessons today. Why are you asking me about it?
T: Because I want to show you something. Have you got any free time today?
P: I'm sorry, I haven't got **much** free time today. Is it urgent?
T: No, not very urgent. I've got a parcel from my grandfather yesterday. There are **many** badges there. You collect badges and I want you to choose some of them.
P: Great! I'll be free tomorrow. Is it OK?

2. Underline the correct variant:

1. I've got **many**-**much** books.
2. He slept **many**-**much** yesterday.
3. There are **many** - **much** sweets there.
4. Pam has **many**-**much** free time.
5. Tom has **many**-**much** friends.
6. We have **many**-**much** lessons today.
7. There are **many**-**much** tables there.
8. Sam ran **many**-**much** kilometers.
9. There isn't **many**-**much** milk at home.
10. We haven't got **many**-**much** computers.
11. Liz hasn't got **many**-**much** sisters.
12. Bill hasn't got **many**-**much** cars.
13. There is **many**-**much** information here.
14. I haven't got **many**-**much** flowers.
15. Ben hasn't got **many**-**much** money.
16. Mona has **many**-**much** guests.
17. Paul has **many**-**much** toys at home.

3. Fill in **much** or **many**:

1. There are **many** people in the hall.
2. I don't have **much** time to clean the room.
3. Tim has **many** work to do.
4. I have got **many** CDs at home.
5. There isn't **much** food in the fridge.
6. There are **many** apples in the basket.
7. There is **much** snow in the street.
8. We have **many** trees in our garden.
9. Bill has put **much** sugar into his tea.
10. There isn't **much** cheese on the table.
11. I don't put **much** butter on my bread.
12. There are **many** tomatoes in the garden.
13. You can see **many** apples on the tree.
14. There isn't **much** coffee in the jar.
15. I put **many** eggs into the pie.
16. There are **many** potatoes in this box.
17. There isn't **much** milk in this bottle.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	วีรวรรณ ราโช
วัน เดือน ปีเกิด	18 สิงหาคม 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	38-40 ถนนมหาชาติไทยบำรุง ตำบลหนองหลวง อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม ตำบลแม่สลิต อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู อันดับ คศ.1
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ.2559	โรงเรียนเด่นไม้ซุงวิทยาคม ตำบลแม่สลิต อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
พ.ศ.2556	โรงเรียนตากพิทยาคม อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2545	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร

